Carole Mortimer - Zarif Ve Güzel

BİRİNCı BÖLÜM

Sophie haklı bir öfkeyle, Buna nasıl cesaret edersin? diye bağırmıştı. Derhal arabayı durdur, ineceğim. Ve o kalpsiz domuz da arabayı oracıkta durdurup, Sophie'yi yolun kenarına bırakmıştı.

İşte bu yüzden, gecenin yarısında bütün erkeklere, özellikle de, Brian Burnett'e sövüp sayarak yolda yüı yordu. Onu böyle ıssız bir yerde bırakıp gitmesi ne büyük adilikti. Aslında, inmeyi kendisi istem; şti, amâ erkekler... en azından onun tanıdığı erkekler... kendilerinden her isteneni yapmazlardı

Tabii, Brian Burnett hariç.

Ote yandan, onun kırılcfığı için böyle davrandığını ve kabalık etmek istemediğini biliyordu; kendisi onun talebini yerine getirmek istememişti. O da bu yüzden büyük bir mutlulukla arabasını durdurup onu dışarı atmış ve gitmişti.

Sonra da geri gelmemişti

Alçak! Birçok erkek sonunda yaptığı şeyin yanlış olduğunu anlayıp geri dönerdi, ama Sophie on beş dakikadır yürüyor olmasına rağmen, karşıdan görünen hiçbir araba farı yoktu.

Domuz. Eşek.

Domuz. Eşek.

Attığı her adımda sırayla bu kelimeleri söylüyordu.

Bu arada Millie Teyze'sıı in arka kapıyı kendisi için açık bırakmış olduğunu umuyordu. Yoksa gecenin bir buçuğunda kapıyı açması için teyzesini yatağından kaldırırsa, rezil olacaktı.

Belki de o gece hiç çıkmamalıydı, ama arkadaşı Ally onu davet etmişti. Çok uzun zamandır görüşe-memişlerdi. Tanrım, diye mırıldandı. Giymeye alışık olmadığı bu yüksek topuklu pabuçlar ayaklarını nasıl da ağrıtıyordu. En sen ne zaman topuklu giydi ğini hatırlamıyordu bile. Zaten etek de pek giymezdi; daha çok blucin ve tişörtü tercih ederdi.

Ally bir şeyler içmek için bir bara gideceklerini söylediğinden yeşil bluzunu ve kahverengi eteğini giymişti.

Bir araba yaklaşıyordu, ama B an'ın o yönden gelmeyeceğinin farkındaydı. Issız yolda yapayalnızdı. Hissettiği rahatlama aniden korkuya dönüştü. Gelen arabanın şoförü, Brian'dan daha kötü biriyse ya'

Tabii, sürücü bit kadın da olabilirdi. Ama hayır, o gece pek şansı yoktu.

Artık çok geçti. Ne yapması gerektiğine karar verinceye kadar araba ona yetişip, acı bir frenle arkasında durmuştu bile. Şoför farların ışığında onu görmüş olmalıydı.

Sopf : içinden dualar ediyordu. Karşıma iyi bir insan çıksın, tanrım.

Tecavüze uğramak rai istiyorsun

Sophie, bu kadar dost canlısı birini istememiştim, diye düşündü

Arabanın ön panelinden yansıyan donuk yeşil ışığın aydınlattığı keskin hatlı bir profil, gecenin o saatinde ana yolda yürümesini yanlış yorumlamıştı. Adam acımasız bir ses tonuyla, Ya da daha beterini, diyerek konuşmaya devam etti. Karanlıkta bile gözlerinin vahşi pırıltısı fark edilebiliyordu.

Acaba onu korkutmaya mı çalışıyordu? Amacına çoktan ulaşmıştı.

Adam sert bir şekilde, Arabaya bin, diye emretti. Ses tonu bu önerinin tartışmaya açık olmadığını gösteriyordu.

Arabaya binmek mi?

Onu iyice aptal mı sanıyordu? Arabaya binerse, tamamen onun insafına kalacaktı. Küçük, sivri çenesini dikleştirip, kendisini olduğundan iri göstermeye çalıştı Sizi uyarmalıydım. Ben karate bilirim. İçinden, herkes en

azından bir karate filmi izlemiştir, diye düşünüyordu. Tek korktuğu ise, ne kadar bildiğini göstermek zorunda kalmaktı. Çünkü gerçekte pek az ders almıştı.

İyi, senin adına sevindim. Şimdi arabaya bin. Bu kez sesi daha sabırsız ve sertti.

Sophie güçlükle yutkundu. Bir yandan da, adam arabasını park edip onu yakalamak üzere dışarı çıkmadan, bu yüksek topuklan ve sızlayan ayaklanyla nereye kadar kaçabileceğini hesaplamaya çalışıyordu. Tabii, yoldan çıkıp tarlalara doğru da kaçabilirdi. Ama karanlıkta bunu yapmak daha büyük delilik olurdu. Koşarak fazla uzağa kaçamayacağının farkındaydı. Arabanın güçlü motoru kuvvetle hırıldıyordu. Üstelik kendisini yakalamak için bu adamı sıkıntıya sokarsa, onu daha da tahrik edebilirdi.

Gerçekten, ne yapması gerektiğini bilmiyordu.

Ama adamın sabırsızlığının giderek arttığım görebiliyordu

Ya arabaya binersin, ya da polisi ararım. .

Sophie, Evet, evet, diyerek adeta son teklifin üzerine atladı

Aslında polis taralından alınmak, eve polis arabasıyla döndüğünde Millie Teyze'nin yaşayacağı şoku düşünerek onun büsbütün paniğe kapılmasına neden oldu. Öte yandan, adamı buradan gitmeye ikna edebilirse, polis gelinceye kadar keııdisi de oradan uzaklaşmış olurdu.

Hevesle, Bu harika bir fikir, dedi Köyün hemen girişinde bir telefon kulübesi var.

Benim araç telefonum var.

Bir araba telefonu

Bunu neden düşünememişti? Gelişen teknolojiye lanet etti. Birkaç yıl öncesine kadar arabada oturup sağa sola telefon etmek kimsenin aklına bile gelmezdi,ama artık neredeyse herkes cep telefonu kullanıyordu. Belki de, bu şanssızlığı kendi lehine çevirebilir ve onun kendisini gerçekten köye götürmek mi, yoksa kandırıp arabaya bindirmek mi istediğini anlayabilirdi.

Cılız bir sesle, O zaman, belki teyzemi arayabili rim, dedi. Adamı daha fazla kızdırmamaya çalışıyordu.

Bu arada, yabancının siluetinden çok iri yapılı, ses tonundan da emir vermeye ve emirlerinin yerine getirilmesine alışık biri olduğunu anlamıştı. Kendisine söylediklerini yapmayarak, belki de onu şimdiden kızdırmıştı bile.

Teyzeme döneceğimi söylediğim saati biraz geçirdim, diyerek açıklamaya başladı. Şu anda beni merak ediyordur

Aslında teyzesi onu merak ediyor olamazdı, çünkü onun saatler (ince eve dönüp yattığını sanıyordu. Gerçek ortaya çıkınca çok öfkeleneceği açıktı. Ancak, o anda Millie Tevze'nin kızgınlığını, başındaki bu belaya tercih ederdi.

Adam aşağılayıcı bir ses tonuyla,

Yeğenim olsay din, ben de seni merak ederdim dedi. Ardından cep telefonunu burnuna doğru uzattı. Numarayı çevir ve bekle.

Sophie numarayı çevirdikten sonra telefonun ekranında, bekleyin, yazısı belirdi. Ne yazık ki, telefonun defalarca çalmasına rağmen açılmaması, teyzesinin yatmış olacağına ilişkin tahminlerini doğruluyordu. Bu arada adamın sabırsızlığının da giderek arttığının farkındaydı. Telaşla, Herhalde beni beklerken uyuyakaldı, dedi.

Adam, Hiç şaşırmadım, dedi. Bunu söylerken, durumu hiç hoş karşılamadığı belli oluyordu.

Sophie adamın gözünde, Sir de yalancı durumu na düşmüştü. Sonuçta, o gece dışarı çıkmasaydı, bütün bunlar başına gelmeyecekti.

Eminim, teyzem birazdan telefonu açacaktır... Bundan pek emin olamasa da, adamı inandırmak için ısrarla beklemeye koyuldu. Hah, Millie Teyze! Neyse ki, telefon açılmıştı ve hattın diğer ucundan teyzesinin güven verici, tanıdık sesi geliyordu.

Ama arayanın Sophie olduğunu anlar anlamaz, sesi değişivermişti. Sen neredesin? Neler oluyor? Saatin kaç olduğunun farkında mısın? Bu arada tamamen uyandığı sesinden anlaşılıyordu. Gecenin bu saatinde... senin çoktan yatağa girdiğini sanıyordum. Sophie, gerçekten bu kadarı çok fazla...

Sophie, Ne kadar merak ettiğini biliyorum, Teyze, diyerek onun sözünü kesti.

Hiç olmazsa, konuşmasını dinlemekte olan adamı kandırmaya çalışıyordu. Yoksa, çok öfkeli olan Millie Teyze'yi kandırması imkansızdı.

Teyzesinin öfkesi sadece Sophie'nin o saatte dışarıda olmasından kaynaklanmıyordu. Teyzesi mümkün olduğunda erken yatmayı severdi. Bu yüzden de, geç saatte çalan telefon onu uykusunun en derin yerinde yakalamış olmalıydı.

Sadece, birazdan evde olacağımı haber vermek için aramıştım ve ...

Sen beni gecenin bu saatinde birazdan evde olacağını söylemek için mi yatağımdan kaldırdın?

Sophie, Evet, diyerek rol yapmaya devam etti. Ally kentte biraz daha kalmak istedi... bu yüzden ben... şey... başka bir arkadaşımla dönüyorum.

Konuşma gittikçe münasebetsiz bir hal alıyordu. Aslında bir yandan teyzesini gerçekten korkutmadan uyarmaya uğraşıyor, bir yandan da, yanındaki adama kendisinin nerede olduğunu bilen ve en geç yarım saat içinde evde olmasını bekleyen birisi bulunduğunu anlatmaya çalışıyordu. Kentten eve dönmek en çok yarım saat sürerdi.

Teyzesi sert bir sesle, Hangi arkadaşınla? diye sordu. Sophie, buraya geleli daha bir gün oldu ve şimdiden karmaşa yaratmaya başladın.

Sophie kendi kendine, Hangi arkadaş? diye mırıldandı. Arkadaşımın adı...

Yabancı arabanın içinden alçak sesle, Maximilian Grant, diye cevapladı.

Sophie de, Ma... diye başlamışken birden telaşla, Brian Burnett, diye düzeltti.

Bu arada, arabaya dehşet dolu bir bakış fırlatmıştı. Maximilian Grant! Neyse ki, teyzemine onun ismini vermemişti.

Evet, Brian Burnett, diye tekrarladı. Onu hatırlarsın. Ally'nin ağabeyi.

Maxim.ilian Grant!

Hala inanamıyordu. Başka birisiyle sorun çıkmayabilirdi. Ama onunla...

Teyzesi sabırsız bir sesle, Tabii ki, onu hatırlıyorum, d;ve karşılık verdi. Onun...

Teyze, kapatmak zorundayım. Birazdan orada olacağım, ge:nce konuşmaya devam ederiz.

Ben şimdi yatıyorum, Sophie. Yarın sabah konuşuruz.

Sophie teyzesini çok iyi tanırdı. Yarın sabah konuşuruz demesi, aslında teyzesinin konuşacağı, kendisi nin de dinleyeceği anlamına geliyordu.

İnsanın yirmi ;ki yaşında hala nutuk dinlemesi çok zordu. Ama teyzesinin ailesiyle birlikte geçirdiği uzun yaz tatilleri sırasında, başka çaresi olmadığını öğrenmişti. Aradan geçen yıllar teyzesini yumuşatmamış, aksine dilini daha da keskınleştirmişti. Üstelik, bu kez kuzeni Arlette'nin de araya girmesine im kan yoktu. Çünkü Arlette Almanya'ya gitmişti.

Almaca doğru, Ama anahtarım yanımda değil, diye fısıldadı. Arabada oturan adama bir baskı yapmaya çalışıyordu. Fakat şimdi ona karşı duyduğu panik hissi başka türlüydü.

Artık onun kendisine saldıracağından, ya da öldüreceğinden korkmuyordu. Ancak, onun kendi hayatı üzerinde başka türlü bir etkisi vardı...

Teyzesi, Pes doğrusu! diye söylendi. Sen gerçekten sınırı aşıyorsun. Son yıllarda yaşadıkların aklını başına getirir zannetmiştim. Ama bu geceki davranışlarından anlıyorum ki, her zaman olduğun gibi sorumsuzsun. Ben asla...

Sophie sanki teyzesi bunları söylemiyormuş gibi, Maalesef beni beklemen gerekecek, dedi. Sağol. Tekrar özür dilerim.

O gece Ally ile son dedece masum bir buluşma tasarlamışlardı. Ama bu buluşma yüzünden gelecek hafta için yaptığı bütün planlar altüst olacaktı.

Hepsi Brian Burnett'in suçuydu. Kendisinden, Ally'dan, Arlette'den üç yaş büyük olan BrianT eski den bir tür tanrı gibi görürdü. Ama bu son olay düşüncelerini yeniden gözden geçirmesini gerektirecekti.

Telaşla, Birazdan görüşürüz, Teyze, dedi. Ardından da, teyzesinin bir şey söylemesine fırsat vermeden telefonu kapadı.

Eve döndüğünde teyzesini köpürmüş bir halde bulacağını biliyordu, ama önce Maximilian Grant ile işini halletmesi gerekiyordu. Bu durumdan nasıl kurtaracağını hala bilmiyordu

Neyse ki, Mr. Grant'ın onun kim olduğundan haberi yoktu.

Maximillian Grant telefonu alırken, Şimdi arabaya bin, diye emretti.

Sophie karanlıkta onu iyi görememişti. Gündüz karşılaşmış olsalar, mutlaka tanırdı. Zalim görünümünü, sarı saçlarını, buz gibi bakan mavi gözlerini gazetelerdeki resimlerden tanıyordu.

Onun Maximilian Grant olduğunu öğrendiğinden beri, arabaya binmek konusunda daha da isteksizdi. Ama belki, yeniden karşılaştıklarında onu tanımayabilirdi.

Ne var ki, mutlaka tekrar karşılaşacaklardı.

Karşıdan gelmekte olan bir arabanın farları aniden Sophie'yi aydınlattı ve Mr. Grant'm gözleri önünde kendini çıplak gibi hissetti. Saçları o parlak ışıkta kızıl bir alev gibi görünüyor olmalıydı. Çok belirgin ve unutulmaz bir görüntü...

Bu arada öteki araba da yavaşlamıştı. Bir gecede iki kahraman şövalye... ancak sonradan gelen arabanın sürücüsünü de, Maximilian Grant'ı gördüğünden daha iyi, görememişti.

Sophie, özür dilerim. Bu ses tanıdıktı.

Brian!

Aptalca davrandım. Arabasını durdurup inen Brian ona doğru geliyordu. Eve varıncaya kadar ne büyük bir aptallık ettiğimi fark edememiştim...

Sophie, Önemli değil, diyerek sözünü kesti. Bir yandan da onun kendisine sarılmasını ve Maximilian Grant'ın arabasının yanına gelmesini önlemeye çalışıyordu. Önemli olan şimdi burada olman. Sen arabana dön, ben de hemen geliyorum. Durduğu için bu kibar beyefendiye teşekkür edip, hemen yanına geleceğim. Bunları söylerken Brian'ı döndürmüş, arabasına doğru itiyordu.

Ama o itilip kakılmaktan hoşlanmamıştı. Fakat, diye itiraz etmeye yeltendi.

Buna rağmen Sophie, Arabada bekle, Brian, diyerek, onu itmeye devam etti, tki erkeğin karşılaşması bir felaket olurdu.

Brian Ama, diyerek itiraz ettiyse de, Sophie, Sana arabada beklemeni söyledim, Brian, dedi. Bu kez sesi daha sert çıkmıştı.

Sonunda Brian, Tamam, tamam, diyerek omuz silkti. Arabasına doğru giderken, Ben özür dilemek için onca yol geleyim... ah şu kadınlar, diye söyleniyordu. Arabasına binip kapıyı hızla çarptı.

Sophie, bu kez de çekip giderse, Ally'nin kardeşi bile olsa onu boğarım, diye düşündü.

Sevgilinin öfkesi hala geçmemiş gibi görünüyor. Maximilian Grant'ın sesinden çok eğlendiği anlaşılıyordu. Onunla gitmek istediğinden emin misin?

Küstah!

Brian benim sevgilim değil. Aslında onun ne düşündüğünü neden umursuyordu? Böyle davranarak aralarındaki konuşmayı uzatmış ve tekrar

karşılaştıklarında onun kendisini tanıma olasılığını artırmış oluyordu. Oysa ona nazikçe teşekkür edip, ağırbaşlı bir şekilde uzaklaşması gerekirdi.

Karanlığın içinden, Maximilian Grant'ın hala kendisine baktığının farkındaydı. İş hayatında bu kadar başarılı olmasına şaşmamak gerekirdi. O koşullarda bile bakışları bu derece etkili olabiliyorsa, kim bilir iş anlaşmaları yaparken o buz mavisi gözlerini nasıl kullanıyordu?

Maximillian Grant, Sevgilin değil mi? diye kuşkuyla sordu. Aranızda geçen konuşmadan ve senin gecenin bu saatinde tek başına bu yolda yürüyor olmandan, ben bunun iki aşık arasında geçen bir tartış ma olduğunu sanmıştım. Sophie itiraz etmek ve Brian'ın yaşamındaki gerçek yerini anlatmak istedi. Yıl lardır onu görmüyordu bile. Zaten o geceki davranışına bu kadar kızmasının oir nedeni de buydu.

Bu arada, Maximilian Grant ciddi bir şekilde konuşmayı sürdürdü. 'Ben senin yerinde olsam, gecenin bir yarısı ıssız bir yerde beni arabasından atan bir adamk ' şkimi sürdürme konusunu bir daha gözden geçirirdim.

Sophie bu kez dayanamadı. O beni arabasından atmadı. Arabayı durdurup beni indirmesini ken lim istedim. Eğer bunu yakmasaydım... Birden neler söylemekte olduğunu tark edip sustu.

O sana ne yapacaktı?

Sophie ; sustu.

Maxinıilian Grant buz gibi bir ses tonuyla Bu saatte ıssız yerlerde dolaşırken, gururundan çok daha fazlasını kaybedebi rdin, diye ekledi.

Sophie arabadan inmemiş olsaydı, Grant'ın tahmin ettiğinde çok başka şeyler olacaktı. Onun Bri-an'a karşı korumaya çalıştığı şey, gururu değildi

Arkadaşlarını biraz daha dikkatli seçmeni öneriyorum.

Öneride bulunmaktan çok, emir verir gibi konuşmuştu. Ama bu arada arabasını çalıştırdığı için Sophie cevap veremedi. Ancak, gidiyor olmasına çok memnun olmuştu. Adeta yeniden nefes almaya başlamış gibiydi. Yabancının Max:milian Grant olduğunu öğrendiğinden beri soluk alamıyordu sanki.

Bu rastlantı, olacak şey değildi.

Sophie, artık gidebilir miyiz? Brian arabasının camını açmış bağırıyordu. Biliyorum, yarın tatil. Ama ben işe gitmek zorundayım ve vakit de bir hayli geç oldu.

Tamam geliyorum, diye Sophie söylenerek karşıya geçip Brian'ın arabasına bindi. Teşekkür ederim Beni... neyse boş ver, hadi gidelim artık. Bu arada koltuğuna ivice gömülüp Briaıı'a öldürücü bir bakış fırlattı. Bu beraberliği bir an önce bitirmeyi ben senden daha çok istiyorum.

Ben öyle demek istemedim. Neyse, tamam. Brian Sophie'nin öfkeli bakışlarını görünce alttan aldı. Ama sanıyorum bu konuda sen de bana biraz haksızlık ediyorsun. Tamam, bir hata yaptım, ama özür diledim. Neden bu olayı unutmayı denemiyoruz? Sesi oldukça üzgündü.

Bütün mesele de buydu. Sophie'nin bu olayı unutma imkanı bulamayabileceğinden haberi yoktu. Millie Teyze evde onu bekliyordu. Olanları pek kolay unutturmayacağı da açıktı. Aslında, en önemlisi Maximilian Grant'ın da bu işe karışmış olmasıydı.

Brian bezgin bir sesle, Ally beni öldürecek, dedi. Arkadaşının kişiliğini çok iyi bilen Sophie de aynı fikirdeydi. Aslında bunu hak ettin. Senin hakkından bir tek Ally gelir. Ona olup biteni anlatmalıyım, ama yapmayacağım. Muzip bir ifadeyle güldü. Bu seni aslanların önüne atmaya benzer. Ally'nin bu gece olanları öğrenmesi için bir neden göremiyorum. Hatta, ne kadar az insan bilirse o kadar iyi olacaktı, zaten gereğinden fazla kişi öğrenmişti.

Brian, Teşekkür ederim, derken cezadan kurtulduğuna ne kadar sevindiği her halinden belli oluyordu.

Gösterdiği minnet Sophie'nin kendisini bir parça suçlu hissetmesine yol açtı. Kardeşim bazen gerçek bir cadı olabilir.

Onun bu sözleri Sophie'ye Millie Teyze'sini hatırlatmıştı. Eve gidince, söyleyeceklerini tasarlamaya başlasa çok iyi edecekti.

Derin bir sessizliğe gömüldü. Yeniden keyfi kaçmıştı. Millie Teyze ile yapacağı görüşme bittiğinde, gülümseyecek hali kalmayacağını tahmin ediyordu.

Eve yaklaştıklarında tüm ışıkların açık olduğunu görmek onu pek şaşırtmadı. Beni burada bırak. Yolun başında inerse, teyzesi arabayı görmezdi. Teyzem kızgın bir ejderhaya benzediğinde, Ally onun yanında kuzu gibi kalır, diye açıkladı. Işıklardan da anlayabileceğin gibi, beni bekliyor.

Sophie mutfağın ortasındaki tahta masada oturmakta olan teyzesini gözünün önünde canlandırabili-yordu; pembe havlu sabahlığının kuşağı geniş belini sıkmış, kırmızı yüzündeki tüm makyaj silinmiş, saçlarına bigudiler sarılmış halde oturuyor olmalıydı.

Brian arabayı evden uzakta durdurdu ve oturdu ğu yerden Sophie'ye dönüp, Eğer seninle gelmemi istersen, gelirim, dedi

Sophie bu teklife hafifçe güldü. Küçükken beni niye o kadar etkilediğini şimdi anladım. Bunu önermen çok güzel, ama Millie Teyze ile yalnız başıma karşılaşmam daha iyi olur. Brian'ın yanlış bir söz sarf ederek her şeyi daha da kötü hale getirmesinden korkuyordu.

Bir yandan da, teyzesine neler söyleyeceğine karar vermeye çalışıyordu. Aslında bir şey söyleme fırsatı bulabileceğinden emin değildi.

Brian rahat bir nefes alarak, Nasıl istersen, dedi. Birkaç gün sonra seni arayabilir miyim?

Biz hala arkadaşız, Brian. Bırakalım da, öyle kalsın. Sophie sakin bir sesle konuşuyordu. Bir daha da kimseye böyle davranma, tamam mı? Bu konuda pek başarılı değilsin.

Brian buruk bir şekilde, Teşekkür ederim, dedi Sen birlikte olduğun hiçbir erkeğin gururunu okşamaz mısın?

Sophie içinden kıkır kıkır gülerek kapıyı kapadı ve eve doğru yürümeye başladı.

Bu arada arabasının farlarıyla önünü görmesine yardımcı olduğu için Bfian'a şükran duyuyordu. Çünkü aysız, karanlık bir gecede yol kenarındaki çalılıkların gölgeleri insanı ürkütüyordu.

Sokak kapısına vardığında, geri dönüp ona el salladı. Brian gitmek üzereydi. Mutfaktan gelen ışığın yardımıyla dışarıda park etmiş olan pırıl pırıl, yeşil arabayı gördü. Sinirleri bir kez daha allak bullak oldu ve ayakları geri geri giderek eve girdi.

Mutfağa girer girmez teyzesi ile ilgili bütün tahminlerinde yanıldığını fark etti. Bir kere, masada oturmuyordu, ayaktaydı. Bir tepsiye bir fincan ve şekerlik koymakla meşguldü. Havlu sabahlığını da giymemişti, üzerinde her zamanki kolalı beyaz yakalı elbiselerinden biri vardı. Pudrasıyla ruju da yeni sürülmüş gibi duruyordu. Saçlarının da gayet güzel taranmıştı.

Sophie merakla, Millie Teyze, diye fısıldadı.

Teyzesi onun girişini duymamış olmalıydı; sesini işitince adeta havaya sıçradı. Neredeyse elindeki şekerliği düşürüyordu.

Sophie'ye doğru dönüp, Geldiğini duymamışım, diye gereksiz bir açıklama yaptı. Tekrar tepsiye yönelip kahve kavanozuyla kremayı daılcoyduktan sonra tatmin olmuş bir ifadeyle ellerini ovuşturdu.

. Sophie ürkek bir şekilde, Az önce Brian beni geri getirdi, dedi. Bu kez yalan söylemiyordu. Millie Teyze, açıklamak istiyorum..

Ama teyzesi, 'Şimdi değn. Sophie, diyerek sözünü kes ti Görmüyor musun, işim var. Bir işe yaramak istiyorsan, bana kapıyı aç...

Sophie şaşkınlıktan bir süre yerinde kalakaldı.

Teyzes nin yüzünde en ufak bir kızgınlık olmadı ğı gibi, keyfi de çok yerindeydi. Sophie ile konuşmaya ise,-hiç niyeti yoktu

Gezmeye gider gibi bir hali vardı sanki. Bu saatte giyinmiş kuşanmış olması inanılmaz bir şeydi.

Sophie sevinmek istedi ama ortada bir gariplik olduğunu da sezmişti Millie Teyze bu saatte asla sokağa çıkmazdı Acaba evde bir konuğu mu vardı?

Bu saatte, o da imkansızdı. Millie Teyze bu saatte ancak uyuyor olabilirdi.

Sophie yetişemeden evin diğer bölümlerine açılan kapı, öbür taraftan aralanmıştı. Eşikte bir adam duruyordu... buz jgibi mavi gözler olan, küstah bir adam.

İKİNCİ BÖLÜM

Maximilian Grant!

Evin ve uçsuz bucaksız arazinin tek sahibi... Millie Teyze'nin patronu...

Gecenin bir yarısında beklenmedik bir şekilde, onun evine çıkıp gelebilecek tek kişi o olabilirdi ancak!

Onu tanıyan Sophie, tam bir adım atmışken, tekrar olduğu yerde donup kalmıştı.

Maximilian Grant'ın kendisini hatırlamamasını ümit ediyordu.

Hatırladığı takdirde akima onunla ilgili olarak ilk ne gelirdi? Karanlık bir yolda yanında durup, Tecavüze uğramak mı istiyorsun? diye sorduğu genç bir kadınla ilgili ilk ne düşünebilirdi?

Ona, arkadaşlarını daha akıllıca seçmesini söylemişti. Oysa Sophie bir hafta süreyle onun küçük kızına arkadaşlık edecekti. Ama bu durumda, Maximili-an Grant Sophie'de bulduğu kusurların listesine bakınca, bu işin olabileceğine ihtimal vermiyordu.

Aklından hemen eşyalarını toplayıp evden ayrılmak geçti. Maximilian Grant'ın onu hatırlamaması için bir umut kalmamış gibiydi. Kendisi onun sesini gayet iyi hatırladığına göre, Mr. Grant da onunkini anımsa acaktı. Ne de olsa, her gece karanlık yollarda, tecavüze uğramak isteen hanımlarla karşılaşmıyordu.

Sophie aklına gelen düşünce nedeniyle yüzüne muzip bir ifadenin yerleşmesini engelleyemedi Büyük ihtimalle, içinde bulunduğu durum bir çeşit histeriye kapılmasına sebep oluyordu. E 'den elinde bir araç telefonuyla Mr. Rochester'i hayal etmişti. Belki biraz hayal gücünü zorlamış oluyordu, ama arada çok da büyük bir fark yoktu. Onlar da, ünlü Jane Eyre romanındaki gibi gecenin karanlığında karşılaşmışlardı. Sadece Maximilian Grant atla değil de, lüks bir arabayla dolaşıyordu

Maximilian Grant'ın kızı, Jennifer yarı yıl tatilini geçirmek üzere ertesi gün gelecekti. Sophie'ye de burada olduğu sre boyunca ona göz kulak olma görevi verilmişti. Tabii, bunun hala geçer i olup olmadığını bilemiyordu.

Kendini toplamaya çalıştı. Hayatında hiç bu kadar küçük düşmemiş, bu kadar bunalmamıştı.

Yıllar önce kendi kendine bir söz verdiğini hatırlıyordu. Duygularının hayatına egemen olmasına asla izin vermeyecekti. O ana dek sözünü tutmuş ve bu sayede hiçbir zaman canı sıkılmamıştı. Her zaman öğrenecek bir şeyler, yapacak bir sürü iş bulmuş ve hiç bunalıma girmemişti

Ama bu kez kendini çok kotu hissediyordu.

Tavuklu mu olsun?

Teyzesinin ikram edeceği sandviçten bahset :ği-ni anlaması birkaç saniye sürdü. Teyzesi, Maximil an Grant'ın sabah erken geleceğini umduğundan, hafta sonu için onun en seve ği yemekleri pişirmişti. Patronu genellikle hafta içi Londra'daki dairesinde kalıyordu. Teyzesi bu durumdan pek de memnun değildi. Çünkü o birisine bakıp, onu beslemekten büyük zevk alırdı. Onun için bir yandan telaş içinde kekler, çörekler pişirirken, bir yandan da Maximilian Grant'ın Londra'da kendisine iyi bakamadığından emin olduğunu söyler dururdu.

Henley Hall'ın eski sahipleri varken durum farklıydı. Graylar üç çocukları ile birlikte sürekli olarak köşkte yaşıyorlardı. Ama bir yıl kadar önce, evi Maxi-milian Grant'a satmışlardı. Millie Teyze'ye köşkü çekip çevirme ve yemek pişirme işine devam etmesi teklif edilmişti. Ama o ancak Mr. Grant ve kızı sürekli orada kalırsa memnun olacaktı.

Mr. Grant'ın, Evet çok iyi olur, demesiyle Sophie düşüncelerinden sıyrıldı. Maximilian Grant, Kahve tepsisini de ben alayım, diye ekledi.

Ardından hızla dönüp, delici mavi gözleriyle Sophie'ye bakmaya başladı. Bize katıldığınızı fark etmemiştim. Sophie'nin yüzündeki cılız gülümseme, bu açık düşmanlık karşısında yok olmuştu. Teyzesiyle konuşan o kibar erkek birden gitmiş, onun yerine kabaca onu sorgulayan bir adam gelmişti sanki.

Sophie'nin aklı karıştı.

Maximilian Grant, jennifer'in bakıcısı olmasını düşündüğü kişinin köşke geldiğini biliyor olmalıydı. Çünkü bu kişiyle, Jennifer cumartesi öğlen okuldan gelmeden, bir ön görüşme yapmak istediğini bildirmişti. Üstelik, gelecek kişinin evin kahyasının yeğeni olduğundan da haberdardı.

Yine de, Sophie'ye davetsiz bir misafirmiş gibi davranıyordu.

Ben, Sophie Gordon.'. Kendisini tanıtırsa, duruma bir açıklık getirebileceğini düşündü. Teyzesi de, patronunun davranışına en az kendisi kadar şaşırmıştı. Elini uzatıp, Millie Teyze... yani, Mrs. Craine'nin yeğeniyim, diyerek konuşma 3 devam etti. Teyzesi nin kaşlarını çattığını göı nce telaşla sözlerini düzeltmişti. Maximilian Grant'ın daha da kısılan gözleri yanaklarının kızarmasına neden oluyordu.

Sesi! Sesini tanımış olmalıydı. Çünkü onu tepeden tırnağa incelemeye başlamıştı.

Disiplin altına alınamayan kızıl bukleler, ruh hali ne göre bazen yeşil, bazen kahverengi olan bal rengi gözler, küçük, kalkık bir burun, tatlı kıvrımları olan dudaklar, kararlı bir çene, zayıf, oğlan çocuğu gjb' ir vücut ve giymeye pek alışık olmadığı mini etek ve bluz.

Sophie, o gece bilmeyerek de olsa akıllıca davranıp düzgün bir kıyafet giydiğine memnundu. Aslında Maximilian Grant'ın o anda kendisi ile akıllıca sözcüğünü bağdaştırabileceğini sanmıyordu. Onun kendisi hakkında neler düşündüğünü tahmin eder gibiydi. Neyse ki, teyzes' tunları bilr vordu...

Maximi!ian Grant, Oh evet, dedi. Artık eskisi kadar düşmanca davranmıyordu. Sadece soğuk ve alaycıydı. Siz buraya şu iş için geldiniz.

Sophie işe veda etmesi gerektiğini anlıyordu

Bu arada Maximilian Grant kene ;ıııe uzatılan eli sıkmamıştı.

Kazanmayı hayal ettiği paraya da veda etmesi gerekecekti. Oysa, bu paraya 'htiyacı vardı.

En iyisi cesaretini toplayıp, ona işi istediğini an latmalıydı. Gururunu bir kenara bırakması gerekiyordu.

Kendini toplayarak, Evet, dedi. Bugün öğleden sonra trenle geldim. Böylece yarın sabahki görüşmeye geç kalmayacağımı düşünmüştüm.

Bu düşünce tarzınızı takdir ettim. Maxirnilian Grant alaycı bir şekilde, Zaman konusunda aşırı titiz olduğunuzu görebiliyorum, diye ekledi.

Sophie'nin yüzüne ateş basmıştı. Ayrıca gelecek hafta Jennifer'e zaman ayıracağıma göre, önceden teyzemle biraz birlikte olmak istedim.

Sözleri biter bitme» böyle konuştuğu için pişman olmuştu. Kendisine karşı çıkıldığında zalim de olabileceğini gösteren dudaklar, artık, iyice alayla bükülmüştü.

Sahi mi? Maximilian Grant meydan okurcasına bacakları ayrık bir şekilde duruyordu. Koyu renk pantolonu iyi dikilmiş bir takım e yakası açık kar beyazı gömleğiyle çok yakışıklıydı. Büyük ihtimalle, kravatını yeni çıkarmıştı. Çünkü spor giyinen birine benzemiyordu. Sophie onun kravatının ipek olduğundan emindi.

Maximilian Grant'ın sahip olduğu şirketler onu milyarder yapmıştı. Bari, teyzenizle aile arasında eski günleri anarak hoş vakit geçirdiniz mi?

Aman ne komik!

Gerçeği biliyordu. Akşamı teyzesiyle birlikte geçirmediğinin farkındaydı. Üstelik onun aşığının, yani Brian Burnett'in, kollarında olduğunu sanıyordu.

Bildiklerini teyzesine neden anlatmadığını merak etti. Bunun sebebi, kendisini teyzesinin hışmından korumak olamazdı. Teyzesinin, Sophie'nin Mr. Grant'la hangi koşullarda tanıştığını öğrendiği takdirtie, bunu onaylamayacağı açıktı.

Öğleden sonrayı aile ile gili haberlerden bahsederek geçirdik. Az önceki soruya yanıt veren Millie Teyze olmuştu. Neyse ki, imalı sözlerin farkında bile değildi Dahası, patronuyla Sophie'yi bir araya getirmekten mutlu olduğu her halinden anlaşılıyordu. Sophie'nin bu işi alması için gerçekten çok uğraşmıştı. Yeğeninin uygunsuz davrandığını öğrenirse, çok kot., olacaktı.

Uygunsuz sözcüğü Maximilian Grant'ın kendisi hakkında düşündüklerinin yanında hafif kalırdı. Sophie'nin tek umudu, Mr. Grant'ın olayı teyzesine anlatırken çok acıı ıia' .ız~davranmamasıydı

Teyzesi, Sophie çocukluk arkadaşıyla buluşmuştu, diye ekledi

Gerçekten mi?

Teyzesinin şayi edikleri üzerine Maximilian Grant'ın gözleri iyice kısılmış ve donııklaşmıştı.

Tepsiyi çalışma odama getireb' irseniz, şimdi de konuşabiliriz. Sesindeki butun insancıllık kaybol muş, tamamiyle otoriter bir hal almıştı. Söyledikleri bir tekliften çok erryr havasındaydı. Bir fincan daha koyar mısınız, lütfen Mrs. Craine?

Teyze; ün tepsiye bir fincan daha koymakta oî duğunu bile güçlükle algılayan Sophie'ye, sabahın bir buçuğu iş görüşmesi yapmak için hiç de ideal bir zaman gibi görünmüyordu. Ancak, tartışacak durum da değildi.

Hiç e 'az etmeden tepsiyi alıp onun peşinden gitti.
Aç mısınız? Kabaca, Gençler sürekli eııerj' harcadığı için, bu çok doğal, diye ekledi. Öğrencisiniz, değil mi?
Bu sözler üzerine Sophie öfkeyle teyzesine döndü EveJ:, üniversitede aldığı bir kurs vardı, ama bu onun öğrenci olarak tanımlanması için yeterli değildi.
Millie Teyze onun öfkelendiğini fark etmişti. Cevap olarak sadece başını sallamakla yetindi. Sophie büyük bir sıkıntıyla, teyzesinin, Maximilian Crant'a kendisiyle ilgili gerçeklerin tümünü anlatmamış olduğu nu düşünüyordu. Aslında teyzesini tamamiyle haksız bulmuyordu, ama Mr Grant'ın karşısında iki misli zor duruma düştüğünü de düşünmeden edemiyordu.
Daha önce bir şeyler yemiştim, teşekkür ederim.
Konuşurken bir yandan da, teyzesinin patronuna kendisi hakkında neler anlatmış olabileceğini tahmin etmeye çalışıyordu.
O halde, sadece bir iane tavuklu sandviç, Mrs Craine. Sözleri biter bitmez odadan çıktı.
Sophie onun peşinden gitmeden önce teyzesine çaresiz bir bakış fırlattı. O arada tepsi sallandı. Dikkat etmediği takdirde, kahve holdeki güzelim halıya dökülecekti.
Sophie'nin çocukluk yıllarında köşk rahat bir stilde döşenmişti. Graylar evi satın almamışlardı. Ev onlara miras olarak kalmıştı. Bu kadar büyük bir evi çekip çevirmenin ve üç çocuk büyütmenin masraflarıyla ancak başa çıkabiliyorlardı. Bu yüzden de, evi dekore etmek için para ayıramıyorlardı. Zaten sonunda masraflara dayanamayarak satmak zoründa kalmışlardı.
Ev artık rahat ve sade olmaktan çok uzaktı. Maxi mil i an Grant evi satın alır almaz bir iç mimar işe başla mıştı. Sophie biranda evin ustalarla dolduğunu hatırlıyordu. Teyzesi aylarca onlara çay, kahve yapmaktan ve yarattıkları pisliği temizlemekten, başka bir şeyle uğraşamamaktan yakınmıştı. Ayrıca ev, gü.ültudeıı ve boya kokusundan irinde durulamaz hale gelmişti
Ama Sophie sonucun takdire değer olduğunu kabul ediyordu.
Alt katın tamamı b ! tonlarında halılarla kaplanmıştı. Mobilyaların tümü antikaydı. Büyük pencerelere koyu renk kadife perdeler asılmıştı. Yüksek tavan lardan kristal avizeler sallanıyordu
Ust kat daha modern bir şel İde döşenmişti Jen-nifer'in odası krem rengi ipek ve dantellerle donatılmıştı.
Büyük yatak odasında ise, mavi tonlar hakimdi Bütün konuk odaları... altı tane misafir odası vardı... ayrı ayrı renklerde dekore edilmişti.
Sophie geçici olarak bahçedeki küçük evde, tey-zesininkinin yanındaki bir odada kalacaktı. İşi alınması kesinleşmeden tjaşka türlü hareket etmeyi ikisi

de uygun bulmamışlardı. Ama teyzesi işe alınırsa, evde, Jeniffer'in odasına yakın misafir odalarından bı rinde kalacağını müjdelemişti.
Öte yandan, Sophie'nin artık bu konuda pek umudu yoktu.
Teyzesi evde yapılan değişiklikleri göstermek için onu gezdirirken, Maximilian Grant'ın çalışma odasını turun dışında bırakmıştı. Ama o, an odanın çok sade ve güzel bir biçimde döşendiğini görebiliyordu.
Tepsiyi koyması için çalışma masasının üzerinde yer açan Maximilian Grant'ın yüzünden neler düşündüğü anlaşılmıyordu. Acaba Sophie korktuğu gibi, gitmek zorunda mı kalacaktı? Yoksa küçük de olsa bir şansı kalmış mıydı? Mr. Grant onu gönderecek miydi? Eğer göndermek istiyorsa, büyük ihtimalle bu durumdaki birisine o ana dek hiç yapmadığı kadar nazik davranıyordu.
Maximilian Grant'ın iş hayatındaki başarıları adeta bir efsane gibiydi. Neredeyse her alanda iş yapıyordu. Film şirketler kayıt stüdyoları, hava yolları, gazeteler ve yarış atları.. Hele sonuncusu ona sürekli para kazandırıyordu.
Sophie bir kumarbaz olsaydı, onun atlarına oynamakta tereddüt etmeyeceğini düşünürdü hep.
Maximilian Grant özel hayatında da çok başarılıydı. Eşi üç yıl önce ölmüştü. O günden sonra yaşamına düzinelerle güzel kadın girdiğini, Sophie gazetelerden biliyordu. Ancak, hiçbiri kalbinde yer edinememişti.
Bütün yeteneğini ve güzelliğini onu elde edebilmek için harcamış olan bir kadın oyuncu, onun hakkında,'kalbinin yerinde kocaman bir taş var,' diye yorum yapmıştı. Kadın, bu sansasyonel açıklamayı onun filmlerinde çok istediği başrolü elde edemeyince yapmıştı. Yine de, Maximilian Grant'ın ikinci bir eş bulmak için hiç çaba harcamadığı bilinen bir gerçekti.
Evcilik oynamak ister miydin?
Onun özel hayatı hakkında düşünürken, böyle bir soruyla karşılaşmak Sophie'yi şaşırtmıştı. Fakat sonra onun bütün dikkatini kahve tepsisine yönelttiğini fark etti. Anlaşılan, kahveleri koymasını bekliyordu.
Tabii, diyerek kahveleri koyarken, yanaklarını kızardığını hissediyordu. Onun alaycı bakışları altın da beceriksizce kahve kabını aldı. Elleri titriyordu.
Mr. Grant onun korkusunu tahmin ettiyse bile, böyle zayıf bir anında yakalayıp, alay etmesi hiç de hoş değildi.
Sophie sakin görünmeye özen göstererek, Sut ve şeker? diye sordu. Neyse ki, kendini toplamıştı.
Maximilian Grant onun bu sorusu üzerine başını hayır anlamında salladı. Bu saatte koyu bir kahveye ihtiyacım var.
Aslında herhangi bir şeye ihtiyacı varmış gibi görünmüyordu. Az önce iyi bir uyku çekmiş gibi uyanık ve zindeydi.
Oysa Sophie kendini bitkin hissediyordu. Bu onun açısından bir dezavantajdı. Çünkü onun karşısına en iyi haliyle çıkması gerektiğinin

farkındaydı, üstelik, Mr. Grant o anda kasıtlı olarak onun üstüne üstüne geliyordu.

Delikanlı sonında seni eve kadar getirdi, demek.

Sophie yüzüne bir tokat yemiş gibi irkildi. Bu kadar doğrudan bir saldırı beklemiyordu, doğrusu.

Bu soru ona, asla yeni tanışmış iki sıradan insanın sahip olacağı normal bir ilişkiye dönemeyecekle rini göstermiş oluyordu. Teyzesinin önünde onu zor duruma düşürmediği halde, Mr. Grant bu soruyu sorarak o gece yaşadıkları olayı unutmaya niyeti olmadığını açıkça belirtmişti.

Kahve fincanını uzatırken, Sophie'nin elleri tekrar titremeye başladı.

Belki de, onun yanında çalışmaması daha iyi olacaktı. İşinde rahat olmak, çalışma ortamında kendini huzurlu hissetmek isterdi. Ama Mr. Grant'ın varlığı bunları olanaksız kılacaktı.

Gördüğünüz gibi buradayım. Teyzeme olanları anlatmadığınız için teşekkür ederim.

Maximilian Grant'ın az önce verdiği kahveye elini bile sürmediğini fark etti.

Bunu, seni herhangi bir utançtan korumak için yapmadım. Kendini düşürdüğün feci durumu öğrenmek teyzeni çok üzerdi. Sana çok düşkün olduğu anlaşılıyor.

Onu nankörlükle suçlar gibiydi.

Sophie ne zaman, nerede ve hangi koşullar altında tanıştıklarını açıklamamasının, tahmin ettiği gibi, kendisini korumak için yapılmadığından emin olmuştu.

İşe bir de iyi tarafından bakın. Anahtarım olmadığı için Millie Teyze'me beni beklemesini söyleme-seydim, o uyanık olmayacaktı. Size de kahve ve sandviç yapamayacaktı.

Ben kendi kahvemi ve sandviçimi yapabilirim.

Sophie onun ne hakla bu kadar kaba davrandığını anlayamıyordu.

Maximilian Grant Ya da bunları sen hazırlardın, diyerek konuşmaya devam etti. Sophie'nin konuşmasına fırsat vermeden de ekledi. Tabii, eve dönebildi ğin zaman.

Sesindeki kabalığa eklenen öfke ürkütücüydü. Hata yapmış olan bir çocuğu azarlayan anlayışsız bir baba gibiydi. Aslında, Sophie'nin babası olacak yaşta değildi. Yine de, onun kendisine babalık taslamaya kalkıştığı belliydi. Belki de, müstakbel patronu işe almaya uygun bulmadığı adaylara böyle davranıyordu.

Öfkeyle dudaklarını ıslattı. Siz...

Özür dilerim, sandviçiniz hazırlamakta geciktim, Mr. Grant. Teyzesi kapıyı vurup içeri girince, Sophie susmayı tercih etti. Çünkü Millie Teyze'nin, kendisiyle patronu arasındaki gerginliği fark etmesini istemiyordu.

içine biraz da taze mayonez koydum.

Çok zahmet etmişsiniz, Mrs Craine. Maximilian Grant Sophie'nin teyzesine gülümsemeyi başarabilecek kadar gevşemiş görünüyordu. Ama dönüp Sophie'ye baktığı zaman, buz mavisi gözlerinde hala öfke vardı.

Artık gidip, yatmalısınız, Mrs. Craine. Gülümsemesi, sözlerindeki emir havasını biraz yumuşatıyordu. Yine de, kendisine itaat edilmesini beklediği belliydi.

Bu durumda teyzesinin gerçekten gidip yatmaktan başka seçimi kalmamıştı. Anlaşılan, Sophie'nin görüşmesinin sonucunu öğrenmek için bekleyemeye-cekti. Bu işe karışmaması gerektiğinin de farkında olmalıydı.

Sophie ve ben işimizi bitirince bunları toplayabiliriz. Maximilian Grant, kahyasının itiraz etmesi için ortada bir neden bırakmak istemiyor gibiydi.

Millie Teyze mağrur bir şekilde, Pekala, dedi. Bu durumdan memnun olmadığı belliydi

Sophie ürkmüştü, çünkü bu sükunetin aslında öfkesini gizlediğinin farkındaydı. Oysa Maximiiian
Grant bundan hiç de rahatsız olmuşa benzemiyordu Zaten niye rahatsız olacaktı ki? Millie Teyze, en kötü ihtimalle, onu cezalandırmak için berbat bir yemek hazırlayabilirdi. Öte yandan, teyzesi yaptığı yemeklerle her zaman gurur duyduğu için bu bile pek mümkün değildi. Sophie onun fazla kırılmamış olmasını diledi.

Evet, az önce ne diyecektin? Maximilian Grant bunu umursamaz bir ifadeyle sormuştu. Sanki aklından geçenleri okuyordu

Gerçekten de, az öıjce ne diyecekti? Birden hatırladı. Sadece bu akşam olanları açıklamak istemiştim. Ama buna gerek kalmadığını görebiliyorum. Keııdi-siniartıkonun gözünde temize çıkaramayacağını biliyordu.

Acaba Brian Burnett'e arabayı durdurup kendisini indirmesini söylerken, kendi onurunu değil de onun, yani Maximiliaı Grant'ın onurunu korumaya çalıştığını anlatsa, bunun olumlu bir etkisi olur muydu?

ÜÇÜNCÜ BOLÜM

Tam anlamıyla onuru değilse de, onun özel hayatını korumak istemişti.

Brian bir içki içmek üzere onlara katıldığında, Sophie onu gördüğü için memnun olmuştu. Yetişkin biri olarak da hala yakışıklı olduğunu görünce, ondan yıllarca boşuna hoşlanmadığını düş iinmüştü.

Bri-an'ın, eve dönmek için son oto' isü beklemek üzere durağa gideceğini öğrendiğinde Henley HalTda biraz daha oturmayı önermesi, sonra da bir akşam sadece ikisinin çıkmalarını teklif etmesi de hoşuna g inişti.

Ama ne yazık ki, bu arada bir noktayı unutuyordu. Brian artık yöredeki en büyük gazetede çalışıyordu. Eve dönerlerken onuh, tüm ülkede basılan büyük gazetelerden birine geçmek için fırsat kolladığını da öğrenmişti.

Üstelik de, bunu Soplıie'den almayı umduğu bilgileri kullanarak... Maximilian Grant'ın bazı sırlarını yayınlayarak... gerçekleştirmeyi planlıyordu.

Oysa Sophie, Maximilian Grant hakkında on altı yaşında bir kızı olduğu ve onun tatil için geleceği dışında hiçbir şey bilmiyordu.
Zaten bilseydi de, asla Brian'a söyleyip o korkunç dedikodu gazetelerinden birinde sansasyon malzemesi olarak kullanmasına izin vermezdi. Bu konuda Brian'ın tahmin edemeye-eeğ; kadar katıydı.

Planda bir değişiklik oldu. Maximilian Grant başını kaldmnca,arkasından vuran ışık,saçlarındaki gümüş renkleri ort ya çıkardı. Yüz hatlarında sert gölge ler oluşmuştu

Ürperen Sophie yüzünü astı. Sanırım, sizi anlıyorum. Bana bir iyilikte bulunup, beni neden işe alama dığınızı Millie Teyze'me ne zaman anlatacağınızı söyler misiniz, lütfen? O sizin kahyanız olabilir, ama benim de annemin kardeşi. Bu yüzdeı «Ş»-

Anladığını sanmıyorum. Ayağa kalktı ve bu kez masanın kenarına oturdu. Benim söylediğim değişikliğin bu akşamla bir ilgisi yok..,

Yok mu? İnanamayarak baktı. Maximilian Grant şaka nu yapıyordu? Dahası, böyle davranmasına ne gerek vardı?

Maxımılian Grant sabırsız bir şekilde, Hayır, di ye karşılık verdi. Jeniffer tatil için eve gelemiyor ve...

Anlıyorum. Böyle söyleyerek gururumu kurtarmaya çalışıyorsunuz. Sophie bunları söylerken başını, hayır anlamında, salladı. Fakat ben...

Miss Gordon, hangi nedenle ben sizin hislerini zi korumak istemiş olabilirim? Mr. Grant alı rcı bir şek' de bakıyordu. Aslında bütün olanlardan sonra ne kendisi ne de hissettikleri onun için bir anlar taşıyordu.

Yanaklarına yavaşça kan hücum ettiğini hissetti. Onun kendisine acır gibi şefkatle bakması, kızı yaşın daymış gibi hissetmesine sebep oluyordu.

Özellikle de bunu yapmak için yalan söylemem gerekiyorsa... ben gerçeklerden söz ediyorum, Miss Gordon.

Sophie, diye mırıldandı. Bana Sophie demenizi tercih ederim.

Maximilian Grant bu öneriyi kabul ettiğini gösterecek biçimde başını salladı. Pekala, Sophie. Gerçek şu ki, Jennifer eve gelmek yerine teyzesine gidecek. Buraya kadar gelmek zahmetine katlandığın için üzüMüm. Yine dudakları büküldü.. Aslında, daha önce belirtmiş olduğun gibi, teyzeni görme fırsatı buldun. Tabii Brian'ı da... Adı, Brian idi, değil mi?

Sophie, Evet, adı Brian, diye mırıldanarak doğruladı

Maximilian Grant onun sesini duymamış gibi davranmasıyla alay edercesine, Anlayamadım, dedi.

Şunu söylemeliyim...

Sophie sakin bir şekilde konuşmaya çalışıyordu. Bir süre sonra, onu bekleyen .bir işi olmadığı gerçeği ni kabullenmek zorunda kalacaktı. Ama o an büyük bir çöküntü yaşıyor ve ne yapacağını bilemiyordu. Elbette kendisini yeniden toplayacaktı. Bundan hiç şüphesi yoktu. Çünkü geçmişte bunu daima yapmıştı.

Daha önce henüz başlamadığım bir işten kovulmak gibi bir şey hiç başıma gelmemişti.
Maximilian Grant'ın dudakları alayla kıvrıldı. Yani patronların bunu yapmadan önce hizmetinden biraz yararlandılar; övle mi? Onun kaşlarını çattığını görünce, Bu senin tarifin, benim değil, diye ekledi.
Keyfi yerinde olsa, onun mizah anlayışını komik bile bulabilirdi.
Maximilian Grant, Ayrıca,' diyerek konuşmaya devam etti. Teyzenin anlattıkları bende henüz hayattaki yolunu çizemediğin izlenimi uyandırdı. Büroda çalışmışsan, santralda çalışmışsın, mağazada tezgahtarlık yapmışsın...
Sophie, Evet doğru, diye atıldı. Bu uzun listeyi biliyordu. Üstelik Millie Teyze'nin,bu işe uygun referanslar olarak kabul etmediği Londra'da motosikletle kuryelik yapmak ve buna benzer altı, yedi işi ona anlatmamış olacağının da farkındaydı. Başını eğdi,Vıere-deyse burnu fincana girecekti. Maximilian Grant'ın, bal rengi gözlerine bakarak, kendisi hakkında teyzesinin anlatmadığı detayları bulup çıkarabilecek kadar zeki olduğunun farkındaydı.
Ancak onun yaşamdan bekledikleri konusunda kesinlikle yanılıyordu. Sophie hangi mesleği seçmek istediğini çok iyi biliyordu. Sadece bunu gerçekleştirmesi biraz zaman alacaktı. Ama sonunda bunu başaracak ve başarmak için gerekirse iki düzine daha şapşal iş yapacaktı.
Buraya kadar gelmek için yaptığınız masraf elbette size ödenecek. Görüşmenin sona erdiğini açıkça belli edecek biçimde ayağa kalkmıştı. Tekrar masasına geçti ve Sophie'nin teyzesinin hazırlamış olduğu sandviçten bir lokma birini ısırdı. Mımm. Çok lezzetli olmuş. Sen de yeseydin, keşke.
Sophie işi kaybetmekten doğan hayal kırıklığıyla boğazından tek bir lokmanın bile geçeceğini sanmıyordu. Hayır, teşekkür ederim. Ayağa kalktı. Sanırım, artık gidip yatmalıyım. Sabaha kadar burada kalmama izin verir misiniz?
Bu iğneleyici sözlerle, mavi gözlerin yeniden buz kesmişti. Saçmalama. Teyzen burada onunla bir-kaç gün daha kalmanı isterse, buna itiraz etmem.
Sophie içinden, tanrım, diye geçirdi. Miilie Tey-ze'si ile yüz yüze gelmesi gerekiyordu. Üstelik ona ne söylerse söylesin, teyzesi Sophie'nin bu işi kendi hatası yüzünden alamadığına veya Maximilian Grant'ı kızdıracak bir şey yaptığına inanacaktı. Bu işe Sophie'yi önerdiği için de, kendisini zor durumda bırakmış olduğunu düşünecekti. Aslında onu bu iş için önermek tamamen teyzesinin fikri değildi. Jenif-fer'in tatil içiri oraya geleceğini anlattığı zaman, Sophie'nin annesi onun aklına bu işi Sokmuştu. Mr. Grant aksini iddia etse de, Sophie onun akşamki olaylar yüzünden kendisine bu işi vermemiş olduğunu düşünüyordu.
Sanırım en iyisi yarın buradan ayrılmam olacak. Millie Teyzesi'nin onu suçlayacak bakışlarına katlanmanın bir anlamı yoktu.
Maximilian Grant umursamaz bir şekilde, Nasıl istersen?' dedi. Masasının üstündeki evrakları incelemeye dalmış görünüyordu.

Acaba masraflarını ödese bile, Sophie için yaratmış olduğu mali çökjüntünün farkında mıydı? Ama onun gibi biri bunu anlayamazdı. Onun bu bir haftalık işten kazanacağı para Maximilian Grant için okyanusta bir damlaydı. Ama onun için...

Kendi kendine bunları düşünmemesi gerektiğini telkin etti. Arkasına bakmadan yoluna devam etmeliydi. Zaten başka çaresi yoktu.

Maximilian Grant onun odadan çıkışını fark etmedi bile.. Sandviç yiyerek evraklarını incelemeye dalmıştı. Büyük ihtimalle Sophie Gordoıı'u aklından silip atmıştı bile.

Ama Millie Teyze'si atmamış olacaktı ki, onu mutlakta bekliyordu.

Ancak Sophie ona jeniffer'in planlandığı gibi köşke gelmek yerine, tezesine gideceğini anlattığında, kendisine karşı herhangi bir suçlamada bulunmadığı gibi, ona karşı yapılan bu sorumsuzca davranışa oldukça öfkelendi.

Kahve bulaşıklarını yıkamak için ayağa kalkarken, Pekala, dedi. Teyzesinin sonradan bu işe çok pişman olacağından eminim. Çünkü o hayatımda gördüğüm en şımarık hanımlardan biri. Celia ile Jenni-fer'in birlikte olması iyi bir tikir değil. Konuşurken bir yandan da, onaylamadığını belli etmek için başını sallıyordu.

Sophie şımarık küçük hanımın Jeniffer mi, yoksa Celia mı olduğunu anlayamadı. Teyzesiyle konuşmasının bu şekilde geçmiş olması içini çok rahatlatmıştı. Ertesi sabah erken gideceğini söyleyerek yatmak için izin istedi.

Tabii ki, yatabilirsin. Teyzesi onu oyaladığı için kendini suçlu hissetmişti.

Bu kadar sıkıntıya böyle bir hayal kırıklığı yaşamak için katlanmış olmana gerçekten çok üzüldüm

Mr Grant benim masraflarımı ödeyeceğini söyledi.

En azından bunu yapması gerekir. Teyzesinin öfkesi sürüyordu.

Sophie, Haklısın, derken yüzünü buruşturdu. Sanırım, en iyisi artık yatmak.

Teyzesi de bu fikrini onayladı. Çok hoşgörülü davranıyordu.

İstersen, sabah biraz geç kalkabilirsin. Gitmek için acele etmen gerekmez. Onu teselli etmeye çalışır gibiydi.

Sophie bu kadar iyiliği hak etmediğini düşündüğü için, Millie Teyze'ıin bu davranışı, onu azar işitmekten beter bir hale sokuyordu.

Odasına gittiği zaman, kendini uyuyamayacak kadar vorgun hissettiğini fark etti. Aklı, kendine yeni birişbulmak için neleryapabileceği konusunda çalışmaya başlamıştı. Yoksa, bu şekilde ne faturalar ödenebilirdi ne yiyecek alınabilirdi. Evet,başka bir iş bulmalıydı. Üstelik henüz yenilgiye uğramış sayılmazdı.

Ama...

Belki bir şeyler okursam uykum gelir, diye düşündü. Geçmişte birçok kez okurken uyuya daldığı olmuştu. Ne yazık ki, yanında hiç kitap getirmemişti.

Çünkü kendisinin okuduğu ucuz baskılı kitapların Jennifer'iıı ailesi tarafından pek hoş karşılanmayacağını düşünmüştü. Üstelik dikkatli davrandığı takdirde,evdeki kütüphanede bulunan deri ciltli o nefis kitaplardan yararlanmasına izin verilebileceğini ummuştu. Onlara dokunabilmek için büyük bir istek duyuyordu.

Belki Maximilian Grant orava bir göz atmasına aldırmazdı. Zaten o saatte bir şeyler okumak istiyorsa, başka şansı yoktu.

Odasından çıktığında bütün evin karanlığa gömülmüş olduğunu gördü. Teyzesi de, Maximilian Grant da yatmıştı. Yüksek tavanlı holde, kütüphaneye gitme arzusunu yok edecek kadar ürkütücü gölgeler oynaşıyordu.

Fakat kütüphanenin kapısını açıp deri ciltlerin kokusunu alınca, içeri girip onlara bakma isteğine engel olamadı. Kapının yanındaki düğmelerden birine basınca,şöminenin karşısındaki deri koltuğun yanında duran abajur yandı. Merkezi ısıtma ılık bir mayıs gecesinde gerekenden daha fazla çalışıyor gibiydi.

Duvarlardaki raflara bakınca,bütün klasiklerin olduğunu gördü. Hepsi de çok güzel ciltlenmişlerdi. Tahmin ettiği gibi, onlara dokunmak bile büyük bir zevkti.

Gözlerine inanamıvordu. Dokunduğu ilk kitap, janeEyreolmuştu. Daha önce düşündüklerini hatırla yınca, okuması gerekerkitabın o olduğunu anladı.

Parmakları kendiliğinden kitabı kavrayıvermişti.

Fakat aynı anda arkasından gelen bir ses yüzünden korkup, kitabı yere düşürdü. Elinde olmadan bir de çığlık atmıştı. O sırada, birisi bfleğini kavrayıp arkadan büktü ve onu sırtüstü yere fırlattı. Sophie acı ve şokun etkisiyle ikinci bir çığlık daha attı.

Korkudan büyümüş olan gözleri Maximilian Grant'ın ötke dolu bakışları ile karşılaştığında, onun çelik gibi göğsünün baskısı altında ezildiğini ve nefes alamadığını fark etti. Sanki bir daha da asla alamayacaktı.

Maximilian Grant onu suçlarcasına, Sen! dedi. Onu tanıdığı halde, kalkmasına izin vermiyordu.

Sophie çok çaresizdi ve nefes alamadan daha ne kadar dayanabileceğini de bilmiyordu.

Ona bu kadar yakın olduğu için öfkesinin boyutlarını buz gibi bakışlarından anlayabiliyordu. Bu bakışlarda en küçük bir yumuşama belirtisi yoktu.

Sophie biryandaıı da hayatı boyunca hiçbir erkeğe bu kadar yakın olmadığını düşünüyordu... hem de, haddinden fazla yakın.

Maximilian Grant'a böyle yakın durmak nabzını hızlandırıyor,yanaklarına ateş basmasına neden oluyordu. Tepeden tırnağa titremeye başlamıştı.

Kısa bir süre sonra yeniden netes almava başlamazsa (ilebilirdi.

Maximilian onu kendisinden uzaklaştırarak bu sorunu çözdü. Sophie onun hala öfkeyle kendisine baktığının farkındaydı Onun ani saldırısıyla girdiği şoktan kendisiı i kurtarmaya çalışıp, acıyan bileğini ovuştururken, bir yandan da derin soluklar almaya çabalıyordu

Onu çalışma odasında bırakalı en azından yarım saat olmalıydı. Bu arada kendisi hiç değilse o vuksek topuklu ayakkabıları çıkarmıştı. Oysa onun üzerinde hala gömlek ve pantolon vardı.

Burada ne arıyordun?

Soplıie'yi tehdit eder gibi bir hali vardı. Aralık duran kapıdan çıkmasını engellemek için yolunu kesmişti. Sophie kapıyı kendisinin açık bıraktığını hatırladı. Maximilian'm içeri girdiğini bu yüzden duymamış olmalıydı.

Ona endişeyle bökarak, Okumak ;çin bir kitap almaya gelmiştim, dedi. Neden kendisine inanmadığı yolunda bir hisse kapıldığını anlamıyordu. Ne de ol sa, orası bir kı jphaıevdi. Orada başka ne yapabilirdi ki?

Ama bu sözler üzerine buz gibi bakışlar hiç yumuşamadı. Bu saatte mi? Anlaşılan ona inanmamıştı.

Görüşmemizden sonra uyuyamadım,' diye açıkladı. Daha doğrusu yatsam da uyuyamayacağımı anladım. Maximilian Grant'ın üzerindeki etekle bluza baktığını fark ettiği için düzeltme yapma ihtiyacı hissetmişti. Zihnim çok meşguldü.

Kollarını göğsünde kavuşturan Maximilian Grant, Ancak suçluluk hisseden bir zihin bu durumda olabilir dedi.

Suçluluk mu? Sophie sinirlenmişti. Ben kendimi suçlu hissedecek hiçbir şey yapmadım. Kendisine yönelttiği suçlama yüzünden ona öfkeyle bakıyordu. Hala o karanlık yolda ne yaptığını merak ediyorsa, bu onun sorunuydu. Eğer kendisini susturmamış olsaydı, ona işin iç yüzüntJPanlatmış olacaktı

Ben mi yaptım? Soru çok yumuşak bir sesle sorulmuştu.

Sophie gözlerini kaçırarak, Bnim tek bildiğim, kendimi suçlu hissetmemi gerektiren bir konu olmadığıdır, dedi. Bunu söylerken başı dikti. Onun kıymetli kütüphanesine kitap çalmaya gelmemişti ki! Eğer böyle düşünüyorsa, Mr. Grant'ın gözünde asla düzgün bir insan olamayacaktı.

Belki de, bir kitap almadan önce izin istemeliydim. Ona meydan okurcasına baktı. Ancak, sabah gitmeden yerine bırakacağım için gecenin bu saatinde sizi rahatsız etmek istememiştim.

Onun yerdeki kitabı almakiç'in eğilişini izledi.

Anlaşılan yanılmışım.

Maximilian Grant kitabı çevirerek kapağına baktı. Parmakları uzun ve zarifti. Buna rağmen çelik gibi güçlü oldukları anlaşılıyordu. Zaten bu zarif parmakların ne kadar güçlü olduklarını az önce kendi deneyimi ile de öğrenmişti.

Ama yaşadıkları anlık yakınlığın kendisini ne kadar etkilediğini unutmahydı. Neyse ki, Maximilian
Grant buz gibi davranarak ona bu konuda yardımcı oluyordu.

laneEyre. Kitabın cildi üzerine altın harflerle yazılmış olan başlığı okuyunca, dudakları yine o alaycı ifadeyle kıvrıldı. Bir tahminde bulunayım. Şu kibirli, ama zengin Rochester senin kahramanlarından biri olmalı.

Sophie sırf o alaycı ifadeyi silebilmek için onu büyük bir zevkle tokatlayabilirdi. Ama bunu yapmamak için ellerini kenetlemişti. O anda onun şüpheci halini, alaycı yaklaşımına tercih ettiğini fark etti. Neyse ki, Rochester'in kendisini Jane've sedirmek için varlıklı olmaktan başka özellikleri, insani yönleri de var.

Maximilian dudak büktü. O sinir bozucu yaklaşımı devam ediyordu. Sen bende bunların olmadığını mı düşünüyorsun?

Sophie aniden başını kaldırınca, kızıl bukleleri alev gibi parladı. Tanışalı çok az oldu... bilemeyeceğim.

Bu sert yanıt üzerine Mr. Grant gülmeye başladı. Elindeki kitabı ortadaki sehpanın üzerine bırakırken kahkahalarla gülüyordu. Belki de bu olanlardan sonra burada kalmaman çok kötü oldu, Sophie Gordon. Bana gülmeyi hatırlatacak birisine ihtiyacım varmış. Hala gülümsüyordu.

Sophie gülmenin onda yarattığı değişiklik karşısında şaşkına dönmüştü; Maximilian Grant'ın gözlerinin derinliklerinde insanca pırıltılar oluşmuştu. Dudaklarının kenarında çizgiler belirmiş, bembeyaz dişleri ortaya çıkmıştı Ona bakakalan Sophie ne dediğini bile duymuyordu. Ne dediğini algıladığında ise, bunun ne kadar acıklı olduğunu düşündü: Gülmeyi unutmuş bir insan.

Mr. Grant nasıl bir hayat sürüyordu acaba? İnsan gülmeyi unutur muydu? Onun dul bir erkek olduğunu biliyordu. Teyzesi, eşinin üç yıl ünce öldüğünü anlatmıştı. Ama bu arada birlikte gülebileceği birilerı olmuş olmalıydı. Onun gibi bir erkek bu kadar uzun bir süre münzevi bir hayat yaşayamazdı. Özellikle de, az önce kendisinin de yakından tanık olduğu çekiciliğe sahipken...

Üstelik on altı yaşında bir kızı vardı. Jennifer'in, onun hayatına mutluluk ve neşe getiriyor olması gerekmez miydi? Kendi ailesinin sevgi dolu yakınlığını düşününce, bir baba ile kızının, özellikle de büyük bir kayıp yaşamışken, birbirlerine nasıl daha yakın olmadıklarını anlayamıyordu. Belki de, Maximilian Grant'ın serveti aralarında bir engel oluşturuyor, an nesiz kalmış genç kızı en azından parasal yönden şımarık bir çocu k yapıyordu.

Maximilian alçak sesle, Öyle görünüyor ki, sana da gülmeyi unutturdum, dedi. Onun yüzünde beliren duygusal ifadeye bakarken gözlerini kısmıştı.

Sophie telaşla, Hayır, diye cevap verdi. Ben sadece düşünüyordum. Onun, ne düşündüğünü sormamasını diliyordu.

Maximilian, Artık yatma vakti geldi, sence de öyle değil mi, jane? diye sordu.
Sophie'nin yüzü kızarmıştı nedense.
Kaşlarını çatan Maximilian, Herhalde birlikte yatmayı önerdiğimi düşünüyor olamazsın, öyle değil mi? dedi.
Demek hala bazı insani duyguları ve değerleri kalmıştı.
Elbette ki, hayır. Mr. Rochester asla böyle uygunsuz bir teklifte bulunmazdı.
Maximilian dudaklarım alaycı bir şekilde büzdü. Ama yirminci yüzyılda yaşasaydı önerebilirdi. Unutma, başka bir kadınla evliyken Jane ile evlenmeye kalkışmaktan çekinmemişti.
Sophie bunu biraz düşündü. Mr. Rochester o devirde Jane'nin bağlı olduğu ahlak kurallarıyla kendisini frenlemiş ve arzusuna ulaşmak için onunla evlenmek istemişti. Ama modern bir Rochester aynı sonuca ulaşmak için başka yollara başvurabilirdi.
O halde, sizin Rochester benim de Jane olmamamız her ikimiz için de büyük bir şans, diyerek Sophie konuyu kapadı.
Mavi gözler bir süre bal rengi gözlere daldı. Her ikimiz için de ne şans, diye tekrarladı. Şimdi kitabını al, Sophie ve buradan git.
Normalde tepki duyacağı bu emir şekline hiç itiraz etmedi. Telaşla kitabı aldı. Aslında onu okumak istediğinden artık pek de emin değildi. Kapıya vardığında ona doğru kaçamak bir bakış fırlattı.
Maximilian Grant hala ayakta duruyordu. Şömineden yükselen alevlerle aydınlanan yalnız bir adam. Maximilian Grant gibi bir erkek, sadece o böyle olmasını istediği için yalnız olabilirdi.
Sophie gerçeği bulmakiçin daha derin düşüncelere dalmadan aceleyle kütüphaneden uzaklaştı.
Ne kadar garip bir akşamdı. Daha önce hiç böyle-sini yaşamamıştı. Maximilian'm yakınlığına verdiği tepki onun için bir şok olmuştu. Otoriter hareketleriyle müthiş çekici bir erkekti ama kesinlikle onun tipi değildi.
Gerçekten de, değil miydi?
Aslında, yaşları ve deneyimleri arasındaki farka aldırmadığını anımsıyordu. Maximilian'ın yüzünün kendisininkiyle çok yakın olduğu ve bakışlarının bir-birinde eridiği o anda sadece onun kendisini öpmesini istemişti.
İşin en tuhaf vanı, gece boyunca bu gerçeğin ıstırabıyla saatlerce uyanık yattıktan sonra, tam dalmışken, odasında birisinin sinsice dolaştığını hissederek uyanmış olmasıydı »
Bir anda bunun rüya mı, gerçek mi, yoksa bilinçaltı mı olduğunu anlayamadı...

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Sophie kabus gibi bir şev görüyordu. Bıı yüzden de, kendine gelerek odasında yalnız olmadığını anlaması birkaç saniye sürdü.
Demek, gerçekti!
Kalın perdeleriçeri ışıksızdırmadığı için odadaki-nin kim olduğunu anlamak çok güçtü. Yalnız, yabancının tuvalet masasının yanında ayakta durduğunu anlayabildi.
Bir kağıt hışırtısı duyuyordu: Pfıra sesi!
Kendi parası, dünyadaki tüm varlığı. Onları yatmadan önce tuvalet masasının üzerine bırakmıştı
Maximilian gece kütüphaneye geldiğinde bir an için onu hırsız sanmıştı, ama Sophie o an kendisi gerçek bir hırsızla karşı karşıyaydı. Ne yapması gerektiğini de bilmiyordu.
Genç bir ses, Uyanıksınız galiba? dedi. Neredeyse bütün gün uyuyacağınızı düşünmeye başlamıştım.
Sophie uyanık olduğunun nasıl anlaşıldığını merak ederek yatakta doğruldu. O sırada odadaki şahıs da pencerelere doğru ilerleyip perdeleri açmıştı.
Kuvvetli ışık yüzünden önce bir şey göremese de, gözleri alışınca odasındaki ziyaretçiyi seçebildi.
Bu kişi bir hırsızdan çok, Harikalar Dzyan'ndaki Alice'ye benziyordu. Mavi gözleriyle meleksi bir anlam taşıyan yüzü,altın sarısı muhteşem saçlarla çevrelenmişti. Mavi, beyaz kareli elbisesi, ince beyaz bir kemerle göğsünün altından toplanmıştı. Aslında giyimi, görünüşüne göre biraz çocuksu gibiydi. Tahminen, Sophie'den üzün boyluydu.
Genç kız yatağın başucunda dikilmiş, Sophie'yi inceliyordu. Alt dudağını hafifçe büküp, Parayla tutulmuş bir arkadaşın nasıl biri olabileceğini görmek istemiştim, dedi. Onu aşağıladığı açıkça belli oluyordu.
Konuşmaya başlayınca, görünüşüne rağmen bir melek olmadığı da ortaya çıkmıştı.
Sophie onun gözlerinde o aşina buz maviliği ve çenesinde aynı kararlı kıvrımları fark etti. Ziyaretçisinin kim olduğunu artık anlamıştı. Maximilian Grant'ın kuvvetli karakterinin bu on altı yaşındaki genç kızda pek de cazip durduğu söylenemezdi.
Yataktan kalkarken kaşlarını çatarak, Burada olmaman gerekirdi, dedi.
Jennifer'in; her yaptığını eleştiren gözlerle izliyor olması onu huzursuz ediyordu. Bu arada onun, üzerindeki krem rengi geceliğe fiyat biçtiğini tahmin etti. Kumaşı ipek gibi dökümlü olsa da, bunun pahalı bir gecelik olmadığını, hiç kuşkusuz, anlamıştı.
Bu kadar genç biri tarafından böyle acımasızca incelenmek onu huzursuz ediyordu. Maximilian'ın kızıyla birlikteyken neden gülemediğini anlamak kolaydı. Bu küçük hanımın her zaman ciddi olmayı tercih ettiği açıktı.

Jennifer dudak bükerek, Hepsi orada, dedi. Sop-hr; soru sorar gibi bakınca da, Paran, diye açıkladı. Sadece ne kadar olduğunu Sayıyordum. Çalmaya niyetim yoktu. Kendini yatağa atıp meydan okurcasına Sopiıie'ye baktı, Yanındaki bütün para bu mu? Bu arada babasını hatırlatacak bir biçimde koyu sarı kaşlarını havaya kaldırmıştı.

Sophie beş sterlinlik birkaç banknot ve bozuk paralardan oluşan servetine bir göz attı. Tutarı gayet iyi biliyordu, çi ıkü bir gece 03ıce büyük bir dikkatle saymıştı. Bu, hayaı ta sahip olduğu tüm paraydı. Aslına bakarsan, evet. Umursamaz bir şekilde omuz silkti.

Eh, o zaman tanımadığın birine para karşılığı arkadaşlık etmeyi kabul etmene şaşmamak gerek. Babam bana haftalık olarak bile bundan çok daha fazlasını verir.

Bunu anlamak zor değildi. Bu genç hanımın gerçekten iyi bir terbiye aldığını iddia etmek güçtü ama parayla şımartılmış olduğu kesindi.

Belki de, baban bu yüzden sana parayla bir arkadaş tutma ihtiyacı, hissediyor, diye cevap verdi Sop hie.

Jenn'fer'in söyleneni kavraması birkaç saniye aldı. Gözlerini kocaman açarak Efendim..? dedi.

Sophie dostça gülümseyerek, Unut gitsin, dedi. Eıı nim, kabalık etmek istemedin.

Genç kız yataktan fırladı. Ellerini :ki yanında yumrukyapmıştı. İşte bunda yanıldın. Aslında kabalık etmek istemiştim.

Soplve, birazdan öfkeyle ayağını .3 ere vurmaya da başlayacak, diye düşündü. Onun geçmişte kim bilir kaç kez benzer davranışlar sergileyerek babasını deli ettiğini düşündü.

O halde amacına ulaştın. Sophie konuşurken bir yandan da çantasından saç fırçasını alıp aynaya doğru dönmüştü. Gür ve asi buklelerini yola getirmek için hırsla fırçalamaya başladı.

Bu arada, aynadan genç kızın tepkilerini de inceliyordu. Kabalığına karşı sakin davranması onda büyük bir merak uyandırmış olmalıydı. Sophie bu kabalığın nedenlerini bile tahmin edemiyordu, ama kendi on altı yaşını hatırlayabiliyordu Karşıcındaki bıı çocuk ne tam bir yetişkindi ne de tam bir çocuk. Ve bunun sıkıntılarını çektiğini anlayabiliyordu. Üstelik babasının bu kıa tatilde onunla arkadaşlık etmek üzere parayla birini tutmak istemesi de, onu çok derinden yaralamış olmalıydı.

Fakat bütün bunlar, Jennifer'in tatilde teyzesinin yanında kalması gerekirken neden orada olduğunu açıklamıyordu.

Acaba Maximilian kendisine yalan mı söylemişti? Ama Sophie onun yalan' söylediğini sanmıyordu. Onun kadar mağrur biri yalan söylemezdi. Bundan emindi. O halde...

Tam o anda saati gördü. Bir olmuştu! Öğle yemeğine inmeleri gerekiyordu.

Jennifer'in, bütün gün uyuyacağını sandım, derken ne kast ettiğini anlıyordu. Sophie bu kadar geç olduğunu tahmin etmemişti. Aslında yatağına yatıp uykuya dalması sabahın üçünü bulmuştu ama bu saate kadar hayatında hiç uyumamıştı.

Birisi beni uyandırmalıydı. Kaşlarını çatarak Ma-ximilian Grant'm, bu saate kadar uyuması karşısında ne düşünmüş olabileceğini tahmin etmeye çalıştı. Onun saatler önce kalkmış olduğundan emindi.

Kaç saat uyursa uyusun, her sabah aynı saatte zinde ve dinç bir şekilde ayakta olabilen insanlardandı.

Jennifer alaycı bir şekilde, Birisi yaptı, işte! dedi.

Doğru. Seni baban mı gönderdi? Sophie bunu sorarken, bir yandan da dolaptan bavulunu çıkarıp eşyalarını toplamaya başladı.

Hayır, o... sen ne yapıyorsun?

Eşyalarımı topluyorum. Sophie giderek sabırsızlanıyordu. O gün giymeyi düşündüğü kırmızı tişörtle blucininin dışındakileri valizine koymuştu bile. Baban sana parayla tuttuğu arkadaşın hakkında fikrini değiştirdiğini söylemedi mi? Bir yandan da, bir şeylerini unutmamak için etrafa göz gezdiriyordu. Her zaman az eşyayla seyahat ederdi. Yanına aldıkları sadece gerekli şeyler olurdu.

Jennifer'in kaşları hala çatıktı. Aslında henüz babamla konuşma fırsatı bulamadım.

Anlayamadım. Sophie elini yüzünü yıkamak üzere banyoya giderkjen, aniden durdu.

Jennifer onu bakışlarıyla izliyordu. Babamın buraya geldiğimden haberi bile yok. Gözlerinde endişeli bir ifade olduğu halde, mağrur bir tutum içindeydi. Meydan okuyarak, Okuldan buraya Bir taksi tutup geldim, diye ekledi.

Bu kadar mesafeyi taksiyle gelebildiğine göre, harçlığı gerçekten yüksek olmalıydı. Anlattıkları Jennifer'in kıyafetini de açıklıyordu Mavi beyaz kareli kıyafet onun yazlık okul üniforması olmalıydı.

Eğer Maximilian Grant kızının eve geldiğini dahi bilmiyorsa...

Eve gelir gelmez, babana en azından bir merhaba demen gerektiğini düşünmüyor musun?

Acaba bütün planlarının bu on altı yaşındaki dişi kopyası tarafından, keyfi olarak bozulduğunu öğrenince Maximilian Grant ne diyecekti?

Jennifer de bütün kararlı görünüşüne rağmen endişeli olmalıydı. İnce, zarif parmaklarıyla sinirli bir şekilde kemerinin tokasıyla oynuyordu. Onun öfkeleneceğini bile bile karşısına dikilmek aptalca olurdu, öyle değil mi? Hiç de #celem yok Yüzünde bilmiş bir ifade vardı. Ama tatili Celia Teyzemin yanında geçirmeyi kabul etmeye de hiç niyetli değilim.

Sophie odadan çıkmaktan vazgeçti. Sinirleri bozulmuştu. İçinde, Jennifer'in büyük bir sorun yaratmaya kararlı oldüğuna dair bir his vardı.

Maximilian Grant'ın kızının itaatsizliğini sakin birşekilde karşılayacağını da hiç sanmıyordu.

Ama onun seni merak etmiş olabileceğini düşünemedin mi? Belki de, seninle konuşmak için teyzeni aramıştır. Veya senin neden gelmediğini anlamak için teyzen de aramış olabilir...

Celia Teyzemin bu tatil için beni yanına çağırmasının tek nedeni, babam için yanıp tutuşuyor olması. O beni merak etmez.

Sophie, Jennifer! dedi. Onun böyle saygısızca konuşmayı sürdürmesine izin veremezdi.

Bana Jennifer denmesinden nefret ederim. Jen ya da Jennie olabilir, ama Jennifer asla.

Sophie omuz silkerek, Pekala, Jennie, dedi. Tartışacak çok daha önemli konular varken sözü uzatmak istememişti. Bir yandan da, Maximilian Grant ile ölmüş eşinin kız kardeşi arasında gerçekten bir ilişki olup olamayacağını merak ediyordu. Teyzene hakaretler yağdırarak, babanın orada olmadığını öğrendiği takdirde duyacağı endişeyi gideremezsin.

O sırada buz gibi bir ses, Kesinlikle haklısın, diyerek sözünü kesti.

Sophie le Jennrç oldukları yerden bu öfkeli sesin geldiği kapıya doğru döndüler. Jennie'nin yüzüne ilk başta hakim olan suçluluk ifadesi yerini kendi ni savunmaya bırakırken, Sophie de Maximilian Grant'ın konuşmalarının ne kadarını duyduğunu merak ediyordu.

Birden, onunla karşılaşmak için uygun bir kılıkta olmadığını hatırladı. Üzerinde sadece gecelik vardı.

Bu durumun yarattığı utançtan yanakları kızarırken, göğüs uçları sanki gurur duyarcasına dikilip, incecik kumaşın altından belli olmaya başlamıştı

Oysa Maximilian Grant onun giyinik ya da tamamen çıplak olmasına aldıracak halde değildi-. Bütün dikkati ve öfkesi kızının üzerinde toplanmıştı. Yine de, Sophie elindeki giysilerle kendini örtmeye çalıştı.

Düşüncesiz davranışının yarattığı sorunlar hakkında bir fikrin var mı, Küçük Hanım? Polise kaybolduğunu bildirdik.

Jennie hayretle, Polise mi? diye tekrarlardı. Çenesi titremeye başlamış, gözleri dolmuştu.

Babası öfkeyle, Evet, diye cevap verdi. Olaya tamamen hakim olan Maximilian, siyah pantolonu ve beyaz ipek gömleğiyle Sophie'ı ip tahmin ettiği gibi zinde ve diri görünüyordu.

Oysa, Lir gece önce odasına çıkarken Maximilian hala kütüphanede olduğuna göre geç yatmış olmalıydı.

Jennie, Fakat... dive fısıldadı.

Celia'ya telefon edip orada olmadığını öğrendikten sonra okulu aradım. Oradan da saatler önce çıktı ğınî söylediler. Bu durumda, başka ne yapmamı bekliyordun? Buradan sesinin geldi£ ıi duyunca, kulaklarınla inanamadım.

Öfkeyle başını salladı. Kızını bulduğu için rahat bir nefes alsa da, öfkeye kapılmıştı.

Jennie zorlukla yutkundu.

Sophie genç kızın bencilce davrandığını bildiği haide, cesaretine hayranlık duyuyordu

Ona kendi yolunu bulması için biraz şans verilmiş olsaydı, insani taraflarını ortaya koyabilirdi.

Ben sadece Miss, ee, Miss... Jennie aniden kendi ismi konusunda oldukça hassas davranmış olmasına rağmen, Sophie'nin adını bilmediğini fark etmişti.

Sophie. Dayanamayarak yardımına koştu. İstemese de, ona acıdığını lvssediyurdu.

Maximi!ian sert bir sesle, Onu giyinmesi için yalnız bıraksak iyi olacak, dedi.

Sophie Maximilian'ın onun ne giydiğinin farkına bile varmayacağını düşünmekle yanıldığını anladı ve daha çok utandı.

Yeniden yanakları kızardı. Belki, Maximilian biraz önce vücudunda olan değişiklikleri de fark etmişti.

Neden onun karşısında hep zayıf duruma duş -yordu?

Jennie asi bir kız olsa da, aptal değildi. Babasının sözleri üzerine, Sophie'ye bakmadan kapıdan çıktı. Sophie ona gerçekten kızamıyordu. Çünkü zavallı kızın kendisini idama gidiyormuş gibi hissettiğinin farkındaydı

Maximilian Grant hemen kızının arkasından odayı terk etmedi. Bakışları Sophie'nin eşyalarını koyduğu valize takılmıştı. Ben seninle konuşmadan önce buradan ayrılma.

Sophie bitkin bir şekilde kendini henüz yapılma-mışolan yatağın üzerine attı. Duygusal olarakyıpran-dığını hissediyordu. Zaten sabahları yataktan kalktığında neşeli olan insanlardan değildi. Kendini başlayan güne hazırlamak için zamana ihtiyaç duyardı. Grantlar ise, günün hangi saatinde olursa olsun insanın hayatına hükmediyordu.

Maximilian Grant'ın son söyledikleri ne anlama geliyordu? Acaba kızının orada olduğunu hemen ona haber vermediği için Sophie'yi azarlayacak mıydı?

Yoksa bambaşka bir konuda mı konuşacaktı? Ne olursa olsun, kızının düşüncesizliği hakkında onunla konuşması saçmaydı.

Kısa bir süre sonra mutfağa gittiğinde, teyzesini geç bir öğie yemeğinin hazırlıklarını yaparken buldu. Jennie'nin davranıfeı bütün evi etkilemiş gibiydi.

Teyzesi bütün telaşına rağmen, Sophie'ye taze kahve yapmıştı. Sophie minnetle kendisine bir fincan kahve koydu. Giyinmeden önce sıcak bir banyo yapma lüksüne sahip olduğu halde, henüz kendine gelememişti.

Teyzesi ona dönüp her şeyden haberi olduğunu ima eden bir bakış fırlattı. Tatili için kendi başına düzenlemeler yapmasına pek şaşırmadım. O da tıpkı babası gibi her istediğini yapmaya alışık.

Konuşurken bir yandan da, kahve tepsisini hazırlıyordu. Ama bu senin hala bir şansın olduğu anlamına geliyor.

Teyzesini düşünceli bir şekilde izleyen Sophie, Öyle mi düşünüyorsun? diye sordu.

Tabii. Jennifer sonunda buraya geldiğine göre, Mr. Grant'ın seni işe alması gerekir. Tepsiyi yeğenine uzattıktan sonra, Giderken bunu da kütüphaneye götür, dive ekledi.

Sophie yerinden bile kıpırdamamıştı. Acaba teyzesinin sözlerini yanlış mı anlıyordu? Jennifer'in dönmesi onun işe almadığı anlamına nu gelirdi?

Jennie inatçı bir kız olabilirdi, ama tatilini nerede geçireceğine kendi karar verecek değildi herhalde. Maximilian Grant buna göz yumacak bir baba gibi görünmüyordu. Büyük ihtimalle, kızını teyzesine geri gönderecekti.

Onun kıpırdamadan durduğunu gören Millie Teyze, Sana tepsiyi kütüphaneye götürmeni söylemiştim, Sophie, diye hatırlattı. Yoksa kahve soğuyacak.

Bir gece önce aldığı kitabı yerine koymak için kütüphaneye gitmesi gerektiğini hatırlayan Sophie, kapıya yöneldi. Ayrıca, baba kızın ne halde olduklarını da merak ediyordu. Kahve istediklerine göre, tartışmaya bir son vermiş olmalıydılar.

Kütüphaneye geldiğinde kendi ayak seslerinden başka bir gürültü duymayınca çok şaşırdı. Kahve tepsisini endişeli bir şekilde masaya bıraktı Bağrışmalar olmasa da, bazı sesler duyacağını tahmin etmişti. Oysa kütüphane bomboştu.

Teşekkür ederim. Derinden gelen bu sesi duyunca, arkasını dönüp sesin geldiği yöne baktı.

Şöminenin karşısındaki deri koltukta oturan Ma-ximilian o'ni görünce ayağa kalkmıştı.

Koltuğun arkası kapıya dönük olduğundan, Sophie içeri girdiğinde onu görmemesi normaldi. Maxi-milian Grant'tan daha genç görünen yabancı, otuzlu yaşlarının başlarında olmalıydı. Kısa kesilmiş koyu renk saçları vardı. Gözleri de kahverengiydi. Oldukça yakışıklı olan yüzündeki ifadeden, çok keyifli olduğu anlaşılıyordu. Gri takım elbisesi, ciddi ve çok şıktı.

Sizi korkuttum mu? Sadece kahvemi getirdiğiniz için teşekkür etmek istemiştim.

Kahvenizi mi..? Nedense, Sophie kahvenin Ma-ximiliaı Grant ve kızı için olduğunu düşünmüştü.

Yabancı yüzünü buruşturarak,’’Max hala çalışına odasında jennie ile konuşuyor. Siz... Koyu renk kaşlarını kaldırmıştı.

Çalışma odasında. Tabii. Orası MaximilianTn tatsız görüşmeleri yapmak için tercih ettiği yer olmalıydı.

Sophie Gordon. Elini kibarca adama doğru uzattı.

Paul Wiseman. O da elini uzatmıştı. Ben Mr. Grant'ın asistanıyım. Bu sabah onunla buluşmak için buraya geldim.

Bu, pek çok bilinmeyen noktayı açıklıyordu. En azından, Sophie o an için böyle olduğunu zannetti.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Ne Maximilian Çfant ne de Jennie hayatlarından memnun görünüyordu.

Sophie Jennie'nin yatak odasının kapısına ulaştı ğında, onun yeşil binici ceketinin son düğmesini iliklemekte olduğunu gördü.

Üst kata çıkmadan önce teyzesinin yanına uğrayarak, ona kalacağını haber verecek kadar zaman bulmuştu.

İçeri bir göz atınca Jennie'nin pek de düzenli bir genç kız olmadığını düşündü. Eve kısa bir süre önce döndüğü halde, odası çok dağınıktı.

Sophie bunları düşünürken, Jennie ona doğru dönüp buz gibi bir bakış atınca, onun eşyalarını öfkesini çıkarmak için etrafa atmış olabileceğine karar verdi.

Beni azarlamaya geldin, öyle değil mi? Konuşurken saçlarını kendinden emin hareketlerle at kuyruğu yapıyordu.

Sophie onun kendisinden, aslında, göründüğü kadar emin olmadığını düşündü. Acaba onu hangi konuda azarlayacağını zannediyordu? Ona neden bahsettiğini sorarsa,otoriter görünemeyeceğine karar vererek bundan vazgeçti.

Pek sayılmaz. Konuşurken dostça gülümsüyordu.

Onu tepeden tırnağa süzen Jennie, Hayatını kazanmak için çalışman gerekiyor, yanılıvor ıun um? dedi. Ama para kazanmak için bana gözcülük yapmaktan daha ivi yollar olduğundan eminim.

Sophie bu sözler üzerine hayretle genç kıza baktı. Onunla tanışmadan önce dost olabileceklerini hayal etmişti. Ama Jennie onu bambaşka bir gözle görüyordu.

Belki de, babana bunun iyi bir fikir olmadığını söylemeliyim. Ben arkadaş olabileceğimizi...

Arkadaş mı? Jennie öfkeyle, Celia Teyzem'e git-meyipburada kalmamın tekyolu yanımda birinin bu-lunmasıydı. Sence bana gözcülük yapan biriyle dostluk kurabilir miyim

Anlaşılan, Maximilian Graıt kızının tatil boyunca evinde kalabilmesi için böyle bir şart koşmuştu. Böyle davranarak Sophie'nin varlığının ilk baştan nefretle karşılanacağını tahmin edememiş miydi?

Sen onun en sqn metresi misin? Jennie bu fikir o an aklına gelmiş gibi gözlerini kısarak ona bakıyordu. Senin kalman için bu yüzden mi ısrar ediyor?

Sophie bu hakaret karşısında ne yapacağını bilemedi. Jennie'nin onu kasten aşağılamak istediğinden kuşkusu yoktu.

Aslında, kendi evinde kalabilmek için babasından ültimatom alan bir genç kızın böyle davranmasını garip karşılamıyordu. Belki de, Jennie geçmişte tanık olduğu bazı olaylar yüzünden babasını suçlamakta haklıydı.

Sophie,.yine de ,buz gibi bir sesle, Bu söyledikle rine kendin de inanmıyorsun, öyle değil mi? dedi. Jennie itiraz etmek isteyince, Hayır, inanmıyorsun, diye tekrar etti. Baban eve gelmen için şart koştuğu için üzgünüm. Sanırım, babana burada kalamayacağımı söylemem hepimiz için iyi olacak.

Jennie gözlerini kısarak ona bakmaya devam ediyordu. Bunu gerçekten de yapacaksın, öyle değil mi?

Tabii. Sophie'nin sesinde kuşkudan eser yoktu.

Ama bu, işsiz kalacgğın anlamına gelir.

Aslında burada kalıp çalışmayı tercih ederdim, ama...

O halde birbirimize mecburuz. jennie omuz silkti. Çünkü teyzeme geri dönmeye hiç niyetim... Pencereden gördüğü bir şey dikkatini çekince, birden sustu. Buna inanmıyorum!

Onun neden sustuğunu merak eden Sophie de, Jennie'nıı yanma giderek pencereden dışarı baktı.

Ön bahçede üç araba yan yana park edilmişti. Ma-ximiiian'ın yeşil BMVV'si, Paul Wiseman'a ait olduğunu talimin ettiği spor Rover ve üstü açık, beyaz Mercedes.

Sophie Mercedes'ten o ana dek gördüğü en güzel kadınlardan birinin indiğini görünce gözlerini kısıp baktı.

Üzerinde dar, kısa bir elbise olan-siyah saçlı kadın, manken veya fotomodel olacak kadar güzeldi.

Kadına öfkeyle bakan Jennie tükürürce si ne, Hiç vakit kaybetmemiş, dedi. Sophie'nin kendisine hayretle baktığını göırünce de, Gelen,sevgili teyzem, Celia, diye açıkladı. Babamı ziyarete gelmiş. Eğer babam hakkında bazı planların varsa, hemen aşağı inip hakkını korumalısın.

Gelen Celin Teyze miydi? Az önce eve giren kadın hiç de bir 'teyze'ye benzemiyordu. Onun her hareketiyle erkekleri cezbeden kadınsılığı, yeğenini tatil için yanına çağıran bir teyzeyle hiç mi hiç bağdaşmıyordu.

Belki de, Jennifer haklıydı.

Bütün bunlar bir yana, Sophie'nin asıl merak ettiği konu, köşke nasıl bu kadar kısa zamanda ulaşabildiğiydi. Maximilian Grant'a, kızının eve dönmediğini haber verdikten bir süre sonra gelebildiğine göre, evi yakın olmalıydı.

Bunları düşünürken bir yandan da, Jennie'nin son sözlerini açıklığa kavuşturması gerektiğini fark etti. Ama bunun için pek de uygun bir zaman değildi.

Ata bineceğimizi sanıyordum.
Jeıinie bir süre ona baktıktan sonra başını salladı. Haklısın. Buradan bir an önce kaçsak iyi olacak. Aksi takdirde, babam Celia Teyze'den özür dilemem için beni zorlayacaktır. Kppıya ulaşınca sabırsız bir şekilde, Sophie! dedi. Eğer hemen gidersek, teyzem babamı büyüleyecek kadar zaman bulabilir Böylece babamın da keyfi yerine gelir.
Belki de, teyzen yumuşar. Böylece özür dilemene gerek kalmaz.
Oh, yine de özür dilemem gerekecektir. Jennie ellerini iki yana açarak, Ama babamla bir saat yalnız kalması, onu yumuşatabilir, dedi. Bu da, sadece öz-rürgü daha kibar birşekilde kabul etmesini sağlar, diye ekledi.
Elinde olmadan gülen Sophie, Her şeyi planlamıştın, öyle değil mi? dedi.
Yetişkinlerin dünyasında hayatta kalmaya çalışıyorum.
Sophie onun yaşında olsa, jennie gibi davranaca ğını düşünmekten kendini alamadı. Seni hayal kırıklığına uğratmak istemem, ama baban yalnız değil. Yanında Paul var. Üç kişinin önünde yargılanacaksın.
Paul mu? O da kim?
Onu tanıdığını sanıyordum. Paul...
Şşt. Mutfak kaptşjna ulaştıklarında Jennie, Babam teyzene, teyzemin yemeğe kalacağını söylüyor, diye fısıldadı. Oh, ben de çok açım. Yemeğin gecikmesi benim hatam.
Kendisi de yemek yememişti. Yine de, Celia ile sofrada karşılaşmak istemiyordu. Ama onun sebepleri çok farklıydı Celia'va bir kez bakmak bile aralarındaki uçurumu anlamasına yetmişti. Kendisi kısa boy-Ju, kızıl kıvırcık saçlı ve zayıf bir erkek çocuğu gibi görüyordu. Oysa otuzuna yaklaşan, uzun boylu, çekici Celia çok seksiydi. Sophie'vi de, tıpkı jennie'ye yaptığı gibi, çocuk yerine koyacağını tahmin ediyordu.
O sırada adını fısıldayan Jennie'nin elinde birkaç dilim kekle koştuğunu gördü. Sophie! Şunları al.
Maximilian Grant o an onları görebilseydi, Jennie'nin mutfaktan çaldığı kekleri reddetmesi gerekirdi. Ne de olsa, onun suçuna ortak olarak Jennie ye cesaret veriyordu. Ama o an patronunun ne düşündüğünü umursayacak halde değildi.
Genç kızın peşinden bahçeye doğru koşarkeç, kı-min-kime göz kulak olduğunu anlayamadı. Jennie duruma hakim görünüyordu.
Düşüncelere dalmışken, Jennie'nin ahır kapılarını açtığını gördü- Onayetiştiğinde,atlardan biri eyer-lenmişti bile.
Senin nasıl bir binici olduğunu görene dek, Becky'deıı başkasına binmene izin veremem. Yan bölmede olmalı. Hemen eyerlersen, yola çıkabiliriz.
Yan bölmeye giren Sophie, karşısında iri bir kısrak buldu. Oysa, Becky'nin daha küçük ve sakin görünüşlü olduğunu ummuştu. Yine de, başka çaresi olmadığını düşünerek eyeri atın sırtına koydu. At hu-zursuzlanmıştı.
O sırada içeri giren seyis Jenkins öfkeyle, Ne yapıyorsun? diye sordu.

Becky'yi eyerlemeye çalışıyordum.
O, Becky değil. Hemen oradan çık. Ben Becky'yi hazırlarım.
Sessizce bir köşede bekleyen Sophie, Jenkins'in kendisi için Becky denen atı hazırlamasını izliyordu. Aslında, Sophie diğer kısrağın Becky olmadığını bilemezdi ki. Jenkins böyle bir tepki göstermekte haklı değildi.
Onun sert tepkisi aklına Maximilian ve Jennie'yi getirmişti. Onların neden iyi anlaşamadıklarını artık çok iyi biliyordu. İkisi de çok kararlı, inatçı ve başkalarına hükmetmeye meyilliydiler.
Son birkaç yıldır ata binmemiş olan Sophie, Becky ile baş edebileceğinden emin değildi.
Çabuk ol, Sophie. Fazla zamanımız yok.
Ata binmek için çabalayan Sophie, birden tanıdık bir ses duyunca irkildi.
Jennifer, ata bineceksen acele etmelisin. Yemek kırk dakika sonra hazır olacak.
Yanakları kıpkırmızı olan Jennie babasına itiraz etmek üzere ağzını açtıysa da, Mr. Grant onu susturdu. Yemek zaten senin yüzünden gecikti.
Konuşurken, Sophie'yi de buz gibi bakışlarla süzüyordu.
Jennie bunu fırsat bilerek atıldı. Sanırım, varlığımla seni rahatsız ediyorum. Sözleri biter bitmez de atına binerek dörtnala uzaklaştı.
Ahırda Sophie ile yalnız kalan Maximilian Grant, İşi istiyorsan, onunla birlikte gidersin, dedi
Öfkeyle atın dizginlerini çeken Sophie, Jennie -nin babasıyla anlaşamamakta haklı olduğunu düşünüyordu. Anlaşılan, öğle yemeği çok eğlenceli geçecekti!
K, rk dakika sonra yemek odasına giren Sophie, aradan geçen sürenin gerçekten de kırk dakika olduğundan emindi'. Çünkü odasından çıkmayı son ana dek geciktirmişti. Maximiian Grant'ın etrafındaki herkese emir vermesi sinirlerini bozuyordu. Onun hayatı boyunca hiç kimseden bir şey rica etmediğinden emindi.
Öte yandan, Jennie'nin de tıpkı babası gibi olduğunun farkındaydı. Yemeğe geç kalarak yeniden azar işitmemeleri için acele etmelerini rica ettiyse de, genç kız dolabının önünde kendisine saatler gibi gelen uzun bir süre geçirmişti. Bir türlü ne giymesi gerektiğine karar veremiyordu.
Oysa kendisi yemek içirt kıyafet, seçerken fazla zorlanmamıştı. Ne de olsa, gardırobu çok kısıtlıydı.
Jennie'nin pahalı bir modaevine ait olan elbisesini gördüğü an, kendisinin siyah tayt ve açık yeşil kazaktan oluşan giysisinin uygun bulunmayacağını fark etti.
Ama onu gören Jennie neşeyle gülümsemeye başlamıştı. Celia Teyzem senden nefret edecek.
Neden?
Çünkü harika bacakların var. Üstelik, tayt’giyebi-lecek kadar gençsin.

Sophie Celia'nın bir başkasının bacakları yüzünden rahatsızlık duymasına gerek olmadığını düşünüyordu.

Jennie yüzünde memnun bir ifadeyle, Taytla çok seksi olmuşsun, diye ekledi.

Anlaşılan, genç kız Celia ile tanışmaları konusunda Sophie'ye güç vermeye çalışıyordu.

Yine de, yüzüne bu sözleri onaylamıyormuş gibi bir ifade vererek, Jennie! dedi. Bir yandan da, üzerini değişecek zamanı olup olmadığını düşünüyordu. Ama hiç zamanı yoktu.

Gerçekten de, çok seksi görünüyorsun. Babamla bir ilişkin olmadığından emin misin?

Sophie iç çekerek, Hiç komik değil, dedi. 'Hadi, bir kez daha azar işitmemek için yemek odasına gidelim.

Yemek odasına doğru yürürken, kendini daha önce hiç olmadığı kadar rahatsız hissediyordu. Jennie'nin taytıyla ilgili sözleri onu huzursuz etmişti.

Yemek odasına girince, Maximilian ve Celia'nın yalnız olduklarını gördü. Acaba Paul neredeydi? Belki de, kendini ikisinin yanında fazlalık gibi hissetmişti.

İçeri girdiklerinde kapıya doğru dönen Maximili-an Grant'ın onları görünce ne tepki vereceğini merak ediyordu Gözlerini kısarak kızına bakan Maximi-lian'ın pek memnun göründüğü söylenemezdi. Onun kendi kıyafetini fark edince pek de memnun kalmayacağını bilen Sophie, başını çevirdi. Ama çok geçmeden de bunu yaptığına pişman oldu. Bir çift menekşe göz onu düşmanca süzüyordu.

Celia, tıpkı Jennie'nin tahmin ettiği gibi, onu görür görmez nefret etmişti.

Baban bana okuldan bir arkadaşınla geldiğini söylememişti, Jennifer.

Sophie kısa boylu ve çilli olduğu halde, jennie'nin okul arkadaşı olacak kadar genç görünmediğinin farkındaydı. Aslında, o kadar genç görünmek isterdi doğrusu. Yine de, on altı yaşında göstermediğini biliyordu.

Maximilian ayağa kalkarak, Bu genç hanımdan sana bahsetmiştim, Celia, dedi. Kendisi burada Jen-nie'ye eşlik etmek üzere bulunuyor.

Celia'nın bakışlarından, onun genç bir kıza eşlik etmekte kendisi kadar başarılı olamayacağını düşündüğü anlaşılıyordu.

Celia Taylorbu hanım da Sophie Gordon. Sesinden çok eğlendiği anlaşılıyordu.

Sophie elini uzatarak, Memnun oldum, Mrs. Taylor, dedi. Maximilian Grant kendisi hakkında ne düşünürse düşünsün, görgü kurallarını bildiğini anlamalıydı.

Karşısında duran üçlüye bakarken onların garip bir aile olduğunu fark etti. Birbirine çok benzedikleri için geçinemeyen bir baba kız ve Mr. Grant'ın artık hayatta olmayan eşinin kız kardeşi... Jennie'nin annesinin kardeşi. Aslında üçü birbirlerine ne kadar çok benzediklerini anlayamayacak kadar

kördüler. Celia da, ablasının eşi üzerinde hakkı olduğunu düşünerek Maximilian'ı diğer kadınlardan sakınıyordu. Hatta ondan bile.

Ama bu çok saçmaydı. Öte yandan bir gece önce Maximilian ile olanları düşününce, çok da saçma olmayabileceğine karar verdi.

Onu artık Mr. Grant değil de, Maximilian olarak gördüğünü fark ettiği an yanakları kızarmıştı.

Kendisi düşüncelere dalmışken onu düşmanca süzmeye devam eden Celia, Miss Taylor, diye düzeltti. Ben evli değilim.

Maximilian da baldızına şefkatle bakarak, Celia bir iş kadınıdır, dedi. İşiyle evli olduğunu söyleyebilirim. Hayatında bir erkeğin varlığına ihtiyaç duymuyor.

Bu doğru değil, Max. Onun yanına giderek gözlerinin içine bakan Celia boğuk bir sesle, Henüz doğru erkek bana evlenme teklif etmedi de, ondan,' de-di.

Dönüp Sophie'ye bakan Jennie gözleriyle, sana söylememiş miydim, demek ister gibiydi. Onunla aynı fikirde olduğunun düşünülmesini arzu etmeyen Sophie, telaşla bakışlarını kaçırdı. Ama onların nasıl bakıştıklarını gözden kaçırmayan Max, Sophie'yi alaycı bir şekilde süzmeye başlamıştı bile.

Arkasını dönen Sophie, konuyu değiştirebilmek için ne söyleyebileceğini düşünüyordu. Hangi konuda çalışıyorsunuz, Miss Taylor? Bir yandan da neşeli görünmek için çaba sarf ediyordu. Ama hafta boyunca böyle diplomatik davranması gerektiği takdirde, sinirlerinin bozulacağının da farkındaydı.

Menekşe gözleriyle onu tepeden tırnağa süzen Celia, sonunda bezgin bir sesle, Ben bir moda eleştirmeniyim, dedi. Ardından, çalıştığı derginin adını söyledi. Sophie de, herkes gibi, bu derginin adını duymuştu.

Aslında onun mesleğini tahmin etmesi gerekirdi. Çünkü Celia tepeden tırnağa bir moda dergisinden fırlamış gibiydi.

Sophie ne diyeceğini bilemediği için, Çok hoş, demekle yetindi. Oysa genelde insanlarla konuşmakta hiç zorlanmazdı.

Celia, İstersen, sana da bazı tavsiyelerde bulunabilirim, dedi.

Oh! İşte Celia yine oklarını batırıyordu.

Sophie hayatında ilk kez yeni tanıştığı birini kendine düşman ediyordu. Genelde, herkesle iyi geçinirdi. Ama o evde bulunan her kadının, Celia'nın düşmanlığını kazanması normaldi.

Maximilian ile Celia'yı baş başa gördüğü halde, Max'ıı baldızından hoşlanıp hoşlanmadığını anlayamamıştı. Tek bildiği, Celia'nın bütün kadınlan birer rakip olarak gördüğüydü.

Sophie Celia'ya bir cevap vermesi gerektiğini dü şiinerek, Teşekkür ederim, dedi. O sırada teyzesinin içeri girdiğini görmüştü. Rahat bir nefes alarak, Sanırım, teyzem yemeği hazırlamış, diye ekledi.

Celia'dan uzaklaşan Maximilian alaycı bir sesle, Hepimiz yemek için saatlerdir hazınz, dedi. Ardından kahyasına gülümseyerek, Teşekkür ederim, Mrs. Craine, dedi. Size zahmet verdiğimiz için çok üzgünüm.

Bu sözler üzerine Celia Jennie've döndü. Bu gun genç bir hanım yüzünden hepimiz yeterince zah met çektik.

Jennie'nin yanaklarının kızardığını gören Sophie, onun teyzesinin elinden pek de kolay kurtulamayacağını anlamıştı. Jennie'nin kaşlarını çatıp teyzesine bakması durumu daha da zorlaştırıyordu.

Zaten çok geçmeden kızına dönen Maximilian, Teyzene bir özür borçlusun, diyerek söze girdi. E-minim, Celia'nın bu öğleden sonra buraya gelerek senin kaybolduğunu haber vermekten daha önemli işleri vardı.

Jennie isyankarbir şekilde,Buraya gelmesine gerek yoktu, diye karşılık verdi. Üstelik, buradan sadece on beş kilometre uzakta oturuyor. Oysa sen sanki ülkenin diğer ucundan gelmiş gibi konuşuyorsun.

Jennifer! Maximilian sesini yükseltmeden kızını uyarmak istedi.

Ama Jennie bu uyarıyı fark edecek durumda değildi. Gelmesine gerfek yoktu. Ben onu daha sonra arayıp...

Maximilian buz gibi bir sesle, Onun ismi, Celia Teyze, diyerek kızının sözünü kesti Yemekten önce ata binmenin seni sakinleştireceğini ummuştum. Ama sen eskisinden de kaba davranmakta ısrar ediyorsun. Belki de, odana gidip bu öğlen yemek yememek...

Ama bu haksızlık! Jennie'nin gözleri öfkeyle parlıyordu.

Maximilian dudak bükerek, Hayat zaten hiç de adil değildir, dedi.

Oh, bana yine vaaz verme. Bahsettiğin benim hayatım. Ne senin ne de Celia Teyzemin. Sesi giderek yükseliyordu. Tatilimi Celia Teyze'de geçirmek istemediğim için cezalandırılan benim...

Ceza almanın tek nedeni bu değil.

Artık mantıklı davranamayan Jennie, Tabii, di ve karşılık verdi. Cezalandırılmamın asıl sebebi, burada olmam. Öyle değil mi? Babasına öfkeyle bakarak, Hayat senin için d adil değil, dedi. Çünkü bir kızının olması seni rahatsız ediyor. Annem hayatta olsaydı ben burada olmayacaktım. Ne annem ne de ben burada...

Jennifer! Maximilian'ın ses tonundan, daha fazla konuşmasının tehlikeli olacağı anlaşılıyordu.

Maximilian ve kızına bakarken onların birbirlerine aslında çok benzediklerini gören Sophie, ikisi için de üzülüyordu. Jennie'nin gözleri yaşlarla dolmuş, Maximilian'ın yanağında bir kas atmaya başlamıştı.

Ama ikisini de çok az tanıdığı için, Jennie'nin suçlamaları hakkında ne düşünmesi gerektiğini bilmiyordu.

Öte yandan, bu duydukları Maximilian hakkında kötü düşünmesine sebep oluyordu. Celia gerçekten de sadece on beş kilometre uzakta yaşıyorsa, o halde Maximilian kızını neden onun evine göndermekte ısrar ediyordu?

Kendisi köşkte kalacağı için kızını ayak altında istemiyor olabilir miydi? Ayrıca Jennie annesinden bahsederken, ne demek istemişti? Olaylar o kadar karışıktı ki, Sophie ne düşünmesi gerektiğini bilemiyordu.

Hiçbir bilgisi olmaması onu zor bir konuma dü-şürse de, baba kızın arasını yumuşatmak için bir adım atması gerektiğini hissediyordu Özellikle de, Celia bu konuda parmağını bile oynatmaya niyetli olmadığına göre...

Neşeli görünmeye çalışarak, Neden önce yemeğimizi yiyip konuşmayı daha sonraya bırakmıyoruz? dedi.

Ama hala çok öfkeli olan Jennie, Babamı duymadın mı? diye sordu. Ben küçük bir çocuk gibi odama gönderiliyorum.

Belki de çocuk gibi davranmayıp, yetişkin olduğunu kanıtlarsan, sana çocukmuşsun gibi davranmam. Maximilian'ın onu odasına göndermekten vazgeçmediği açıktı.

Sophie Jeıınie'nin öfkeyle yemek odasından çıkmasını izlerken derin düşüncelere dalmıştı. Maximili-an kızının ondan ilgi görebilmek için bu şekilde davrandığını anlayamıyor muydu?

Ona dönerek, Belki de, Jennie ile gitsem iyi olu-r, dedi. ı

Hayır! Maximilian buz gibi bir sesle, Dün geceden beri bir şey yediğini sanmıyorum, diye ekledi. Ayrıca Jennifer sürekli sorun yaratmaktan nasıl vazgeçeceği konusunda biraz düşünmeli.

Ona dönüp çekici bir şekilde gülümseyen Celia, Çok haklısın, diye mırıldandı. Josephine onu çok şımartmış. Bu sorunu çözmek sana kalıvor.

Sophie, Maximilian'ın sorunu bu şekilde çözemeyeceğini düşünüyordu. Jennie'nin, babasının ilgisine ihtiyacı olduğu açıktı.

Baba kızı bu halde görmek, Sophie'nin bütiıııi keyfini kaçırmıştı. Kaçan, sadece keyfi değildi. Celia Taylor ve Maximilian Grant ile yemek yeme fikri de, iştahını kaçırmıştı.

ALTINCI BÖLÜM

Sophie Jennie'nin odasına girince, Sana söylemiştim deme sakın! diye güldü. Bana bakışından bunu anladım, hiç merak etme. Şimdi, sandviçlerini ye bakayım.

Sandviçlere saldıran Jennie, Açlıktan ölüyorum, dedi. Bir şev konuşacak halde değilim.

Bunu hak ediyorsun!

Teyzesinin yemekleri her zamanki gibi mükemmel olduğu halde, Sophie o masada talaş yiyormuş gibi hissetmişti. Bunun sebebi de, birlikte yediği kişilerdi. Aslında sadece Celia Taylor'dan rahatsız olmuştu. Kendine dürüst davrandığı takdirde, onun sürekli Maximilian'a dokunup flört etmesine katlanamadığını itiraf etmesi gerekirdi aslında.

Celia'nın Maximilian'a gösterdiği yakınlığı kıskanıyordu!

Aslında Maximilian onun kendisiyle flört ettiğinin farkında bile değildi. Celia'nın sorularına nazikçe cevap verdiği halde, aklı çok uzaklarda gibiydi.

Sophie onun Jennie'yi düşündüğünü umut ediyordu. Maximilian kızıyla arasındaki uçurumu hemen kapamazsa, birkaç yıl sonra çok geç kaldığını fark etmeye mahkumdu.

Sophie tatlı ve kahveyi reddettiği halde, yemek yüzyıllar kadar uzun sürmüş gibi gelmişti. Onun tatlı-vı reddettiğini gören Celia, rejim yaptığını ima ede-rekgülmüştii. Ovsa Sophie sadece sofradan bir an önce kalkmaya çalışıyordu.

Maximilian onun sofradan kalkma ricasını asık bir yüzle kabul edince, fikir değiştirmesine fırsat kalmadan dışarı çıkmıştı. Hiç vakit kaybetmeden mutfağa giderek, teyzesinin itirazlarına aldırmadan Jen-nie'ye sandviç yapıp, ikisi için birer kola alarak üst kata çıkmıştı.

Jennie'nin aç olduğu fikrine dayanamıyordu. Özellikle de, sofradaki öfkesinin Celia'dan kaynaklandığını bilirken...

Sophie de, siyah saçlı dilbere yemek boyunca kat-lanamamıştı. Jennie'nin hayatı boyunca onunla olduğunu düşünemiyordu.

Kolasından bir yudum alan Jennie, Celia Teyze her zamanki gibi çekiciliğini kullandı, dedi. Onunla tanıştığına göre, tatilimi onun evinde geçirmek istemediğim için beni suçlayabilir misin?

Aslında Sophie onun tatilini neden teyzesinde geçirmesi gerektiğini anlamamıştı. Ama bu konuyu Jennie ile hiç konuşmamanın çok daha iyi olacağına karar vererek sessiz kaldı.

Teyzesine karşı onu daha fazla kışkırtmamalıydı. Sonunda, O moda konusunda çok bilgili, dedi. Sana tavsiyelerde bulunabilir. Celia ha.kkında söyleyecek daha iyi bir şey bulamamıştı.

Jennie gülerek,Bundan daha iyisini yapamaz mısın? dedi.

Kendisinden hiç hoşlanmadığını hemen belli eden ve eline geçen her fırsatta onu aşağılayan biri hakkında söyle tecek çok şey vardı ama Sophie çocukla bunları konuşamazdı.

Bence bu konuda...

Kapı çalınınca susup, yüzünde suçlu bir ifadeyle o yöne döndü, jennie de sandviçini telaşla sakladıktan sonra ağzındaki lokmayı yutuverdi.

Neyse ki, gelen Millie Teyze idi. Ama yüz ifadesinden hatırlarını sormak için gelmediği anlaşılıyordu. Genç Bayan, yine neler karıştırdın?

Sophie yüzünde masum bir ifadeyle, Neden bir şey karıştırdığımı düşünüyorsun? diye sordu.

Mr. Grant çalışma odasında seni bekliyor. Bir kabahat yapmasaydın, seninle acilen konuşmak istemezdi.

Sophie kaşlarını çatarak, yine mi çalışma odası, di ye düşündü. Oysa o yanlış bir adım atmamıştı. Maxi-milian yemekte söylediği herhangi bir söze de öfkelenmiş olamazdı. Ne de olsa, yemekte neredeyse hiç konüşmamıştı.

Millie Teyze, bellçi de bu hafta neler yapacağımıza dair programımızı anlatacaktır.

O halde acele et, Sophie.
Millie Teyze'nin odadan çıkmasını bekleyen Jennie endişeyle, Sence gerçekten bu hafta ne yapacağı mızı mı konuşacak? diye sordu.
Sophie yüzünü buruşturdu. Umarım. Aslında sözlerine kendisi de inanmıyordu
Yüzünde kararlı bir ifadeyle ayağa kalkan Jennie, Ben de geliyorum, dedi. Celia Teyze bir sorun çı-kardıysa... çünkü o sorun çıkarınca sonuçlarını görmeden ortadan yok olur.
Kızının olgun olmadığını düşünen Maximilian'ın çok yanıldığı belliydi. Jennie gerçek bir insan sarrafıydı.
Bence senin gelmen iyi bir fikir değil. Yine de, teklif ettiğin için sana minnettarım.
Ama...
Yardıma ihtiyacım olursa, sana seslenirim Anlaştık mı? Sophie hissettiğinden çok daha güçlü görünmeye çalışıyordu.
Ama hole çıkar çıkmaz yüzünü buruşturdu. Çalışma odasına girip de, Paul Wiseman'ın da orada olduğunu görünce huzursuzlanmakta haklı olduğunu anladı. Maximilian yanında desteğe ihtiyaç duyduğuna göre, tatsız bir konudan bahsedecekti.
İçeri girin ve kapıyı kapatın, Miss Gordon. Aslında artık size Miss dememiz doğru değil. Öyle değil mi, Mrs-.AmesT'
Sophie yüzünden bütün kanın çekildiğini hissetti.
Maximiiian'ın yüz ifadesi hala çok sertti. Bizi-yalnız bırak, Paul.
Bu şartlar altında, yalnız kalman... Maximili-an'ın buz gibi bir bakış fırlattığını gören Paul susmak zorunda kaldı. Gidip, Jenkins'e bakayım.
Sophie iki erkeğin arasında geçen konuşmanın farkında bile değildi. Tek düşünebildiği, Maximili-an'ın bu bilgiyi nereden edinmiş olabileceğiydi. Sophie iki yıldır Ames ismini kullanmıyordu.
On sekiz yaşındayken yaptığı bir hatanın peşini bırakmayacağı hiç aklına gelmezdi...
Maximilian yeniden konuşmaya başladığında daha kibardı. Oturun. Bayılmanızı istemem
Sophie ne yaptığını düşünmeden otururken, hiç kimseyi evliliği hakkında kandırmak istefnediğini dü şündü. Ama evliliğin dünyaya ilan etmek de istemi vurdu.
Bu durumdan kurtulmak için bir mucizeye ihtiyacı olduğu açıktı.
Yüzüne biraz renk gelir gelmez Maximilian, E-vet, dedi. Bir açıklama bekliyorum.
Onun ne söylemesini is yordu? Eşim öldükten sonra genç kızlık soyadımı kullanmaya başladım.
Bundan daha fazlası da var, Sophie. Maxiınilian elindeki kağıdı göstererek buz gibi bir sesle, Burada başka şeyler de yazıyor, dedi

Ne yazıyor? dedikten sonra uzanıp elindeki kağıdı aldı. Kağıtta yazanları okuduğunda gözleri öfkeden kararmıştı. Buna hakkınız yoktu! Gözleri doldu. Bunu nereden buldunuz? Konuşurken kağıdı buruşturup, yere attı.

Maxirniiian bu soru üzerine omuz silkti. Paul...

Asistanınız! Tahmin etmeliydim. Demek, yemeğe bu yüzden katılamadı. Araştırma yapmakla çok meşgul olduğu belli. Öfkeyle, Ona zam yapın, Mr Grant, diye ekledi. İşinde çok başarılı.

Maximilian, Lütfen, sakinleş, derken sesi çok seri i. Sakinleşmezsen, bu sorunu...

Sorun mu? Ondan nefret ediyormuş gibi bakarak, Beni kontrol etme gereği duydunuz, dedi. Arlık kızınıza bakmaya uygun olmadığımı...

Ben böyle bir şey demedim. Sesinden, olayların kontrolünü başkasına kaptırmaktan hoşlanmadığı anlaşılıyordu.

Ama Sophie için o an onun neler hissettiğinin önemi yoktu. Bunu yapmanıza gerek yoktu. Endişelenmeyin, Mr. Grant. Buradan sessizce ayrılırım. Sadece Millie Teyze'yi bu konuda suçlamamanızı rica ediyorum. O da, ailemin diğer üyeleri gibi, bu evliliğe karşı çıkmıştı. Onların sözünü dinlemediği için pişman olmakta geç kalmıştı. Bütün gençler gibi isyankar bir tutumla, kendi düşüncelerinin daha doğru olduğuna karar vermişti. Ama bazen yaşlıların tecrübeleri sayesinde daha tarafsız düşündüklerini acı bir şekilde de olsa öğrenmişti.

Maximilian asık bir yüzle, Teyzeni suçlamak gibi bir niyetim yoktu, dedi. Sadece...

Teşekkür ederim. Sophie bunu duyduğuna memnun olmuştu. Jennie'ye planlarımda bir değişiklik olduğunu söylerim. İkiniz arasında yeni bir soruna sebep olmak istemem. jennie ile birbirlerini kısa bir süredir tanımalarına rağmen, hissettiği şefkatin karşılıksız olmadığından emindi.

Maximilian olduğu yerde doğrularak, Ben kendi kızımla baş edebilirim, dedi.

Oysa Sophie onun diğer konulardaki başarısına rağmen, söz konusu kızı olunca çok zayıf kaldığını düşünüyordu. Yine de, bir sorun çıkmasını istemem. Artık gidip, eşyalarımı...

Maximilian yüksek sesle, Gitmeni istediğimi söylemedim, diyerek onu susturdu. Konuşurken ellerini yumruk yapmıştı.

Sizi bu sıkıntıdan kurtarmak istedim. Bu arada, gitmeden önce size bir tavsiyede bulunmak istiyorum. Ne olursa olsun, oradan ayrılmadan Jennie için bir şeyler yapması gerektiğini hissediyordu.

Tavsiye ırıı? Gözlerini kısıp ona bakan Maximili an'ın sesi tehlikeli bir şekilde yumuşak çıkıyordu.

Hımm. Jennie'ye bir çocukmuş gibi davranmaya devam ederseniz, o da bir çocuk gibi davranır Onun isyankar bir genç kız olduğunun farkındayım. Ama

sadece on altı yaşında olduğunu unutmayın. Ben de on sekizimde evlenmiştim.

Kaşlarını çatan Maxımiiian, Jennıfer'in de böyle bir şey yapabileceğin' mi söylüyorsunuz? dedi

Bilemem. Bu arada, kendisine Jennifer denmesinden hoşlanmıyor. Her neyse, onun biriyle görü şüp görüşmediğin Dile Dilmiyorum. Tek bildiğim, onur natçı bir karaktere sahip olduğu. Kendinizin o yaşlarda nasıl olduğunuzu hatırlayın. Maximiü ın'ın da kendini Değenmiş b: delikanlı olduğundan emindi.

Alaycı bir şekilde saatine bakan Maximiıian, Kızımı üç saattir tanıyorsunuz, dedi. On altı yılda onu sizden iyi tanıdığımı tartışmayacağım, oyle değil m;? Kızının ona benzediği yolundaki sözleri duymazlıktan gelmişti.

Sophie ona acıyarak bakıyordu. Sahi mi? O hal de söyleyecek başka sözüm kalmadı. Denemişti Ama bundan fazlasını yapamayacağını biliyordu.

Onun ayağa kalktığını gören Maxirr.i!ıar., Sophie! dedi.

Çok üzgünüm. Gözyaşları yüzünden önunu gö-remiyordu. Gitmem gerek.

Tanrı aşkına...

Lütfen. Sophie oradan bir an once uzaklaşmak istiyordu Maximilian kolundan tutunca gen çekti.

Sophie, lütfen dinle. Eğer dinlemezsen

Onu kendine çeken Maximilian, öfkesini dudaklarından çıkarmak istercesine öpmeye başladı. Ondan bir karşılık beklediği açıktı Ama bir karşılık vermeye cesareti olmayan Sophie, uzaklaşmak için çabalıyordu.

Genelde bu kadar duygusal davranmazdı. Duygusallığın ağır bir yük olduğunu on sekizinde evlenip, altı ay sonra ayrılınca anlamıştı. Yirmi yaşında dul kalmak dünyasını daha da karartmıştı.

Malcolm'un ölümü onu doğal olarak üzr jştü. Bir insanın ölümü hiç Jcimseyd sevindirmezdi. Ama onunla boşanmadan önce, dul kalması gerçek bir felaketti. Çiinkü resmi olarak hala Mrs. Malcolm Ames idi. Onun bütün borçları da kendisine kalmıştı.

Malcolm'un ölüm haberini aldığından ne kadat yıkıldığını hatırlıyordu. Sonra toparlanıp birçok işte çalışarak açık öğretime devam etmeyi başarmıştı. Ama kocasından ona kalan borçları ödemesi için, bir yandan da, bulabildiği her işte çalışması gerekmişti.

Gençliğinde yaptığı hatanın bedelini artık ödedi ğini düşünürken, bunun ömür boyu peşini bırakmayacağını bir kez daha anlamıştı.

Her şey bir yana, Maximilian Grant'ın onun özel yaşamını araştırmaya hakkı olmadığını düşür iyor-du. İnsanlar onu kendisi için sevmeyi, takdir etmeyi öğrenmişlerdi. Hiç kimse eşinin hataları yüzünden onu suçlamıyordu.

Sorun nedir?

Hole çıktığında Jennie'nin de orada olduğunu fark etmemişti. Yanına gelip onu kolundan tutan Jennie'nin gördüklerinden hiç hoşlanmadığı anlaşılıyordu. Neler oluyor?

'Babana sor, jennie. Ya da Paul'a. Oradan ayrılma sebebini kendisi açıklayacak değildi. Bütün cevapları onlarr biliyor, diye ekle.dı.

Jennie şaşkın bir şekilde ona bakmaya devam ediyordu. Paul denen kişiden ikinci kez bahsediyorsun. Ama ben viyle birini tanımıyorum. İsminin bu olduğundan...

Sophie her an sinir krizi geçirecekmiş gibi hissedi yordu. Adının ne olduğu umurumda bile değil. Lütfen, babanla konuş. Bana bir şey sorma artık. Güçlükle yutkundu. Gidip, eşyalarımı toplamam gerek.

Eşyalarını toplamak mı? Jennie'nin şaşkınlığı giderek artıyordu. Hayır! Once babamla konuşaca-ğım.

Sophie başını sallayarak, Konuşmalısın, ama be-nhn burada kalmam için değil, dedi.

Sözıeri Diter bitmez de teyzesine gor ımemeye özen göstererek odasının olduğu kata çıktı. Teyzesine bir açıklama yapmak çok zor olacaktı. Ona daha az önce, kalacağını söylemişti. Yine gideceğini söylemenin bir yolunu bulmalıydı.

Odasına ulaşınca kendini yatağın üzerine attı. Kendini çok berbat hissediyordu. Evliliğiyle ilgili gerçekler yeniden gözler önüne serilmişti. Maximili an'ın kızma da bu evlilikten bahsedeceğinden hiç kuşkusu yoktu. Kocasının, hayatta sahip olduğu tek şey son model bir spor arabaydı ve bu arabayla kaza yaparak öldüğünü de anlatacağından eminai. Oysa hiç kimse, hatta b;r sure için kendisi bile, arabanın son model olmadığını, Malcolm ona çok iyi baktığı için yeni göründüğünü bilmiyordu.

Aslında Malcolm çok zenginmiş gibi yaşamayı başaran ender insanlardan biriydi. Düğünleri bile onun yaşam stiline iyi bir örnekti. Dostu olduklarını zannettiği kişileri davet ettikleri düğün, Londra'nın en ünlü otellerinden birinde yapılmıştı. Düğünü takip eden aylarda Sophie faturaları ödeyebilmek için ne çok çalıştığını hatırlıyordu. Malcolm'a ne zaman faturalardan bahsetse, aldığı cevap onun kumarda bir gün yüklü bir para kazanarak tümünü ödeyeceği oluyordu. Kumarhane, Sophie'yi hazırlıksız yakalayan başka bir konuydu. Onun haftanın beş gecesini kumarhanede geçirdiğini evlenmeden önce bilmediğinden, şoka girmişti.

Kumarda hiçbir zaman kazanamayan Malcolm, evliliğin ve Sophie'nin ona uğursuzluk getirdiğini iddia ederek onu suçluyordu.

Bu huzursuzluk zamanla büyük kavgalara sebep olmaya başlamıştı. Üstelik, bu kavgalar artık fiziksel güç gösterisine dönüşüyordu.

İlk başlarda tartışmalara göğüs geren Sophie, kavgalar nitelik değiştirip, Malcolm kaba kuvvete başvurmaya başlayınca onu terk etmişti.

Onu genç yaşta evliliğe sürükleyen sevginin ta-mamiyle bittiğini hissediyordu. Çevreden gelen baskılar bile evliliğini sürdürmesine yetmemişti. Çünkü Malcolm ile birlikte yaşamanın bir işkence halini aldığını hissediyordu.

Evi terk ettikten sonra Malcolm'un kumarda az da olsa kazanmaya başladığını, bu yüzden de Sophie'nin uğursuzluk getirdiğine daha çok inandığını duymuştu. Zaten Malcolm'un ne düşündüğü artık umurunda bile değildi.

Ne de olsa evliliğinden geriye kurtarılacak hiçbir şey kalmadığını biliyordu. O sıra evlenirken aldıkları borçları ödemekle meşgul olduğundan, başka konulan düşünmeye fırsatı bile kalmıyordu. En azından birinin borçları ödemesi gerektiğini düşünüyor, bu yüzden de hiç durmadan çalışıyordu.

Çok geçmeden kendine yeni bir yaşam kurmayı başarmıştı. Borçların bir kısmı ödendikten sonra, açık öğretime devam etmek için para ayırıyordu.

Aslında yaşına göre çok ağırbir yük taşıyordu ama onun yaşındaki pek çok kişiden daha şanslı olduğunu hissediyordu. Edindiği tecrübeler bir daha aynı hataları yapmasını engelleyecekti.

Fakat Maximilian Grant geçmişi bir kez daha fırlatıp önüne atmıştı.

Ama Sophie kendine acıyarak zaman kaybede-mezdi. Eşyalarını toplayıp, ilk trene yetişmeliydi. Her zamanki gibi kendi ayaklarının üzerinde duracaktı.

Eşyalarını toplamayı bitirdiğinde, ata binerken giydiği kırmızı tişörtüyle kot pantolonunun çamaşır makinesinde olduğunu hatırladı. Giysilerinden ikisini geride bırakacak kadar zengin değildi. Bu yüzden makine yıkamayı bitirir bitirmez, onları bir poşete koyarak valize yerleştirmek üzere programın bitmesini beklemek zorundaydı.

Ne yazık ki, çamaşır odasına gidince kendisini yeni bir şoka hazırlaması gerektiğini gördü. Kırmızı tişörtü ve kot pantolonu Maximilian Grant'ın iki beyaz gömleğiyle yıkanıyordu. Daha doğrusu eskiden beyaz olan iki gömleğiyle...

Ucuzluktan aldığı kırmızı tişört gömlekleri boyayarak pespembe yapmıştı!

YEDİNCİ BOLÜM

Sophie'nin iîk tepkesi paniğe kapılmak oidu. Köşke geldiğinden beri peşini bırakmayan felaketlerin sonu gelmeyecek miydi?

Kendi kendine sakinleşmesini telkin ederek, bel ki de gömleklerin yıkanmadan önce de pembe olabileceklerini döşündü. Ote yandan, Maxüxıilian Grant'ın bu tonda pembe gü.nlekler giydiğini hayal bile edemiyordu

Belki de, gömlekler Paul Wiseman'a aitti. Ama onun Maximilian'dan daha tutucu bir giyim stili vardı. Ayrıca, Paul köşke heriz o sabah gelmişti. Celir gelmez gömleklerinden ikisini çamaşır maki nesine atmış olması uzak Pir ihtimaldi.

Sonunda, Sophie gömleklerin kendi hatası yüzünden boyandığını kabul etmek zorunda kaldı. Aslında gömlekler çok güzel boyanmıştı Tümüyle düzgün bir renge bürünmüşlerdi. Ama Maximilian'm tep kişini düşündükçe, kalbi korkuyla atıyordu.

Mutfaktan bir ses geldiğini işitince, gömlekleri kırmızı tişörtünün içine sararak çamaşırhaneden çıktı. Mutfağa doğru yı ürken yüzüne neşeli bir ifade vermeye çalışıyordu.

Neyse ki, mutfakta çalışan teyzesi değildi. May evin işlerinde teyzesine yardımcı oluyordu. Sophie ona gülümsedikten sonra telaşla basamaklara yöneldi.

Ama, bu kez, odasında onu hiç de hoş olmayan bir sürpriz bekliyordu.

Kapıyı yavaşça kapatıp, arkasını dönünce, karşı sında Maximilian Grant'ı buldu

Şaşkınlıktan elindeki giysileri yere düşürmüş ü

Yavaşça ayağa kalkan Maxirr,iiian onun solgun yüz ne baktı. Çok üzgünüm. Seni korkutmak istememiştim.

Sophie çok geçmeden kendini toparladı. Ne de olsa, ev Maximibana aitti. İstediği odaya g me hakkı vardı. Sadece onun kendisine verilen odaya gelmesini hiç beklemiyordu.

Belki de, gittiğinden emin olmak istemiş olabilirdi.

Ama korkuttunuz. Bir yandan .onu suçlarcasına konuşurken, bi: andan da yere düşen giysiler' topluyordu. Neyse kigömlekler hala tişörtün içindeydi.

Ondan böyle bir yanıt beklemeyen Maximili-an'ın yüzü asılmıştı. Az önce özür diledim.

Evet. Sophie dudak bükerek, Bunun için size minnet duymamı bekliyorsunuzdur, dedi.

Bana öfkelenmekte haklı olabileceğini düşünüyorum. İç çekti. Ama...

Sahi mi? Öfkeden gözleri parlamaya başlamıştı Öfkelenmekte haklıydım. Hayatınızın başkalan tarafından incelendiğini biimek pek de hoş bir duygu degil

Bunun için 'yi sebeplerim vardı. Maximilian'ın yanağında nir kas atmaya başlamıştı.

Acaba siz hayatınızın bu kadar yakından incelendiğini bilseniz, ne hissederdiniz?

Şu an benden bahsetmiyoruz.

Bu nasıl bir mantık?

Maximilian öfkeyle, Bu konuda ne biliyorsun ki? dedi.

Ben insanları kendi tanıdığım özellikler ile kabullenirim. Onları böyl%soğukkanlılıkla hazırlanmış raporlar ışığında, duygusuz bir şekilde değerlendirmem.

Çok gergin g runen Maximilian, yumuşacık bir sesle, Demek duygusuz, dedi. Beni böyle mi görü yorsun?

Sophie onun ses tonundaki değişikliği fark edince öfkesini unuttu
Maximilian onu kendine çekip, çelik gibi kolları nın arasına hapsettiğinde hareketsiz kalmıştı.
Mr. Grant...
Bana, Maxirni ian veya Max demelisin. Sesi çok boğuk çıkıyordu. Resmi davranarak aramıza mesafe koymaya çalışma
Aralarına mesafe koymak mı?
Bedenleri birbirine o kadar yakındı ki, Sophie o an nefes bile alamıyordu. Buna bir son vermesi gere kiyordu.
Maximilian ben bunun...
Yemek salonunda seni bu kıyafetle gördüğüm andan beri sana sarılmamak için kendimi güç tutuyordum! Elleri taytın sıkıca sardığı bacaklarında ve kal çalarında geziniyordu. Bacakların çok güzel. Taytla çok seksi görür.üyorsuıı
Sophie jennie'nın de tıpkı babası gibi konuştuğunu düşünmeden edemedi.
Ama o an Maximilian'ın dokunuşlarının içinde kopardığı fırtına, Jenr.ie'yi düşünmesini engelliyordu. Gözlerini kapadı. Soluk soluğa kalmıştı.
Sana ihtiyacım var. Maximilian boğuk bir sesle mırıldandıktan sonra, onu tekrar dudaklarından öpmeye başladı.
Sophie ayaklarının yerden kesildiğin hissediyordu.
Maximilian'ın dudakları onu baştan çıkarmıştı artık.
Maximilian onu sıkıca göğsüne bastırırken, dilini dudaklarında gezdirdi. Bir ;,ıre sonra dilini ağzının içinde hisseden Sophie, bayılacak gibi oldu.
Farkında olmadan ellerini onun sırtında gezdirmeye başlamış, omuzlarındaki ve sırtındaki kasları hissedeb' iyordu
Bu dokunuşlarfe kendini kaybeden Maximilian onu daha da ateşli öpmeye başlamıştı. Onun dudaklarının dokunuşuyla eridiğini hisseden hisseden Sophie, artık nefes alıp almadığının bile farkında değildi. O an sadece MaximilianTn kendisinden talep ettiklerini karşılık verebiliyordu.
Çok geçmeden soluksuz kaldığını hissederek başını çekt: Yanakları alev gibiydi.
Dudaklarını onun boynunda gezdirmekte olan Maximilian, Nefis kokuyorsun, diye mırıldandı.
Tıpkı çiçekler gibisin.
Dilinin boynunda gezindiğini hisseden Sophie, dünyadan onlardan başka hiç kimse yokmuş gibi hissediyordu. Hissettikleri arzu kontrollerini yitirmelerine yol açacak kadar yoğundu.
Tanrım! Maximilian alnını Sophie'ıiin alnına dayadığında terden sırılsıklamdı. Onu kendi bedenine sıkıca bastırıyor, arzudan ne hale geldiğini anlatmak istiyordu. Seni çok arzuluyorum, Sophie.
Henüz bir gün önce tanıştıklarını düşünen Sophie, onu çok arzulasa d», herhangi bir adım atamayacağının farkındaydı. Malcolm'dan boşandıktan

sonra hayatına başka bir erkek girmemişti. Zaten bir anlık arzu için herhangi bir erkekle sevişemezdi

Bir zamanlar Malcolm'u da arzu etmişti. Ama onunla yaptığı evlilik bir felaketle sonuçlanmıştı. Ma-ximilian ile de aynı hatayı yapmamak için zamana ihtiyacı vardı.

Birkaç dakika sonra oradan ayrılacağına göre, zamanı da yoktu

Maximilian'ın gözleri arzudan kararmıştı. Ara mızda böyle bir şeyi olacağını tahmin edemezdim. Onun kendisini reddedeceğini anlamış gib Burada kalmanı rica etmek üzere gelmiştim, diye ekledi.

Yine mi? Bir adım geri giden Soph.e ona hayretle baktı. Sana inanamıyorum. Bu kez fikrini neden değiştirdin? Jennie sana bir şey m söyledi? Yoksa, az önce aramızda olanlar. -

Sana söyledim. Buraya kalmanı rica etmek üzere gelmiştim Bu da seni öpmeden önceydi. Gözleri tehlikeli bir şekilde parlamaya başlamıştı.

O halde fikrini Jenme değiştirdi. Odana gelip, ağlayıp sızlandı mı?

Çalışma odamda yaptığımız konuşmayı hatırlarsan, senden gitmeni istemediğimi anımsarsın.

Daha sonra da onu öpmı ı

Ama kalmam için herhangi bir adım da atmadın, dedi Sophie

Çünkü senin odana gelip, eşyalarını toplayacağ’ nı tahmin edememiştim.

E kaç dakika önce neredeyse sevgi! alacaklardı, oysa o an yeniden düşmanca davranmaya başlıyorlardı. Bu çok saçma bir durumdu.

Sakinleşebilmek için derin nefesler alarak, Başka ne yapabilirdim? dedi. Hazırlattığın rapor hayatımın en gizli...

Maximilian, Bunun farkındayım, dedi. Bu yüzden de, o raporun hakkındaki düşüncelerimi değiştirmediği söylemek istiyordum. Zaten evliliğinin nasıl sonuçlandığı ve kocanın ölüm şekli düşünülürse, genç kızlık soyadını kullanmaya karar vermen çok doğal.

Güçlükle yutkunan Sophie konuşmakta zorlanıyordu. Ben...

O sırada kapı hızla açıldı ve Jennie koşarak içeri girdi. Sophie'nin ilk aklına gelen, onun birkaç dakika önce içeri girmemesinin büyük şans olduğuydu.

Maximilian onun içeri bu şekilde girmesine çok öfkelenmişti. Jennifer...

Ama Jennie babasını duymazlıktan gelerek, Lady Sophie Gordon, dedi. Neden annenin bir kontes, babanın kont olduğunu söylemedin? Öğrendiği gerçek çocuğu heyecanlandırmıştı. Lady Sophie Gor-don!

Maximilian, Ona konuşma hakkı verirsen, Sep-hie bu saçma sorularına yanıt verecektir, diyerek kızının sözünü kesti.

Babasıyla tartışmak istercesine bakan Jennie, onun bakışlarındaki tehlikeli pırıltıları fark edince sustu.

Sophie birkaç saniyelik sessizliğe minnettar olduğunu hissediyordu.

Lady Sophie Gordon.

Evet, Lady olduğu doğruydu, ama servet olmadan soyluluk unvanlarının bir anlamı yoktu. Mal-colm ile tartışmaya başladıkları zamanlarda, kocası onunla unvanı yüzünden evlendiğini iliraf ederdi.

Lady Sophie Gordon'un eşi olmak Malcolm'a daha önce hayal bile edemeyeceği kapıları açtırıyordu. Kayınpederinin bir kont, kayınvalidesinin ise kontes olduğunu söyleyerek pek çok kişiyi menfaatleri doğrultusunda kullanmıştı. Ne vazık ki, bu kişiler kont ve kontesin, Mr. Gordon'un arkeoloji üzerine yazdığı kitaplardan kazandığı parayla ancak geçindiğini bilmiyorlardı.

Millie ve Mary kardeşler genç yaşlarında Gordon ailesi için çalışmaya başlamışlardı. Her ikisi de, soyluluk ünvanlarından başka bir varlıkları olmayan kont ve kontesi severdi. Kont ile kontes de onlara çok ya kın davranırdı.

Ama günün birinde oğullan Humphrey hizmetçilerinden biriyle evlenmeye karar verdiğini açıklayınca dehşete kapılmışlardı. Aslında oğullarının kendi sınıfında bir kıza verebileceği pek fazla bir şeyi yoktu.

Ama Mary bir hizmetçiydi.

Her şeye rağmen, Sophie'nin annesiyle babası çok mutlu olmuşlardı. Evlendiklerinden iki yıl sonra da, Sophie dünyaya gelmişti.

Büyükanne ve büyükbabasının evlilik konusunda haklı çıktıkları tek nokta, Gordon Ailesi'nin maddi zorlukları çektiğiydi. Sophie iyi bir çocukluk geçirmesine karşın, özel okullar ve dadılardan yoksun kalmıştı. Gordonlar da kendi ailelerine bunu yakıştıranı iyorlardı.

Ama Malcolm bunları umursamamıştı. O asil bir ailenin kızıyla evlendiği için çok memnundu.

Yıllar öncesine dönüp bakınca, Sophie kocasına kendisinin sahip olamadığı para yüzünden hayranlık duymuş olabileceğini itiraf ediyordu. Ama o zaman çok genç ve tecrübesiz olduğu için kendini suçlamıyordu. Ancak, Malcolm beklediğini bulamayınca kabalaşmış ve küstahlaşmıştı.

Düşüncelerini okumak istercesine ona bakan Ma-ximilian sonunda omuz silkerek konuyu kapadı ve kızına dönerek, Burada kaldığı sürece, bu odayı Sophie kullanıyor, dedi. İçeri girmeden önce kapıyı çal-malıydın.

Ama çaldım.

Kapının çalındığını neden duymadıklarını anlayan Sophie'nin yanakları kızarmıştı.

Maximilian bu kez daha yumuşak bir ses tonuyla, O halde, içeri girmen söylenene dek kapıda bekledin.

Çok üzgünüm.

Kızının bu sözleri Maximilian'ı şaşırtmıştı. Hayretle Soplıie'ye bakarak, Belki de, Sophie'den kalmasını s en rica edersen, daha çok şansımız olur, dedi.

Onun hiç de adil davranmadığını düşünen Sophie öfkeyle Maximilian'a bakıyordu. Anlaşılan, Jen-nie'ye karşı bir şefkat beslediğinin farkındaydı. Asalet unvanına rağmen maddi zorluklar içinde biiyıi-yen Sophie, para içinde yetişen Jennie'ye karşı garip bir yakınlık hissediyordu.

Jennie kendisinden beklenmeyecek kadar utangaç bir şekilde, Sophieınun kalmasını istediğimi biliyor, dedi.

Sophie, genç kızın herhangi bir talepte bulunurken zorlandığının farkındaydı. Öte yandan, kalma kararını verirken düşünmesi gereken tek kişi Jennie de ğildi.

Birkaç dakika önce Maximilian'ın kollarınday-ken, kalmanın iyi bir fikir olmadığına karar vermişti. Kalırsa, gelişecek olaylar onu korkutuyordu

Onun kalma teklifini reddetmek üzere olduğunu anlayan.Jennie, Lütfen, diye ısrar etti.

Sophie MaximilianTn ve kızının adil davranmadı ğını düşünerek iç çekti. Jennie için yalvarmanın çok zor olduğunu biliyordu. Ona nasıl hayır diyebilirdi?

Ama başını kaldırıp da Maximilian'ın gözlerinde zafer parıltılarını görünce, hayır demeye karar verdi. Maximilian onun Jennie'yi reddedemeyeceğini anla mıştı. Ne var ki, Sophie o kadar kolay teslim olmayacaktı.

Muzip bir şekilde gülümseyerek, Kabul etmeden önce babana söylemek istediğim bir şey var, dedi.

Demek kabul edeceksin! Jennie'nin yüzü bir anda aydınlanmıştı.

Bekle, jennie. Once babanın duymak istemeyebileceği bir itirafta bulunmak zorundayım. Madem Maximilian adil davranmıyordu, kendisi de davran mayacaktı

Onun kendisine bir tür tuzak kurduğunu anlayan Maximilian gözlerini kısarak ona bakıyordu. Sonunda yavaşça, Evet? dedi.

Yatağa doğru yürüyen Sophie, ıslak tişörtünü açarak içinden gömlekleri çıkardı. Sanırım, bunlar se nin. Gömleklerin rengini görebilmesi için ona doğru uzatmıştı.

Kaşlarını çatan Maximilian, Benim hiç pembe gömleğim yok, dedi.

Gömleklere bakan Jennie tişörte dokunarak, A-ma artık var, dedi. Ne hoş. Bir kahkaha atarak, Anlaşılan, Sophie gömleklerini kendi tişörtüyle birlikte vıkamış.

Bir an gömleklerine bakan Maximilian kahkahalarla gülmeye başladı. Jennie haklı. Çok hoş.

O güne kadar baba kızı kahkahalarla gülerken gören belki de hiç olmamıştı. Hele, bu neşenin sebebinin boyanmış ilci gömlek olduğunu öğrenen herhangi bir onların delirdiğini düşünebilirdi.

Az sonra, üçü de kendilerini esir alan baskıdan kurtulmuşlardı.

Maximilian dudak bükerek, Pembe gömlek giymeye başlayamam, dedi. Bu yüzden ikisini de atabiliriz.

Böyle pahalı gömleklerin atılacağını düşünmek Sophie'yi dehşete düşürmüştü. Kesinlikle olmaz! Onları gecelik olarak kullanabilirim. Birden utanarak sustu. Belki de, Mr. Wiseman giymek ister.

Maximilian'ın, onun gömlekleriyleyatmakisteye-bileceğini düşünmesini istemiyordu.

Maximilian gülmeye devam ederek, Paul mu? dedi. O, pembe gömlek giyen birine benziyor mu?

Sophie yüzünü buruşturarak, Hayır, diye karşılık verdi. Ben çok üz...

Jennie hayretle, Yiye mi Paul? dedi. Sophie sürekli ondan bahsediyor, ama ben onun kim olduğunu bilmiyorum. Gözleri parlayarak, Yoksa hafta sonu için yakışıklı bir iş arkadaşını eve mi getirdin, Baba? diye sordu.

Kızına hayretle bakan Maximilian, Sen artık çok büyüdün, öyle değil mi? dedi. Eskiden iş arkadaşlarımı sıkıcı bulurdun. Çok üzgünüm. Seni hayal kırıklığına uğratmak istemezdim. Omuz silkerek, Paul yanımda çalışıyor, dedi. Yakışıklı olup olmadığı konusuna gelince... sana bu konuda Sophie cevap verebilir.

Ama babasının bir yabancıyla çalıştığını duymak Jennie'nin aklını karıştırmıştı. Telaşla konuşmaya başlayarak, Sophie'yi böyle bir soruya cevap verme utancından kurtardı. Sean Amca'ya ne oldu? O yıllardır seninle çalışıyordu.

Sakin ol, tatlım. Sean hala benimle çalışıyor. Pazartesi günü buraya gelecek. Paul yardımcı olmak için geldi. Birkaç hafta bizimle olacak.

Ama...

O sırada Sophie söze girerek, Jennie valizimi boşaltmama vardım eder misin? dedi. Böylece Jennie'nin dikkatini başka yöne çekmeye çalışıyordu. Maxi-milian'ın bu sorulardan sıkılmaya başladığını hissetmişti. Daha sonra da, gidip tenis kortlarına bakalım. Aslında ata bindiğinden beri sızlayan kaslarının tenis oynamasına izin vereceğini sanmıyordu. Ancak, seni uyarmalıyım. Yıllardır tenis oynamadım.

Jennie kaşlarını çatmıştı. Ama Lady Sophie olarak...

Jennifer, Sophie'nin özel yaşamı seni ilgilendirmez. Eminim, kendisi istediği zaman sana hayatının detaylarından bahsedecektir.

Sophie ona minnettar bir şekilde bakıyordu. Ma-ximilian'ıı hazırlattığı rapor sayesinde özel yaşamının detaylarını bildiğinin farkındaydı. Kızının Lady Sophie'nin yaşamını pek de romantik bulmayacağının farkında olmalıydı.

Kapıya doğru yürüyen Maximilian, Evde çalışmaya başlayan tek yeni eleman, Paul değil, diye ekledi. Belki de gelenlerden birini yakışıklı bulabilirsin. Bu arada, evden ayrılıpıtenis kortlarına veya ahırlara gidersen, mutlaka birine haber ver.

Jennie, Neden? diye sordu. Baba, bu konuyu fazla ciddiye almıyor musun?

Hangi konuyu? Maximilian çok gergin görünüyordu.

Ben sadece iş arkadaşının yakışıklı olup olmadığını sormuştum. Jennie çok öfkelenmişti. Endişelenme, gördüğüm ilk yakışıklı erkekle kaçacak değilim.

Bu sözler üzerine sabrını yitiren Maximilian, buz gibi bir sesle, Sen yine de evden ayrılacağın zaman mutlaka birine haber ver, dedi. Sözleri biter bitmez de yavaşça odadan çıkıp, kapıyı kapadı.

Sophie üzgün bir şekilde onun peşinden bakıyordu. Baba kızın arası yeniden bozulmuştu. Öte yandan, Maximilian'ın kızı için endişelenmekte haklı olabileceğinin farkındaydı.

Ama Jennie kadar inatçı bir kızı sürekli kontrol altında tutmak iyi bir fikir değildi. Maximilian bu şekilde davranarak yeni sorunlaryaratabileceğini düşüne miyor muydu?

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Maximilian Sophie'ye öfkeyle bağırırken yüzü bembeyaz olmuştu. Nerede? Jennifer nerede?

Sophie ne derse desin, onun kendisini daha iyi hissetmesini sağlayamayacağının farkındaydı. Zaten Jennie'nin nerede olduğunu bilmiyordu. Sadece iyi bir tahminde bulunabilirdi.

Maximilian'ın cumartesi günü kızına verdiği emirlere karşılık, o gün öğleden sonra ve pazar günü olaysız geçmişti. Ama bunun sahte bir huzur olduğu pazar günü saat birde ortaya çıktı.

Jennie hiçbir yerde bulunamıyordu.

Maximilian öfkeden çılgına dönmüştü. Öte yandan, Sophie ona hak veriyordu. Çünkü onun ev halkından bulunduğu taleplerin çok mantıklı olduğunu düşünüyordu. Maximilian evden uzaklaştıkları zaman haber vermelerini ve de yemeklere geç kalmamalarını rica etmişti. Pazar günü yarımda öğle yemeği servisi başladığında Jennie bulunamayınca, onun her iki kuralı da ihlal ettiği ortaya çıktı.

Sean McKay o sabah beklendiği gibi köşke gelmişti. Sophie Sean Amca'yı tanımaktan dolayı memnundu. Elli yaşlarındaki Sean'ın, gerçekten de, çok sevecen olduğunu düşünüyordu. Onun hiç evlenmediğini ve hayatı boyunca Maximilian için çalıştığını öğrenmişti. Onun ailesini, kendi ailesi gibi benimsediği söyleniyordu. Böylece Sophie Jennie'nin onun yerine başkasının işe başladığını zannedince neden üzüldüğünü anlamıştı. Jennie'nin onu bir büyükbaba gibi gördüğü belliydi. Ama o sabah saat on civarında Sean ile konuşmak üzere babasının çalışma odasına gideceğini söylediği halde, sonradan oraya hiç uğramadığı ortaya çıkmıştı.

Maximilian öfkeyle? Onu yalnız bırakmamalıydın! dedi.

Sean ise, onu sakinleştirmeye çalışıyordu. Ben bunun Sophie'nin suçu olduğunu sanmıyorum. diye araya girdi.

Sahi mi? O buraya geldiğinden beri her şey ters gidiyor. Ben...

Sean mantıklı bir şekilde, Sophie Jennie'den önce buraya gelmiş, dedi. Sophie ile Maximiliart'ın nasıl tanıştıklarını bilmediği için ortamı yumuşatabileceğim zannettiği açıktı. İkimiz de o genç hanımın ne kadar inatçı olduğunu biliyoruz. Sean konuşurken bıryandan da başını sallıyordu. Eminim, Sophie elinden gelenin en iyisini...

Ama bunun yeterli olmadığı çok açık. Maximili-an ellerini yumruk yapmıştı.

Sophie onun nasıl bir baskı altında olduğunu biliyor, kendini sorumlu hissediyordu. Jennie ile yakın dost oldukları halde, onun babasının isteklerine karşı çıkmasını hoş karşılamıyordu.

Ve, onun bir gün önceki itaatkar davranışı, Sophie'nin yanlış bir güven beslemesine sebep olmuştu.
Anlaşılan Jennie, Sean'ın o sabah gelmesiyle dikkatlerin dağılmasını fırsat bilmişti.

Sophie tedirgin bir şekilde, Onun alışveriş etmek için kasabaya gittiğini zannediyorum, dedi.

Alışveriş mi? Maximilian oturma odasının penceresinden dışarı bakıyordu.

Onun çok öfkeli olduğunu bilen Sophie alçak sesle konuşmaya devam etti. Bugün şehre inmemizi tek-, lif etmişti. Ama ben öğleden sonra gitmemizin çok daha iyi olacağını düşündüm.

Demek, öyle düşündün, Lady Sophie. Ama sen düşünmek için para almıyorsun.

Sean onun Sophie'ye hakaret etmesini önleyebil mek için, Böyle davranmana gerek yok, dedi. Yıllardır birlikte çalışmanın ona Maximilian'ı uyarma hakkını verdiğini düşünüyordu.

Ama Sophie de, Maximilian da onu duymazlıktan geldiler. Bana henüz bir ödeme yapılmadı, Mr. Grant, dedi Sophie ellerini beline koyarak. Eğer sizin için çalışanların kendi fikirlerine sahip olmalarını hoş karşılamıyorsanız, o halde sizin için çalışmak istemem.

Maximilian bezgin bir şekilde, Oh, yine mi? diye karşılık verdi. Siz bu güne dek karşılaştığım en huysuz...

Ben mi huysuzum? Sophie kulaklarına inanamı-yordu. Jennie birkaç saatliğine alışverişe gittiği için gösterdiğinize tepkiye bir bakın! Belki de ona o saçma emri vermeseydiniz, o da size karşı çıkma gereği duymayacaktı. Adamlarınızdan biriyle kaçmış gibi davranıyorsunuz! Yeni gelen elemanlarınızın hepsi orta yaşlı. Sophie, Jennie'nin hiçbiriyle konuşup, tanrılaşmadığını biliyordu. Belki de, Paul ile kaçmıştır. Paul gerçekten de ortalarda görünmüyordu. Sophie saçmaladığının farkındaydı. Ama Maximilian da çok saçma davranmıştı.

Ona bakınca öfkeden çılgına döndüğünü fark etti. Sen...

Max, öfkeyle hiçbir sorun halledilmez. Sean mantıklı bir şekilde, Belki de ona gerçeklerden bah şetme zamanı geldi, dedi.

Sophie hata çok öfkeliydi. Evet. Neden ortaçağ komedilerinden fırlamış bir kahraman gibi davranacağınıza gerçeklerden bahsetmiyorsunuz?

Ben sadece kızı için endişelenen bir baba gibi davranıyorum.

Sean sakin bir şekilde, Sophie durumu bilirse, çok daha iyi olur, dedi.

Sophie onun Maximilian'ı çok sevdiğini ve saydığını anlamıştı. Anlaşılan, bu sevgi ve saygı karşılıklıydı. Aksi takdirde, Sean bu kadar uzun süre onunla birlikte çalışamazdı.

Maximiiian, Sean'a dönüp baktığında gözleri öfkeyle parlıyordu. Onun herhangi bir şey bilmesine gerek yok, dedi.

Bu sözler üzerine Sophie iç çekti. Bana bir şeyler bilmem için de para ödenmiyor. Hissettiği baskıdan başı dönmeye başlamıştı. Maximilian'ın olayları neden bu kadar büyülttüğünü anlayamıyordu. Yine de onun kendisine söylemediği ve söylemek istemediği bir şeyler olduğunun farkındaydı. Sean da onu yu-muşatamamıştı. Belki de hepimiz...

Kapı hızla açılınca sözü yarım kaldı.

Ne yazık ki, içeri giren Jennie değildi. Uçü de umutla kapıya doğru döndükleri halde, Paul'u görünce hayal kırıklığına uğradılar.

Doğruca Vfaximilian'ın yanına giden Paul, Seyisle konuştum, dedi Ahırda da bulamamış. Cracious Lady kayıp. Size böyle bir gelişme olabileceğini daha önce söylemiştim.

Sean buz gibi bir sesle, Şu an ne olup ne olamayacağını söylemenin bir önemi yok, Wiseman, dedi. Max söz konusu kişiler için neyin doğru olduğunu düşünüyorsa onu yaptı. Bunun işe yaramamış olması onun hatası değil.

Sophie olayın neden bu kadar büyüdüğünü anla-yamıyordu. Büyük ihtimalle, Jennie alışverişe gitmek yerine ata binmeyi tercih etmişti. Gracious Lady'a binmesine izin verilmediği için de bunu herkesten gizlemiş olmalıydı. Diğerlerinin bu gerçeği neden fark edemediklerini bir türlü anlayamıyordu.

Jennie'yi korumaya çalışarak, Onun öğle yemeğine gecikmesini ben de hoş karşılamıyorum, dedi. Onun at gezintisinden çok zevk aldığını, bu yüzden de geciktiğini tahmin ediyordu. Eminim, vemeğe ge ciktiğini fark edecekj ve eve dönecek. Sophie Jennie yi görür görmez, babasından özür dilemesini tem bih etmeliydi. Aslında Maximilian'ın kızının özrünü kabul edeceğinden pek de emin değildi. Birkaç dakika sonra eve döneceğinden eminim. O zaman biz de...

Maximilian öfkeyle ona dönerek, Ne mırıldanı yorsun? dedi. Jennifer'in alışverişe gitmediğinin farkında değil misin?

Sophie sert bir şekilde, Tabii ki, bunun farkındayım, diye karşılık verdi. Ama bir atı ödünç alıp dolaşmaya çıktığı için ona haydut gibi muamele

etmenize ne gerek var? Onlara hayretle bakarak, Neden biraz neşelenmiyorsunuz? En azından, döndüğünde ona kendini savunma fırsatı.,.

Maximilian öfkeyle, Geri dönmeyebilir, diyerek bağırdı.

Sophie onu yatıştırması gerektiğini düşünüyordu. Tabii ki, döner. Jennie iyi bir binici. Gracious Lady ile nasıl baş edeceğini bilir.

Sophie o sabah Maximiliao'ı atla dolaşırken görmüştü. İçinden, Jennie de en azından babası kadar iyi bir binici, diye geçirdi

Maximilian öfkeyle, Sen bu konuda ne biliyorsun ki! dedi.

Onun kendisine bir kez daha hakaret etmesine katlanamayan Sophie, Jennie kaybolduğu için üzüldüğünüzü biliyorum, Mr. Grant, dedi. Ama bu size hakaret etme...

Oh,yeniden başlama. Sen neden bahsettiğini bile...

' Birbirinize neden bağırıyorsunuz?

Bu kez içeri giren Jennie idi. Ama hiçbiri onu gördüğüne sevinememişti bile. Sophie ona cesaret vermek için gülümsüyor, Paul ve Sean rahat nefes almış gibi görünüyorlardı. MaximiliaıTın ise, gözlerine ina-namıyormuş gibi bir hali vardı.

Jennie de babasının yüz ifadesini görünce, her an bir olay patlak vereceğini anlamıştı.

Sophie onun üzerindeki binici kıyafetine bakarak, tahminlerinde haklı olduğunu anladı. Jennie ata binmeye gitmişti.

Biri mi öldü?

Kızma öfkeyle bakan Maximilian, Hayır, ama birazdan ölecek, diye karşılık verdi.

Onun kızına doğru bir adım attığını gören Sean, kolundan tutmuştu.

Maximilian Sean'a öfkeyle baksa da, kızının yanına birkaç saniye geç gitmesi işe yaramıştı. Kısa bir sûre önce Jennie'yi boğmak istiyormuş gibi görünürken, artık açıklama yapmasına izin verecekmiş gibiydi.

Neredeydin, Jennifer?

Sophie, Belki de ikinizi yalnız bıraksak, daha iyi olacak, diye mırıldandı.

Jennie'nin aşağılandığını hiç kimsenin görmesini istemiyordu. Maximilian'ın bu kez çok acımasızca konuşacağından emindi.

Hayır! Maximilian onlara doğru dönünce, dışarı çıkmaya hazırlanan Paul ve Sean oldukları yerde durdular. Bu düşüncesiz genç hanım yüzünden son bir saattir çılgına döndük. Bu yüzden hepimizin bir açıklama hak ettiğini düşünüyorum. Son sözlerini söylerken dönüp, uyarmak istercesine Jennie'ye baktı. E-vet? (

Jennie her zamanki asi yaklaşımıyla, Yemeğe geciktim, ne olmuş? dedi

Ve kimseye haber vermeden Gracious Lady'ye bindin.

Jennie dudağını ısırarak, Demek, bunu da biliyorsun, dedi.

Tabii, hepimiz... Maximilian öfkesini yatıştırmak için derin bir nefes aldı. Sen aksini düşünsen de, henüz Gracious Lady ile baş edebilecek kadar deneyimli bir binici değilsin. Bu düşüncesizliğin çok kötü sonuçlanabilirdi.

Jennie'nin gözleri öfkeyle parlıyordu. Deneyimsizliğim yüzünden biricik atını sakatlamamdan korkuyorsan,yanıldığını bilmelisin. O çök iyi. Bana inan-mıyorsan, ahıra gidip bakabilirsin. Onlardan uzaklaşabilmek için arkasını dönüp kapıya koştu.

Jennie! Sophie onun peşinden giderek, Eminim, baban böyle demek istemedi, dedi.

Böyle mi düşünüyorsun? O halde onu hiç tanımıyorsun. Ben onun öncelik listesinde her zaman son sırayı almışımdır. »

Jennifer...

Sorun nedir, Baba?

Onun babasına nefret ediyormuş gibi baktığını gören Sophie bunun doğru olmadığını biliyordu. Aksine, Jennie'nin babasına hayran olduğundan emindi. Sürekli ona isyan etmesi de kendini kanıtlamaya çalışmasından kaynaklanıyordu. Çünkü babasının, onun sevgisine karşılık vermediğini düşünüyordu.

Benim hakkımda gerçekte neler hissettiğini başkalarının bilmesini istemiyor musun? Jennie, Burada kalmalarını s en istedin, diyerek babasına meydan okumaya devam etti. Gerçeği duymaları hoşuna gitmiyor mu? Atının benden çok daha değerli olduğu gerçeğini...

Jennifer çok ileri gidiyorsun. Maximilian'ın sesi çok öfkeli, yüzü solgundu.

Sophie,Sean ve Paul'un da patronlarını haklı bulduğunu tahmin ediyordu. Yine de, hiçbiri bu tartışmaya son vermek için bir girişimde bulunmaya cesaret edemiyordu.

Senin duymak istemediğin gerçeklerden bahsettiğim için mi? jennie acımasız bir şekilde konuşmaya devam ediyordu. Ben de küçükken, annemle senin kavgalarınızı duymak istemezdim. 'Yatılı okul' kelimesine de dayanamazdım. 'Boşanma' ve 'velayet' sözcüklerinden de her zaman nefret etmişimdir. Gözleri olmuştu. Ama sen de 'velayet? sözcüğünden nefret ediyordun. Ne de olsa, benim velayetimi anneme vermekte çok istekliydin. Annemin, siz boşanama-dan ölmesi ne kötü, öyle değil mi?

Sophie endişeyle Maximilian'a baktı. Onun ne diyeceğini bilemediğini fark etmişti. Aslında çok da haklıydı. Jennie'nin babasına bu kadar kırgın olduğunu duymak odadaki herkesi şaşırtmıştı.

Maximilian kızını çok sevdiği halde, jennie babasının onu istemediğini zannediyordu

Babasının kendisine bir yanıt vermemesi üzerine Jennie, Ne kötü, diye tekrarladı. Sözleri biter bitmez de, odadan çıktı.

Ancak o zaman onun eve yalnız dönmediğini fark edebildiler. Kimsenin geldiğini fark etmediği bi ri, baba kız arasındaki bu çok özei konuşma esnasında kapıda bekliyordu: Brian Burnett.

Sophie bu sözlerin gazetecilerin peşinde koştuğu bir haber olacağının farkındaydı.

O ne söylemesi gerektiğini düşünürken, Maximi-lian öfkeyle Brian'ın yanına gitti. Sen de kimsin?

Sophie onun neden kendini rahatsız hissettiğini anlayabiliyordu. Brian'ın bir muhabir olduğunu bilse, çok daha fazla öfkeleneceğinden kuşkusu yoktu.

Kendisinden çok daha uzun boylu olan Maximili-an'ın yanında duran Brian, aslan kafesine girmişçesine çaresiz görünüyordu. Şey... Jennie ile kapıda karşılaştığımda ben de buraya geliyordum.

Konuşurken bir yandan da, yardım istercesine Sophie'ye bakıyordu. Zavallı Brian, Jennie'den bahsederek Maximilian'ı daha da öfkelendirdiğinin farkında değildi. Sophie Maximilian'ın öfkesinin, cuma gecesi eve dönerken olanlar yüzünden değil de, bu sebepten kaynaklanmasını umut ediyordu.

Gözlerini kısıp Brian'a bakan Maximilian, Neden buraya geliyordun? diye sordu. Seni tanımıyorum, öyle değil mi?

Tereddüt etmesinden, Brian'ı anımsadığı anlaşılıyordu.

Oraya gelme isteğine yenik düştüğü için pişman olduğu anlaşılan Brian, Sophie'ye bakıyordu. Aslında Sophie, onun az önceki sahneye tanık olduğu için sevinçten havalara uçtuğundan emindi. Onu, gazetelere bu haberi vermekten vazgeçirmenin bir yolunu bulması gerektiğini düşündü.

MaximilianTn giderek sabırsızlandığını görünce de, Brian benim arkadaşım, dedi ve Brian'a döndü. Seninle kasabada buluşabilirdik.

Brian... Maximilian onun kim olduğunu hatırlamaya çalışıyordu.

Sophie onun kısa bir süre sonra, cuma gecesi ken dişini yolda bırakan kişiyle Brian'ı bağdaştıracağının farkındaydı. Bu yüzden de telaşla, Hadi, Brian, gel, dedi. Mutfağa gidip, teyzemi görelim.

O sırada Maxımilian'ın, Brian, diye tekrar ettiğini duydu.

Anlaşılan jennie ile yaşadıkları sahne, Maximili-an'ın aklını karıştırmıştı. Ama Sophie onun kısa sürede kendini toparlayacağından emindi.

Sophie Brian'm kolundan çekerek,İzninizle, dedi. Zaten onun da bir an önce oradan kurtulmak iste diği anlaşılıyordu. Ortaya çıktığı için pişman olduğu her halinden belliydi.

Sophie onu bu panik anında, duyduklarını yazmaması için uyarabilirdi.

Aslında o an Jennie'nin yanına gitmek istiyordu, ama kalıp Brian'ı uyarması çok daha önemliydi.

Mutfak kapısına ulaştıklarında Brian, Bana hiçbir şey sorma, dedi.

Zaten sormayacaktım. Sadece az önce duydu ğun çok özel bir konuşmaydı. Bunu kullanamayacağı nı söylemek...

Maximilian'dan uzaklaştığı için kendine güveni yerine gelen Brian bir kahkaha attı. Saçmalama. Az önce geleneksel bir aile kavgasına tanık oldum.

Baba kız kendi aralarında konuşuyorlardı. Sophie, Jennie ve Maximiliaıı arasındaki bu konuşmanın önemli bir haber özelliği taşıdığının farkındaydı.

Asıl ilgimi çeken konu, Jennie'nin bindiği...

O sırada mutfaktan çıkan teyzesi, Sophie, Brian, diyerek onların şözünü kesti. İkisine de onaylamayan gözlerle bakıyordu.

Suçluluk duygusuyla yüzü kızaran Brian, Ben de sizi ziyaret etmek istemiştim, dedi.

O halde, çalışanların kaldığı eve uğraman gere kirdi. Teyzesi Brian'ın sözlerini inandırıcı bulmamıştı.

Sophie de bu açıklamanın çok saçma olduğunu düşünüyordu. Onun teyzesini ziyaret etmek için ne gibi bir nedeni olabilirdi?
Dün gece telefonda Arlette ile konuştum. Size selamlarını iletmemi istedi. O gittiğinden beri ne kadar endişelendiğinizi biliyorum. Bu yüzden de, memnun olacağınızı düşündüm.’

Onun yüzündeki muzaffer ifadeye bakan Sophie, neler olduğunu anlamakta zorluk çekiyordu. Ar-lette Almanya'dan annesi yerine, neden Brian Bur-nett'i aramış olabilirdi?

Arlette ile, Almanya'daki işi kabul etmeden birkaç ay önce çıkmaya başıdık. Brian, Millie Teyze'-nııı ikram ettiği kahveyi yudumlarken anlatmaya devam ediyordu. Sophie ise, duyduğu habere çok şaşırmış haldeydi.

Onun Jennie ve babası ile ilgili haberi kullanacak olmasından korkan Sophie'nin aklı daha da karışmıştı.

Ama teyzesi biricik kızından bahsetmeye başlamasıyla, her şeyi bir yana bırakarak Brian'ı içeri davet etmişti. Onların sohbetini dinleyen Sophie için, Brian'ın kuzeniyle çıkması pek çok konuyu açıklamaya yetiyordu, çünkü teyzesinin, cuma gecesi onu eve bırakanın Brian olduğunu öğrendiğinde neden tedirgin olduğunu artık anlıyordu. Büyük ihtimalle zaval lı teyzesi, Arlette Almanya'dayken Sophie'nin erkek arkadaşını çalmasından korkmuştu.

Ayrıca, Brian'ın neden bir anda işinde başarılı olmak istediği de açıklık kazanmıştı. Sophie onun yıllardır bölgesel gazetede çalışmaktan memnun oldu ğunu biliyordu. Her zaman hırslı bir kız olan Arlette için, Brian onun hayal ettiklerini sağlayabilmek durumundaydı ve daha iyi bir iş kapmaya bakıyordu.

Sophie Brian'ı bu konuda haklı bulsa da, onun Maximilian ve Jennie hakkındaki haberi kullanmasına izin veremezdi

Şefkatle gülümseyerek, İkiniz adına çok sevindim, dedi. Ama Mr. Grant ve kızı bakıcındaki konuşmamız yarım kalmıştı.

Yanılıyorsun. Brian, Bu bilgiyi kullanmayacağıma dair söz veremem, diye ekledi. Çünkü kullanmayı planlıyorum.

Maximilian seni mahkemeye verir.

Beni dava etmek için dayanağı var mı? Gerçeği söylediğim için beni mahkemeye veremez, üstelik sana da iyilik ediyorum, Sophie. Ne de olsa, yakında akraba olacağız.

Bana iyilik mi ediyorsun? işten atılmama sebep olmak sence iyilik mi? Maximilian ve kızıyla ilgili haberi açıklarsan, işten kovulurum. Hatta, bu haber Mıl-e Teyze'me de zarar verir. Arlette konusunda ciddi bir niyeti olan Brian, müstakbel kayınvalidesine za rar gelmesini istemezdi. Daha doğrusu, Sophie böyle sanıyordu.

Ama Brian onun zannettiğinden çok daha zorluydu. Millie'nin kızıyla çıktığımı bilemez. Senin de bu haberi etrafa yaymak isteyeceğinden kuşkuluyum. Üstelik, sana gerçekten de büyük bir iyilik yapıyorum. Çünkü ortada Grant'ın kızıyla ilişkisinden çok daha önemli bir haber var.

Sophie öfkeyle, Sen neden bahsediyorsun? dedi.

Attan bahsediyorum, Sophie. Jennie'nin az önce bindiği attan...

Sopf ie şaşkın bir şekilde, Lady mi? dedi

Brian, Gracious Lady, diyerek düzeltti. Hadi, Sophie. Onun gibi pahalı bir yarış atının diğer atların yanında ne işi olduğunu sen bile merak etmişsindir.

Yarış atı mı?

Cumartesi günü ahırda diğer atların yanında gür düğü güzel kısrak bir yarış atı mıydı?

Kahverengi atı gözünün önüne getirince, Brian'a hak verdi. Daha önce, o atın özel bir hayvan olduğunu nasıl anlayamamıştı?

Ama o anda, atın neden köşkün ahırında kaldığını merak etmeye başladı.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Kısa bir süre sonra Jenn ile konuşma!, üzere üst kata çıkan Sophie, Gracious Lady'nin neden köşkte olduğuna d r geçerli sebepler arıyordu...

Belki de, Maximilian haradaki seyisle tartıştığı için atını eve getirmişti.

Ya da, hayvan hastaydı ve diğer yarış atlarından uzak tutulması gerekiyordu.

Yahut, kısa bir süre sonra yarışacaktr ve gideceği yer köşke daha yakındı.

Brian a aa bu sebepleri sıralamıştı. Öte yandan, Maximiiian'ın atı köşke getirmesi için iyi sebepleri olabileceğini anlatırken kendisi bile bunlara inandığından emin değile ı

Çünkü Jennie ve Gracious aynı anda yok olduğunda,Sean ile Paul'un nasıl paniğe kapıldıklarına ta nıkolmuştu. Düşündükçe,ortada kendisinin bildiğin den çok daha önemli bir olay olduğuna karar veriyordu. Zaten de, ondan gizlenen bir şeyler olduğunu Maxim lan açıkça söylemişti.

Sophie Brian'ın, atın orada bulunmasını garip karşılamasına hak veriyordu. Ama ona kendisinin de bu konuda kuşkuları olduğunu belli etmeye hiç niyeti yoktu.

Bu arada, ona ne derse desin Maximiltan ve Jennie hakkındaki haberi yayınlamaması için ikna edememişti. Durum giderek kötü bir hal alıyordu.

Jennie'nin odasına girip de, gözlerinin kıpkırmızı olduğunu fark edince onun ağladığını anladı. Ona sarılıp teselli etme isteğiyle dolmuştu. Ama Jennie ters bir şekilde bakınca, Sophie bunu yapmamasının daha iyi olacağına karar verdi. .

Gülümseyerek, Daha sonra gelmemi ister misin? dedi. Jennie cevap vermek yerine, sadece başını sallamakla yetinmişti.

Maximilian'ın kızının odasına gelmediğ anlaşılıyordu. Gelmiş olsaydı, Sophie Jennie'nin bu kadar üzgün görünmeyeceğini tahmin etti

Maximilian böyle davranarak, Jennie'nin babasının onu sevmediği yolundaki şüphelerini doğruluyordu. Sophie işinden kovulmayı göze alarak Maxi-milian'a bu konudaki fikirlerini söylemeye karar verdi.

İçten içe, onun Jennie'yi görmeye gelememesi için iyi bir sebebi olduğunu umut ediyordu. Onun duygularını gösteremeyen bir erkek olmamasını diledi. Hayatındaki en önemli kadına, biricik kızına, şefkat veremeyen bir erkek başka kadınlara ne vereb: 'irdi ki?

Sophie yıllarca erkeklerden kaçtıktan sonra, onca erkeğin arasından Maximihan'a aşık olduğunu hissediyordu.

Bu ne zaman, nasıl olmuştu?

En önemlisi de, neden?

Sophie'yi asıl rahatsız eden buydu. O an hayatında duygusal bir bağımlılığa yer yoktu. Karşılıksız bir aşk ise, hiçbir dönemde insanın istediği bir şey olamazdı.

Ama Max;milian'ı ahırda Gracious Lady'nin yanında bulduğunda, aklındaki en son konu aşktı. Ma-ximilian, Jenkins'in tımarladığı Gracious Lady'i okşayıp onu saıdnleştirmeye çalışıyordu!

Sophie gözlerine inanamadı. O an kızıyla konuşması gerekirken, Maximilian atının yanındaydı.

Öfkeyle, Sen ne yaptığını zannediyorsun? dedi.

Maximilian bu sözler buz gibi bir bakış fırlatarak, Anlayamadım, diye karşılık verdi.

Bu kez, Sophie onun kendisini sindirmesine izin vermeyecekti. Kızın yukarıda, onu atın kadar sevmediğini düşünerek gözyaşlarına boğuluyor. Ama sen burada atını sakinleştirmeyi tercih ediyorsun. Büvük ihtimalle, kulağına, o yaramaz kızın bir daha ona binmesine zın vermeyeceğini fısıldıyorsundur.

Maximilian sakin bir şekilde seyise dönerek, Bizi yalnız bırakır mısın, jenkins? dedi. Onun uzaklaşmasını bekledikten sonra da Sophie'ye döndü. Ne demek ;ted li açıklar mısın?

Ne dediğim açık değil mi?

Y zünde buz gibi bir itade olan Maximilian, Az örke sana karşı davranışım için özür dilerimi

Sophie kulaklarına inanamıyordu. Maximilian bu kadar duyarsız olamazdı. Olmadığını biliyordu.

Yalvarırcasına, Neden böyle davranıyorsun, Ma-ximilian? dedi. Aşık olduğu erkeğin daha farklı davranmasını istiyordu. Biri hakkında bu kadar yanıldığı na inanamazdı.

Sophie'nin yanına gelen Maximilian onu kollarından tutarak, Az önce söylediğini tekrarlar mısın?

Sophie şaşkın bir şekilde, Neden bövle davranı yorsun? diye tekrarladı.

Hayır! Onu hafifçe sarsan Maximilian, Adımı tekrar söyle, dedi. Bana bugüne dek hiç kimse Maxi-milian dememişti. Sen adımı böyle söylediğin zaman seni çok arzuluyorum.

Sen... Başını sallayan Sophie, Maximilian, bunu yapamazsın, dedi. Yüzlerinin giderek birbirine yaklaştığının farkındaydı.

Neyi yapamam?

Ona bu kadar yakınken ne diyeceğini unutuyordu. Havadaki çim kokusu, etraflarındaki atlar... birden ne diyeceğini hatırladı. Beni öpemezsin, çünkü.

Ama öpeceğim, diye mırıldandı Maximilian Grant.

İlık nefesi Sophie'nin yüzünde dolaşmaya başlamıştı. Dudakları birbirine değdiği an, onun kokusu ve dudaklarının tadı dışında bir şey düşünemez hale geldi.

Maximilian'ın dili artık dudaklarında geziniyordu. Sophie bedeninin arzuyla titrediğini hissetti. Bacak araları yanmaya, göğüs uçları dikleşmeye başlamıştı. Tişörtünün ince kumaşı vücudunun verdiği tepkileri gizlemek için yeterli değildi.

Maximilian tişörtü yukarı çekip, çıkarınca serin hava sırtını yaladı. Onun, göğüs uçlarını öpmeye başladığını hissedince Sophie elinde olmadan inledi. Maxirrıil;"n,ın ıslak dili gogus uçlarında geziniyordu Her dokunuşu, zaten tahrik olan bedenini biraz daha sarsıyordu.

Maximihan dudaklarını boynunda gezdirirken, çıplak göğsünü avuçlamıştı. Başparmağıyla, dilinin dokunuşundan hala ıslak olan göğüs ucunu okşuyordu.

Sophie ona daha da yakın olmak istediğini hisse derek, gömleğinin düğmelerini açmaya başladı Ama sabırsızlıktan iki dugmesı kopmuştu.

Titrekbir sesle gülerek, Sana üç tane gömlek borcum oldu, dedi.

Elleri onun nemli göğsünde dolaşırken, Max:mili an'ın da göğüs uçlarının kendi ninki ler gibi dikleştiği ni germek çok hoşuna gitmişt,. Malcolm birleşmeden önce sevişmekte her zaman isteksiz olur, o an Maxi-milian'a dokunduğu gıb: dokunmasına izin vermezdi. Maximilian elini bacaklarının arasına yönlendirince, onun tüm bedenini tanımanın vereceği heyecanla titredi.

Eğer o pembe gömleklerden birini bu gece yatarken giyersen, gömlejc konusunu unutabilirim. Sen bunu ilk söylediğin andan beri hayalle mi süslüyor.

Bu gece yatarken mi?

Sophie gözlerini açarak, ona baktı. Maximilian...

Eğer isn mi söylemeye bir son vermezsen, senin le burada sevişmek zorunda kalacağım. Heyecandan yüzü kızarmıştı. Ama burası hiç de uygun bir sayılmaz.

Bir ahırda. Hem de pahalı bir atın yanında...

Oh, yarış atı!

Sophie söyleyeceklerini unutmuştu. Oysa, Jennie odasında bu at yüzünden ağlıyordu.

Maximilian, Gracious Ladv neden burada? Kaşlarını çatarak ona baktı. Brian onun pahalı bir yarış atı olduğunu söylüyor. Ona göre...

Maximilian onu hızla kendinden uzaklaştırınca, Sophie dengesini kaybetti. Bir yandan da, çıplaklığını örtmeve çalışıyordu.

Az önce aralarındaki tutku bir anda yok olmuştu.

Onu kuşkuyla süzen Maximilian, O bu konuda ne biliyormuş? diye sordu.

Sophie huzursuz bir şekilde omuz silkti. Atın safkan olduğunu anlayınca, Jennie'ye sorular...

Onun kızımı herhangi bir konuda sorgulamaya hakkı yok. Kim oluyor da... seni karanlık bir gecede yol kenarında indiren serseri, o değil miydi?

Demek onu tanımıştı.

Sophie, dedi. Benim bir arkadaşım.

Ne arkadaş ama! Aşağılayarak, Erkek seçimi konusunda daha titiz davranmalısın.

Onun kendisini kasten kırmak.iste'diğinin farkındaydı. Haklı olabilirsin. Gözlerinin içine aniamıı bir şekilde bakıyordu. Ne de olsa, birkaç dakika önce neredeyse sevişeceklerdi.

İzninle, diye Sophie kendini çekti. En azından birimizin gidip Jennie ile konuşması gerektiğini düşünüyorum.

Maximilian onun imalarına karşılık vermedi. Çoktan arkasını dönüp, yarış atıyla ilgilenmeye başlamıştı.

Sophie öfkeyle ahırın kapısını çarptı. Sesten ürken hayvanın Maximilian'a çifte atacağını umut ediyordu. Birden düşüncelerinin çok kötü bir yola sürüklendiğini fark ederek durdu. Ahırdan herhangi bir ses gelmiyordu. Büyük ihtimalle at da Maximili-an'ın sözünden çıkmıyordu.

Kendisinin de, ona nasıl boyun eğ ğini duşu nıince yanakları kızardı. Maximilian onu istediğinde öpüyor, istediğinde uzaklaştırıyordu

Ahırın yakınında Paul Wiseman ve c kaç görevlinin durduğunu görünce, onlara öfkeli b; bakış fırlatarak yürümeye devam etti. Bir at için koparılan gu rültüye inanamıyordu. Ne olursa olsun, nihayet bir attı.

Bir atı ailesinden daha fazla önem veren bir erkeği sevemezdi. Malcolm da böyle bir insandı. Parayı ve malı mülkü, sevdiklerinden daha fazla önemseyen bir erkekti. Sophie, ona biraz da olsa, benzeyen birini asla sevmeyecekti.

Öte yandan, bir insanın ;Iişkiye girdiği kişiler birbirinden ne kadar farklı görünürse görünsün, temel de aynı özellikleri taşıyordu. Kendisi de erkek seci miyle bu gerçeği doğrulamıştı işte.

Yine, tıpkı Malcoim'a benzeyen birine aşık olmuş-tu.

Buna inanamıyordu. Hayır! Maximilian, Mal colm'dan çok farklıydı.

Maximilian onu sadece arzuluyordu. Ama arzunun aşkla ilgisi yoktu. Oysa Sophie aşktan daha azına razı...

Sophie, neden holde ı sk başına dolaşıyorsun7 Teyzesinin sert sesiyle düşüncelerinden sıyrıldı Başını çevirip, sesin geldiği yöne bakınca Pa ul'un da teyzesinin yanında olduğunu gördü Belli bir sebebi yok.

Teyzesi başını sallayarak söylenmeye devam etti Yine yemeklerim çöpe gidecek. Son uç günuur hayatım boyunca attığımdan tazla yemek ziyan etmek zorunda kaldım.

Teyze; 'oin sadece i rmek yüzünden bu kadar sol gun ve asabi gorünemeyeceğini düşünen Sophie, Teyze, sen iyi misin? diye sordu.

Hayır. Sanırım, artık yaşlanıyorum. Üzücü olaylar migrenimi azdırdı.

Oh, hayır! Sophie teyzesinin migren ağrılarını çok iyi bilirdi. Ağrı başladı mı, teyzesi günlerce kendine gelemezdi.

Sen hemen git ve yat. Öğle yemeğini ben...

Hiç kimse yemek istemiyor. Teyzesi başını sallayarak, Ben akşam yemeği için endişeleniyorum, de di. May öğlen birde işi bırakır. Zaten yemek yapmayı da bilmiyor. Mr. Grant ile konuşup...

Artık endişelenme, Teyze. Ben Maximilian'ı bu lup, ona açıklanm. Teyzesini çalışanların kaldığı eve doğru götürerek, Akşam yemeğini de ben hallederim, diye ekledi.

Sen mi? Teyzesi olduğu yerde durmuştu. A-ma...

Ben yemek pişirebilirim, Teyze. Jennie de bana vardım eder.

Böylece iki sorunu aynı anda halledebilirdi Jen nie nin aklını meşgul edecek bir konu bulmak onun yatağında oturup, surat asmasını engelleyebilirdi. Bu arada, da yemek hazırlanmış olurdu.

Miss Jennie yemeği hazırlamana yardım mı ede cek? Millie Tevze bu öneri karşısında paniğe kapıl mıştı. Ama...

Hadi, Millie Teyze. Git ve yat, Dinlenmediği takdirde, teyzesinin günlerce hasta yatacagını biliyordu.

Kendini çok kötü hissettiği anlaşılan teyzesi de, daha fazla nazlanmadı. O halde sen Mr. Grant'a kendimi iyi hissetmediğimi...

Tabii, anlatırım. İçinden Mr. Grant'a lanetler okuyordu. Bir süre kendisinin yaptığı yemekleri yerse, ölmezdi

Teyzesine gülümsedikten sonra basamakları çıkmaya başladı.
Daha sonra Jennie'nin odasına girdiğinde, onu yatağının üzerinde oturururken buldu. Hala çok üzgün görünüyordu. Demek ki, Maximilian onu görmeye henüz gelmemişti.
Kararlı bir şekilde, Hadi, Jennie, dedi. Aşağı inip, akşam için yemek hazırlayacağız.
Jennie onun ne demek istediğini anlayınca kaşlarını çattı.
Hadi, bu akşam yemeğini ikimiz hazırlayacağız. Jennie'ye teyzesinin rahatsız olduğunu, bu yüzden de kendisinin yemeği hazırlamayı teklif ettiğini anlattı.
Olanları öğrenen Jennie, vakit kaybetmeden mutfağa gitmeyi kabul etti. Çok geçmeden de, mutfakta yönetimi ele aldı. Sophie'den çok daha yetenekli bir aşçı olduğu anlaşılıyordu. Yemek yaparken, bir yandan da, üniversiteden mezun olduktan sonra yemek sektöründe faaliyet göstermek istediğini anlattı.
Sophie ise, Maximilian'ı göremediği için teyzesinin rahatsızlandığını söylemeye fırsat bulamamıştı. Onun düşünceli halini gören Jennie, Babamın nerede olduğunu merak ediyorsun, değil mi? diye sordu. Arabasına bindiğini gördüm. Büyük ihtimalle Celia Teyze'm i germeye gitmiştir.
Tabii, ken ne hayran olan çeki''’ Celia'nın karmaşık bir geçmişi yoktu.
Bu kadar üz’üme. Jennie, Sophie'nin hüzünlü gözlerine bakarak, Ben onun kızıyım, diye ekledi. Tabii ki, onu çok seviyorum. Ama başka bir kadının onu sevmesini anlayabilirim.
Sophie telaşla, Ben onu sevmiyorum ki, dedi
Ama ona aşıkoluyorum.
Sophie duygularını gizleyebilmek için arkasını döndü. Bir süre sessiz kalıp kendini toparladıktan sonra da, Jennie, dedi. Annenlebaban mutlu değiller miydi?
Yüzı üburuşturanJennie,Onlarl çgeçinemez-di, diye karşılık verdi. Dokuz yaşına geldiğimde, onların sadece benim için evli kaldıklarını anladım. Ama on iki yaşına bastığımda birden karar değiştirip, boşanmaya karar verdiler. Dava açmalarına fırsat kalmadan, annem bir trafik kazasında yaşamını yitirdi.
Sophie enrie on iki yaşındayken kendi evliliğinin başlamak üzere olduğunu d ndii. Hayat çok garipti...
Aradan dört yıl geçtikten sonra, boşanmak iste dikleri eşlerini kaybeden Maximiian ile Sophie karşı taşmışlardı... ama sadece Sophie ona aşık olmuştu.
Jennie ve Sopl e yemek servisine başladığında onlara hayretle bakan Maxiınil.an, Neler oluyor? dedi. Mrs. Craine nerede?
Öğleden sonralarını yemek hazırlamakla geçiren Scplıie ve Jennie, sotravı da süslemişlerdi. Millie Tey-ze'yi hayal kırıjchğına uğratmak istemiyorlardı.

Akşam üzeri teyzesine çay gö iren Sophie, onun endişelenmemesi için hazırladıkları yemeklerden bahsetmişti. Teyzesi duyduklarına memnun olmuş gi biydi.

Eve yemekten bir saat önce dönen Maximilian, çok düşünceli görünüyordu. Sophie bunun sebet i Sin Celia olup olmadığını merak etti.

Jennie Sean'ın yanına.otururken, Mrs. Craine biraz rahatsız, dedi.

Daha fazla dayanamayan Sophie de, Sizi görsey-dim, ben daha önce haber verecektim, diyerek söze gin i. Aslında ona Brian'ın haberi yazacağı yolundaki tehditlerinden bahsetmek istiyordu. Ally'yi araması bile işe yaramamıştı. Brian haberi yazmakta ısrar ediyordu.

Ama Sophie bunları ona anlatacak zaman bulamamıştı. Ahırda konuşma fırsatı da olmamıştı.

Maximilian, 'Dışarı çıkmam gerekiyordu, dedi.

Ona meydan okurcasına bakan Sophie de, Bunun farkındayım, diye karşılık verdi. Bütün öğleden sonra Ce’ia ile ikisini düş inerek ıstırap çekmişti. Jen-nie'ye yemekyapmasında yardım ederken, aklı Maxi-milian fit meşguldü.

Yemeği biz hazırladık. Daha doğrusu Jennie ha zırladı, ben de yardım ettim.

Maximilian bir tepki vermeyince Sean, Çok lezzetli olmuş, dedi. Eminim, ikiniz de çok emek sarf etmişsiniz.

Jennie başını sallayarak, Evet, diye karşılık verdi. Ardından Paul'a dönerek, Biraz midye ister misin? diye sordu. Hadi, çok lezzetli oldu.

Maximilian kızının yanında çalışan birine bu kadar yakınlık göstermesinden hoşlanmamıştı. Gözlerini kısarak onlara baktı.

Paul'un bu bakışlardan rahatsız olduğu çok açıktı. Asıl garip olan, Maximilian'ın Jennie'nin davranışlarının sebebini anlayamamastydı. Kızının sadece onu huzursuz etmek için Paul ile ilgilendiğini göreni iyordu

Ne Jennie ne de Sophie onu sabah yaptıkları için atfetmişti. Ve kızı söz konusu olduğunda, Maximili-an'ıı bu kadar kör olması çok şaşırtıcıydı.

Ona garip garip baktığını fark eden Maximilian sert bir şekilde, Seni bu kadar eğlendiren nedir? diye sordu.

Ona yüzünde suçlu bir ifadeyle bakan Sophie, ne düşündüğünü tahmin etmesine imkan olmadığını biliyordu. Maximilian çok zeki olabilirdi, ama o kadar da zeki değildi.

Hiçbir şev, diye karşılık verdikten sonra Jen-nie'ye döndü. Midyeler çok lezzetli olmuş. Herkesin dikkatini Jennie ile babasının arasındaki gergin likteıı başka bir konuva çekmeye çalışıyordu.

Maximilian da buz gibi bir sesle, Evet, dedi. Anlaşılan, özel okula verdiğimiz para boşa gitmiyor.

Sophie bu sözler üzerine yüzünü Buruşturdu. Maximilian'ın öfkesi geçmemişti.

Çatalını hırsla midyesine batırırken, bu evde yemeklerin hiç de huzurlu geçmediğini düşünüyordu. İşi bitip evine dönene dek ülser olmamak için dua etti.

Evine dönmek mi?

Çok kısa bir süre sonra, ondan uzaklaşması gere keceğini dilmek kalbini paramparça ediyordu

Ama sadece altı gün sonra onun hayatından tama men çıkacağı gerçet ni kabullenmek zorundaydı

ONUNCU BOLÜIvI

Sophie odasına kirinin girdiğini duyduğunda henüz uvumamıştı. Maximi!ian'a karşı duyguları konusunda ne yapacağını düşünürken, birden kapı açıldı ve biri hızla içeri gird;

Karanlıkta gelenin kim olduğunu anlayabilmek için yatakta doğrulmuştu. Kalbi korkudan deliler gibi çarpıyordu. Jennie'nin yanındaki konuk odasına bir gün önce taşınmıştı Bu yüzden de, birinin yanlış ukla içeri girdiğini düşünüyordu.

Yabancı karanlıkta tuvalet masasının sivri köşesine çarpınca homurdandı.

İçeri giren Dİr hırsızsa, pek de başarılı sayılmazdı. Bu kadar gürültü yaparken, içeri girdiğinin fark edilmemesi imkansızdı.

Derin bir nefes alarak, Kim o? diye sordu.

Ben oh, lanet olsun! Tuvalet masasının önünde ki sandalyeye çarptıktan sonra iri cüssesiyle adam hızla yere düştü.

Maximilian.

Onun sesini tanıyan Sophie hayret içinde, Burada ne işin var? diye sordu. Konuşurken, bir yandan da, yataktan kalkıp onun yanma gitti.

Onu kaldırmak için uzanınca eli çıplak omuzuna değdi. Telaşla elini çekerken onun ne kadar çıplak olduğunu düşünüyordu. Eğer çıplaksa, orada ne arıyordu?

Maximilian,fc» gece demişti.

Maximilian yeniden inleyince, çıplak veya değil, Sophie ona yardım etmesi gerektiğini düşündü. Işığı yakıp ona yardımcı olmayı düşündü.

Tek korkusu, kapısının önünden geçebilecek herhangi birinin olanları yanlış anlamasıydı. Ama Maxi-milian'ı oraya kendisi çağırmamıştı ve orada ne aradığını da bilmiyordu. Yeniden, Maximilian, dediği halde bir cevap alamadı. Artık sabırsızlanmaya başlamıştı.

O anda, onun sarhoş olduğunu anladı. Zaten odaya geldiğinde de, sendeliyordu.

Maximilian yeniden inleyerek, Karnım, dedi Oh, tanrım... Yerde hiç kıpırdamadan yatıyordu.

Sophie, şeytan azapta gerek, diye düşündü. Eğer bu kadar çok içtiyse, bu eziyeti çekmeyi hak etmişti

Sert bir şekilde, Hadi, Maximilian, dedi. Onu ayağa kaldırmaya çalışıyordu. Ama bunu başaramadı

Maximilian hareketlerini kontrol edemeyecek kadar sarhoş olmalıydı.

Daha sert bir şekilde, Maximilian, en azından yatağa kadar yürü, dedi

Aslında sarhoş olsa da olmasa da, orada kalmasına izin veremezdi.

Işığı yakınca onun çıplak olmadığını görmek içini rahatlattı. Aslında minik külotunun içinde çok seksi görünüyordu. Üstelik sarhoş olduğu halde, bir ahta pot gibi ona sarılmayı da başarıyordu.

Sophie bin bir güçlükle onu yatağa kadar götürdükten sonra uzanmasına vardım etti. Ama Maximili-an'ın bacakları hala yere sarkıyordu. Nevse ki, bedeni yataktaydı.

Ve, kendisi de onun yanında yatıyordu Çünkü kolunu altından çekmeyi başaramamıştı.

Bir kez daha, Maximilian, dedi.

Onun o geceden sonra adını kendi dudakların dan duymaktan hoşlanmayacağını düşünüyordu. Böyle konuştukça dırdır eden bir eş gibi oluyordu.

Maximilian'ın tepkisi ona doğru dönerek kollarının arasına almak oldu. Başını da göğsüne yaslamıştı.

Sophie ne yapması gerektiğini bilemiyordu. Yatak odasının kapısı açıkken bu şekilde uzanmaya devam edemezlerdi.

Birkaç dakika daha ondan kurtulmak için çabaladı. Fakat çabalan işe yaramamıştı. Orada, sevdiği erkeğin kollarında yatıyordu. Ama Maximilian kendin den geçmişti.

Ve oda kapısı açıktı

Birden, îvlaximiliaıı acı içinde kıvranmaya başladı. Sophie sarhoş birinin neden acıdan kıvrandığını anlayamıyordu. Eğilip, nefesini kokladı. İçki kokmu yordu.

O halde nesi vardı? Yüzünün çok solgun olduğunu fark etti. Tuvalet masasının önündeki sandalyeye çarpmak canını bu kadar çok yakmış olamazdı, Zaten odaya girdiğinde de, sendelediğini fark etmişti.

Maximilian hastaydı. Karın ağrısının sebebi içki değildi. Yoksa apandisitinde mi bir sorun vardı?

Üzerine eğilerek şefkatle, Maximilian, diye fısıldadı Neren ağrıyor, hayatım? O an bir sevgi sözcüğü kullandığının farkında bile değildi. Zaten endişeden ne dediğini bilmiyordu.

Zehirlendim. Kesik kesik soluk almaya başlamıştı. Ben zehirlendim.

Yatakta doğrulan Sophie kaşlarını çatarak ona baktı. Anlamadım. Nasıl?

Birden gözlerini açan Maximilian, Beni bir hastaneye götür, Sophie, dedi. Konuşmak için kendini zorladığı belliydi.

Doktor çağırayım.

Hayır, o kadar zamanım vok. Vucudumda dolaşan her ne ise ondan bir an önce kurtulmam gerek. Lütfen, Sophie.

Sophie ne yapması gerektiğine karar veremiyordu. Sean'ı çağırayım mı?

Hayır, bunu senden başka birinin duymasını istemiyorum.

Pembe gömleğin altına kot pantolonunu giyen Sophie, kapının önünden birinin geçmemesi için dua ediyordu. Gerçi, Maximilian'ın halini gören, hasta olduğunu anlardı.

Neden kimsenin dyymasmı istemiyordu acaba?

'Sophie, odama gidip, giyinmeme yardım eder mi sin?

Sophie onu odasına taşırken çıkardıkları gürültüyle ev halkının uyanmaması bir mucizeydi.

Onu giydirmeyi başardığında, giysileri terden üzerine yapışmıştı. Önünde diz çöküp, ayakkabılarını giydirirken sonunda işi bittiği için rahat bir nefes alabileceğini düşünüyordu.

Seni önümde diz çökerken hayal ettiğimde, çok farklı şeyler düşünüyordum.

Başını kaldırıp ona sert b'r şekilde bakan Sophie, Anladığım kadarıyla, kendini çok daha iyi hissediyorsun dedi.

Aslında, Maxirr.ilian hala çok berbat gc inuyor-du. Yüzü bembeyazdı. Gözlerinin altında da koyu renk halkalar oluşmuştu.

Sophie ona çıkıştığı için pişman olarak, Max;mili-an, diye fısıldadı. Neden zehirlendiğini biliyor musun? Sophie bu sorunun anlamsızlığını fark ederek, Neyse, hadi gidelim, dedi

Bir an önce hastaneye gitmeleri gerekiyordu.

Alt kata inip de, duvar kenarında süzülen bir gölge gördüklerinde Sophie neredeyse çığlık atacaktı.

Ama yabancı onlardan atak davranarak, Orada kim var? diye sordu.

Tamam Davies. Biziz. Miss Gordon ve ben... dolaşmaya gidiyorduk.

Dolaşmak mı? Anlaşılan Maxirailian, Davies denen adama nereye gittiklerini anlatmaya niyetli de-ğildi.

Sophie Davies'in kim olduğunu bilmiyordu. Zaten olanlar aklını o kadar karıştırmıştı ki, artık hiçbir şeyi umursamıyordu.

Anladığım kadarıyla araba kullanmayı biliyorsun. Maximilian ondan bir yanıt beklemeden araba anahtarlarını vererek yan koltuğa oturdu.

Evet, araba kullanmayı biliyordu. Ama kene ; arabası olmadığı için pek sık kullandığı söylenemezdi. Üstelik Maximilian'ın güçlü BMW arabasına benzer bir arabayı hiç kullanmamıştı

Malcolm kıymetli Porsche'sine yaklaşmasına izin vermezdi.

BMW'yi kullanmakSophie'yi ürkütüyordu.

Bu arada, Maximilian yeniden gözlerini kapamıştı. Bunu fark edince, Sophie bir an önce bir hastaneye kendilerini atmaları gerektiğinin paniğine kapıldı.

Bir yandan da Maximilian'ın ne kadar iradeli bir erkek olduğunu düşünüyordu. Onun kendini kaybettiğine bir kez tanık olmuştu. Ahırda yaşanan sahne dışında onun kontrolünü asla yitirmediğini biliyordu.

Tanıştıklarından beri hayatı olaylarla dolmuştu. Oysa oraya okul ücretini kazanmak üzere gelirken, sıkıcı bir hafta geçireceğini düşünmüştü.

Jennie'nin odanın içinde tedirgin bir şekilde yürümesine daha fazla dayanamayan Sophie, Tanrı aşkına, dedi. Biraz sakin ol. Baban artık çok daha iyi.

Jennie hıçkırarak, Hepsi benim suçum, diye karşılık verdi. O an on altı yaşından çok daha küçük gösteriyordu.

Gecenin geri kalanını hastanede geçiren Sophie, eve döndüğünde kendini toparlamak için bir fincan kahve içmek ihtiyacmdaydı. Hastanedeki makine kahvesinin gerçek kahveyle bir ilgisi yoktu.

Mutfağa girince, teyzesiyle karşılaşmıştı. Millie Teyze çok daha iyi görünüyordu. Ve Sophie'nin o an tek istediği, kızarmış ekmek ve kahveden oluşan bir kahvaltıydı.

Teyzesi ise, onu soran bakışlarla bakıyordu.

Sophie tepsisini alıp yeriıek odasına girdiğinde, kahvaltı sofrasının çoktan hazırlanmış olduğunu gördü. jennie de kahvaltısını etmeye başlamıştı.

Ona olanları anlatmak hiç de kolay olmayacaktı. Ve tahmin ettiği gibi, babasının başına gelenleri öğrenen Jennie sinir krizi geçirmişti.

Sophie onu sakinleştirmeye çalışarak, Bu kimsenin suçu değil, dedi. Bilemezdin ki...

Ben biliyordum. Jennie'nin hissettiği suçluluk duygusu çok açıktı.

Jennie, hiç kimse o midyelerin... Susup, kaşlarını çattı. Ne demek istiyorsun?

Jennie yutkunarak, Babamın sarımşak yiyemediğini biliyordum, dedi.%

Sarımsak mı? Omuz silken Sophie, Babanın hastalanmasına midyeler sebep olmuş, diye açıkladı. Hastaneye ulaştıklarında, Maximilian'ın nasıl kendinden geçtiğini hatırlayarak ürperdi.

Jennie ısrarla, Sebep, sarımsaktı, diyordu. Sa-nmsağı diğer baharatlarla verirsem, anlamayacağını düşündüm.

Sophie kaşlarını çattı. Babanın hasta olmasını mı istedin? Babasını taparcasına seven Jennie nasıl böyle bir şey yapardı?

Jennie ağlamaya başlamıştı. Sarımsak midesinin yanmasına sebep olduğu için geceleri onu uyutmaz. Ama daha önce hiç bu kadar hasta etmemişti.

Aslında bu kez hastalanmasının sebebi sarımsak değildi. Doktorlar onun midyelerden zehirlendiğinden çok emindiler. Büyük ihtimalle, sarımsak da yemiş olması durumu daha da zorlaştırmıştı. Zavallı Ma-ximilian.

Ve zavallı Jennie.

Jennie... Dudaklarını yalayarak ne demesi gerektiğini düşündü. Ne de olsa, Jennie'nin yaptıkları oldukça ciddi sorunlara yol açmıştı. Sarımsak babanın rahatsızlanmasına sebep olabilir. Ama onu bu kadar kötü yapan, mi İyelerdi.

Jennie ona inanmakta güçlük çekiyordu. Gözlerinin içine bakıp da, onun içten olduğunu anlayınca bir sandalyeye oturarak yüzünü ellerin arasına aldı. Ben sandım ki... oh, Sophie!

Onun ağladığını gören Sophie, hiç tereddüt etmeden yanma giderek sarıldı. Jennie'nin hareketleri çocukça olab'lirdi, ama o kimseye ciddi bir zarar vermek istememişti. Ote yandan, sadece bir gece önce olanlar bile baba kızın ilişkilerinin ne kadar bozulduğunu kanıtlıyordu. Jennie babasına çok kızmış olmalıydı; bunda haksız da değildi.

Ama ilişkilerinin bozulmasının nedeni, birbirlerini sevmiyor olmaları degÜdi. Jennie'nin babasını çok sevdiğini biliyordu. Maximilian'ın kızının kaybolduğunu zannettiği zaman paniğe Kapıldığında da, onun sevgisini hissetmişti.

İkisi de birbirlerini çok sevdikleri halde, aralarındaki ilet' im kopuktu. Ama böyle devam edemezlerdi. Artık olaylar daha değişik bir hal almıştı.

Jennie ont. sıkıca sarılarak, Ben ne yapacağım7 dedi.

Hastaneye gidip, babanla konuşacağız.

Bunu yapamam. Başını sallayan jennie, Ona neler yaptığımı öğrenirse, benden nefret eder, diyerek itiraz etti.

Saçmalama. Sophie şefkatli bir şekilde konuşuyordu. Baban senden nefret edemez.

Emin misin? Jennie tereddüt içindeydi. Senin alerjin olan bir nesneyi yemeğine karıştırmış olsaydım, sen neler hissederdin?

Sophie ilk anda çok öfkeleneceğini düşündü. Büyük ihtimalle, Maximilian da aynı tepkiyi verecekti. Ama jennie bu gerçeği sır olarak saklayamazdı.

Sophie Jennie'nin bir daha böyle aptalca bir girişimde bulunmayacağını biliyordu. Çünkü olanlar onu yeterince korkutmuştu.

O sırada, arkalarından gelen bir sesle ikisi de yerlerinden sıçradılar.

Belki de, bana açıklamak istersin. Ama önce Sophie ile çok önemli bir konuda konuşmam gerek.

Maximilian!

Sophie gözlerine inanamıyordu. Onu en son gördüğünde solgun bir yüzle, hastane yatağında kımıldamadan yatıyordu.

Aslında yüzü hala solgundu. Alnı da terlemişti.

Telaşla onun yanına giderek, Maximilian, burada ne arıyorsun? diye sordu. Yataktan çıkmamalıydın. Onu taburcu eden doktorları dava etmek gerekirdi.

ıVlaximilian'ın ona nefretle baktığını fark edince, olduğu yerde donup kaldı. Birkaç saat önce onu hastanede bıraktığında, Maximilian'ın kendisine minnettar olduğunu biliyordu. Bu kadar kısa sürede fikrini değiştiren ne

olmuştu? Maximilian'ın yüzünden, onu elleriyle boğmak istediği anlaşılıyordu.

Sözlerinden, az önce Jennie ile yaptıkları konuşmanın bir kısmını duyduğu anlaşılıyordu. Demek ki, bir gece önce yaşananlardan kısmen de olsa, haberi olmuştu. O halde neden Jennie'ye değil de, ona öfkeleniyordu?

Gözlerini bir an bile Sophie'nin yüzünden ayırmadan, Başka seçeneğim yoktu, dedi.

Sophie neler olduğunu anlamıyordu. Ama doktorlar senin...

Onlardan izin almadım.

Gözlerini hayretle açan Sophie, Demek sen... diyerek söze başladı

Kendim çıktım. Daha önce de dediğim gibi, başka seçeneğim yoktu.

Sophie onun neden bahsettiğini bile anlamıyordu. Tekbildiği,yataktan çıkmasının doğru olmadığıydı. Zaten bir an önce oturmazsa, bayılacakmış gibi görünüyordu.

Maximilian bir kez daha, Başka seçeneğim yoktu, dedi. Çünkü bunu gördüm.

Yüzünde tiksinti dolu bir itadeyle elindeki gazeteyi sehpaya fırlattı.

Bi r gazete...

Anlaşılan,Brian haberi yazmıştı.

ON BİRİNCİ BÖLÜM

Maximilian kızına dönerek sertçe,Bizi yalnız bırak, dedi.

Ama...

Az önce duyduklarımdan sonra benimle tartışacak konumda olduğunu sanmıyorum.

Jennie babasına daha fazla itiraz etmeden kapıya doğru yürüdü. Aslında babasının iyi olduğunu gördüğünden beri eski asiliğine geri dönmüştü.

Maximilian o kapıdan çıkmadan, Ama ortadan yok olma, dedi. Seninle konuşacak pek çok konumuz var.

Jennie'nin yanakları hissettiği suçluluk duygusuyla kızarmaya başlamıştı.

Baba kızın konuşmasını fırsat bilen Sophie, eğilip Maximilian'ın fırlattığı gazeteyi aldı. Haberi bulmak için aramasına gerek kalmamıştı, çünkü haberin bulunduğu sayfa açıktı. Yazıları okumadan fotoğraflar gözüne çarptı. Maximilian ve Jennie'nin at yarışlarında çekilmiş büyük bir resmi, kendisinin de lise yıllarından kalma bir fotoğrafı vardı.
Büyük ihtimalle, resmi Ally Brian'a vermiş olmalıydı. Bu resmi gören, Maximilian'ın kendisinden çok genç birini baştan çıkardığını zannederdi. Sophie onun bu kadar öfkelenmesine hak veriyordu.

Haberi okuyunca hissettiği dehşet bir kat daha arttı.

Kont ve Kontes Gordon 'un tek kızları Lady Sophie Gor-don, Grant Ailesi'nin yanında işe başladığında, görevi Jen nie Grant ile ilgilenmekti.. Ama aileıe yakın kaynakların da doğruladığı gibi, Maxımilıan Grant ile gününü gün ediyor.

Haberi okuyunca gözlerine dolan yaşlara engel olamadı. İnsanlar bu saçmalıkları okuduklarında inanıyorlar mıydı? İçinden Brian'a yalan bir haber yazdığı için lanet okudu.

Maximilian öfkeyle, Bu adi yazılara gazete haberi demeye dilim varmıyor, diye bağırdı.

Sophie gözlerini kırparak okumaya devam etti Haberin geri kalanı da çok korkunçtu. Yazıya göre Jennie ile ilgilenme konusu tamamiyle paravandı. Sophie'nin, Maximilian'm son metresi olduğu gerçeğini kamuoyunda saklamaya çalışıyorlardı.

Ayrıca asalet unvanı olduğu halde,beş parasız kalan Sophie'nin renkli sosyal yaşamını sürdürmek için zengin sevgililerini kullandığı yazılmıştı.

Sophie bunu okuyunca çılgına döndü. Malcolm öldükten sonra hayatına kimse girmemişti. Zaten o da sevgilisi değil, eşiydi. Üstelik, Malcolm'un beş parası da yoktu.

Hastanede hemşirelerden biri gazeteyi bana getirince, hemen yazı işleri müdürünü aradım. O da bana haberi, aileye yakın güvenilir bir kaynaktan aldıklarını söyledi. Bu kişi senin b r yakının olmalı. Veyahut, seri.'

Oh Brian...

Maximilian buz gibi bir sesle, Yoksa bu işte ortak mısınız? diye sordu.

Sophie tokat yemiş gibi sarsılmıştı. Anlayamadım.

Ne kadar aptalmışım. Maximilian yüzünü tiksintiyle buruşturdu. Ovsajsana... sana güvenmeye başlamıştım. Hatta senin için üzülüyordum. Bu yüzden de...

Senin merhametine ihtiyacım yok!

Maximilian kendini ne zannediyordu? Gazete haberine göre kötü duruma düşen kişi, kendisiydi Ama Maximilian onun kaybedecektir şeyi olmadığını zannediyordu. Kendini beğenmiş adi herif

Ben göründüğüm gibi biriyim, Mr. Grant. Sizin ne düşündüğünüz hiç önemli değiı. Geçmişte başınızdan geçen olayların sizi böyle şüpneci yaptığı belli. Kocam benimle unvanım yüzünden evlendi. Evlen dikten sonra bu gerçeği açıklamaktan da çekinmedi. Evli kaldığımız sürece de, sahip olduğumuz kısıtlı pa-ray. kumarda kaybetti. Onu durdurmaya çalıştığım zaman, bana karşı kaba kuvvet kullandı. Buna rağmen ben bütün erkeklerden nefret etmiyorum fakat

Ben de bütün kadınlardan nefret etmiyorum.

Sahi mi? Sophie ona inanmıyormuş bi bakıyordu. Hiçbirimizden hoşlanmadığınız belli. Hatta, öz kızınıza le...

Jen i ler'i bu konuya karıştırma..

Sophie alçak sesle, Jennie, diyerek onun sözünü kesti. Kızınız kendisine Jennifer denmesinden hoşlanmıyor. Ama siz bunu bile umursamıyorsunuz

Maximilian'ın yüzü daha da asılmıştı. Bu umurumda bile değil. Onun ismi Jennifer.

Sophie başını sallayarak, Umursamadığınızın farkındayım, dedi. Ama bunun yakında bir önemi kalmayacak.

Ne demek istiyorsun?

Cevabım siz bulun, Mr. Graıιt. Ne de olsa, siz bütün yanıtları bi iyorsuııuz. Sophie öfkeden çılgına dönmüştü. Maximilian'ın onu tahmin edebileceğinden çok daha fazla kızdırdığını anlamasını istiyordu.

Jeııı fer'in davranışları seni hiç ilgilendirmez.

Dün gece yemeğinize sarıfrısak koydu, çünkü hasta olacağınızı biliyordu. Sophie daha fazla daya namamıştı. Bunun çocukça bir şımarıklıktan çok daha önem olduğunu düşünüyorum. Onunla bu konuda konuşmalısınız. Eğer siz konuşmazsanız, bunu bir başkası...

Maximilian gazeteyi işaret ederek, "Bunıuı, Jenni-fer'in yaptıklarıyla hiçbir ilgisi yok, diyerek sözünü kesb. Zaten artık onun yaptıkları sizi ilgilendirmez.

Sophie onun bu sözleri tekrarlaması üzerine, evden hemen ayrılmasını isteyeceğini tahmin etmişti Zaten geri alınamayacak sözler sarr ediln ;şti. Bu yüzden de, Maximilian'ın yanında kalması imkansızdı. Üstelik gitmesi veya kalması Jennie ile babasının arasındaki ilişkiye etki edemezdi. Onlar çoktan tehlikeli bir yola girmişlerdi bile.

O sizin kızınız. Son Dır kez Maximiiian lie mantıklı bir şekilde konuşmayı deneyecekti. Başka kadınlar hakkında ne düşünürseniz düşünün, kızınızı asla dışlamamaksınız. O sizi çok seviyor.

Ona aşağılarcasma bakan Maximilian, Sana söyledim, dedi. Kızımla olan ilişkim seni hiç ilgilendirmez.

Sophie'nin öfkesi geçmeye başlamış, yerini derin bir hı :un almıştı. Maxim:'ian, Jennie hakkında ilişkilerini mahvettiğini göremeyecek kadar yanılıyordu. Ve gerçeği görem' rordu.

Belki kendisini uzaklaştırmasının sebebi de, onu sevdiğini anlamasıydı. Ama Sophie için üzüldüğünü söylemişti. Oysa Sophie Maximilian ın kendisine acımasını istemiyordu

O gazeteye bir kez daha bak, Maximilian. Sonra da kimin kötü duruma düştüğünü düşün. Brian çok duyarsız davranmış olabilir, ama sen de en az onun kadar kötüsün.

Maximilian gözlerini kısıp ona bakmaya devam ediyordu. Neyse ki, senin düşüncelerinin artık benim için bir önemi kalmadı.

Onun kendisini kasten üzmeye çalıştığının farkındaydı. Bunu da başarmıştı. Ama Gracious Lady seni çok ilgilen ’riyor. Brian aslında onunla ilgili bir haber yazmayı planlamıştı.

Sen ne demek istiyorsun?

Omuz silken Sophie, artık kaybedecek bir şeyi kalmadığını düşünüyordu. Sana daha önce de söyledim. Brian onun bir yarış atı olduğunu b iyor.

Max;milian gezlerini kısarak, Ne olmuş? dedi

Sophie onun ne dediğini anlamamakta ısrar etmesi üzerine iç çekti. O bir yarış atı olduğuna göre, burada! ahırda ne işi vat?

Bu seni...

Zaten beni hiçbir şey ı gilenciırmiyor. İkimizin de saçma olduğunu bildiğimiz bir habere o kadar çok öfkelenmişsin ki, sana anlatmak istediğimi gorem; yorsun. Sophie, Burada binlerce varış atı da bulun sa,umurumda bile değil, diye ekledi. Ama Brian bu nun çok garip olduğunu düşünüyor. -

O halde, artık böyle düşünmekten vazgeçecek. Çünk Gracious Lady artık burada değil.

Sophie onun ne zaman ve nasıl götürüldüğünü merak ediyordu. Gie yandan, Brian gibi meraklı davranmaya hiç niyeti voktu

Sophie. Maximilian alaycı bir şekilde ona bakıyordu.

Gidip eşyalarımı toplayayım.

En son tartışmamızın ardından valizini boşaltmaya zaman bulabilmene şaşırdım

Haklısın. Burada kaldığım süre çok olaylı geçti. Olayh mı? Yüzfinü buruşturarak, Jennifer'in senin kalmanı istemesine kanmamalıydım, dedi. O za man reddetseydim... Birden sustu. Hepsi bir oyun muydu, Sophie? Sen ve erkek arkadaşın bu haber için bir oyun mu oynadınız7

O benim erkek arkadaşım değil. Haberde yazanların gerçek olmadığını ikimiz de biliyoruz...

Kapının çalındığını duyunca sustu.

İçeri giren Sean ikisine da endişeyle bakıyordu. Biri seni arıyor, Sophie. Telefondaki beyefendi çok önemli olduğunu söylemeseydi, sizi rahatsız etmezdim.

Beyefendi mi? Arayan, Brian olmalıydı. Onunla zaten konuşmak isteyen Sophie, izini sürmek zorun da kalmadığı içi memnun olmuştu.

Anlaşılan, erkek arkadaşın seni uyarmak için arı yor. Maximilian da arayanın k;m olduğunu tahm; ediyordu. Ama biraz geç kaldı.

Hangi konuda uyaracak? Sean kaşlarını çattı. Davies gece ikide dolaşmaya gittiğinizi söyledi. Şu an konuştuğunuz kontunun bununla bir ilgisi var mı?

Maximilian bir gece öncesinden bahsedilince, yü zünü astı. Dolaylı olarak, evet. Sophie' , e döndi Git, telefonla konuş. Ona Gracious Lady haberini ba şartlayacağını da söylemeyi unutma.

Sophie kapıya doğru yürürken Maximilian'ın isterse Brian'ı mahvedebileceğim düşünerek ürperdi

Ladv'ıın evde bulunmasının neden bu kadar önemli olduğunu bir türlü anlayamıyordu. Ote yandan, bilmek de istemiyordu.

Başını sallayarak, Ona söylerim, dedi. Hoşça-kal, Sean.

Orada kaldığı kısa süre içinde Sean'ı çok sevmişti.

’Hoşçakal mı? Ama ben zannedi...

Yeter, Sean. Maximilian sert bir şekilde iş arkadaşını susturdu.

Ama Max...

Sana yeter dedim.

Sean çok şaşırmıştı. Sonunda Soplııe'ye dönerek,
Çalışma odasından konuşabilirsin, dedi.

Maximilian'a son bir kez bakan Sophie, onun yüz ifadesinden duygularını anlayamadı. Ona deliler gibi aşık olduğu halde, kendisinden nefret etmesini en-gelleyemiyordu.

Çalışma odasına ulaştığında bir yaprak gibi titriyordu. Almaca uzanmadan önce sakinleşmeye çalıştı

Brian da en az onun kadar heyecanlıydı. Panik içinde, editörüne verdiği haberin yayınlanandan çok farklı olduğunu anlatmaya çalışıyordu.

Seninle Grant hakkındaki o pisliği ben yazmadım. Bu sabah gazeteyi açıp da ikiniz hakkında yazılanları görünce, gözlerime inanamadım.

Başkalarının da bunlara inanmamasını umarım, ama bu imkansız.

Grant yazıyı gördüğü zaman çok öfkelenecek. Brian umutla, Belki de görmez, dedi.

Gördü bile.

Brian şok geçiriyordu. Cevabını duymaya korktuğu halde, Ne oldu? diye sordu.

Haberi çerçeveletip, yatak odasının duvarına asacakmış. Bezginibir şekilde, Ne olduğunu zannediyorsun, Brian? dedi.

Çok mu kızdı?

Öfkeden çılgına döndü.

Sean içeri girdiği sırada Maximilian'ın onu elleriyle boğmak isteyebileceğinden korkmuştu.

Brian, Oh, tanrım, diye inledi. Gelip, onunla konuşmayı deneyeceğim.

Sophie, Senin yerinde olsam, böyle bir şey yapmazdım, dedi. Tabii, onun ilk kurbanı olmak istemiyorsan...

Ama...

'Boş ver, Brian. Bezgin bir şekilde iç çekti. Bence bundan sonra Grant Ailesi'nden uzak dur. Sesi giderek sertleşiyordu. Artık kapamam gerek. Onun itiraz etmesine fırsat kalmadan, Seni birkaç gün içinde ararım, dedi. Maximiian ile ilgili soru sormasına da izin vermeden telefonu kapadı. Onun kendisini evden kovduğunu bilse, açıklama yapmak için gelme konusunda ısrar ederdi Bu da, kendisinin bir süre daha kalmasını gerektirirdi.wma biraz daha kalması hiçbir şey değiştirmezdi. Artık oradan hemen uzaklaşmak istiyordu.

Odasına giderken Jennie'nin kapısının açık olduğunu gördü. Yatağın üzerinde dolu bir valiz duruyordu.

Jennie'nin birkaç parça daha eşya koymasını izleyerek, Bir yere mi gidiyorsun? dedi.

Jennie telaşla arkasını döndüğünde,yüzünde suçlu bir ifade vardı. Sonunda omuz silkerek, Okula dönüyorum, dedi. Bazı kızlar tatillerini okulda geçireceklerdi. Benim de onlarla kalmam herkes için daha iyi olacak.

Jennie, babanın hastalanmasına o midyeler sebep oldu.

Ama ben ona zarar vermek istedim. Bana sürekli kötü davrandığı için onun hastalanmasını istedim.

Ama onun hastalanmasına sebep olan sen..

Bunun önemli olmadığını göremiyor musun? Gözlerinde yaşlarla başını çevirdi. Babamı seviyorum, ben...

O sırada Maximilian'ın sesi duyuldu. Buna çok sevindim. Onun geldiğini duymayan Sophie olduğu yerde sıçramıştı. Çünkü ben de seni seviyorum, Jennie.

Jennie bu itiraf karşısında hayretle babasına baktı. Üstelik, onun kendisine Jennifer demediğine de inanamıyordu.

Sophie ona bakarken gözlerinde hüzün vardı. Maximilian'm kızına karşı yumuşaması, onu da affettiği anlamına gelmezdi.

Kendisini bir daha görmek istemediğini biliyordu.

İçeri giren Maximilian yatağın üzerindeki valize baktı. Nedir bu?

Jennie'nin yanakları kızarmıştı. Okula geri dönmemin herkes için daha iyi olacağını düşündüm

Gitmen benim için daha iyi olur, diye düşündün, öyle değil mi? Yüzünü buruşturarak, ’Sean haklıydı. dedi. Her şeyi mahvettim. Sen okula geri donuyorsun. Sophie de gidiyor.

Jennie, Anlayamadım, dedikten sonra soru sorarcasına Sophie'yeıbaktı.

Maximilian, kızı hiç konuşmamışçasına, sözlerini sürdürüyordu. Sean da gidiyormuş.

Jennie şaşlanlıkla, Sean mı? dedi. Ama o yıllardır seninle. Neden gitmek istiyor?

Maximiiian, Senin yüzünden, diye karşılık verdi.

Benim yüzümden mi? Jennie'nin şaşkınlığı giderek artıyordu.

Sophie, Sean'ın oradan ayrılmak için nasıl bir sebep öne sürdüğünü tahmin edebiliyordu. Onun Jen-nie'yi çok sevdiğini duymuştu. Büyük ihtimalle, tıpkı kendisi gibi, MaximilianTn kızına yaklaşımından hoşlanmıyordu. Neyse ki, sonunda biri Maximilian'a ulaşabilmişti. Sean'ın ayrılma kararı, kızıyla ilgisi gerçekleri görebilmesini sağlayacak kadar onu şaşırtmış olmalıydı

En azından, Sophie böyle olmasını diliyordu

Jennie. Maximilian kızına şefkatle baktı. Ben... bu tatil boyunca pek çok olay yarattım...

Jennie öfkeyle, San her zaman rahatsızlık verdi ğimin farkındayım, dedi. Ama artık daha fazla rahatsız etmeyeceğim. Endişelenme, nen gidiyorum. Konuşurken valizine birkaç parça daha eşya attı.

Jennie...

Gözü pencereden dışarı takılan Jennie, Sophiü, Sean ve ben gittiğimiz zaman yalnız kalmayacaksın, merak etme, dedi. Celia Teyze az önce geldi.

Celia... Maximilian hiç de mutlu görünm üyordu. Şu an tek ihtiyacım olan, onun gelmesiydi. Sop-hie'ye dönerek, Ben Jennie ile konuşurken senin aşağı inip onu karşılaman mümkün mü? dedi.

Benim mi? Şaşırma sırası Sophie'ye gelmişti

Celia e karşılaşmak istemiyordu. Celia'nın da onunla konuşarak vaki kaybetmek isteyeceğini hiç zannetmiyordu.

Maximilian ona yalvarırcasına bakıyordu. ‘Lütfen. Jennie ile konuşmam gerek.

Gözlerinin içine bakınca, onun böyle bir ricada bulunmak için kendini ne kadar zorladığını anladı. Ayrıca kendisinden, Jennie ile arasını düzeltebilmek için yardım istiyordu. Çünkü hemen bir adım atmadığı takdirde, kızını kaybetmenin eşiğine geldiğini artık o da anlamıştı.

Maximi!ian ile ilişkisi ne durumda olursa olsun, Sophie kendisinden yardım isteyen birini kıramazdı.

ON İKİNCİ BÖLÜM

Lady Sophie Gordcih? Elindeki gazeteyi sinirli sinirli sallarken, bir yandan da kısık gözlerle Sophie'ye bakıyordu

Birkaç dakika önce alt kata inen Sophie, teyzesine Maximilian'm konuğunun nerede olduğunu sormuştu. Oturma odasına girince de, asabi bir halde Maximilian'ı bekleyen Celia ile karşılaşmıştı.

Mr. Grant'ı beklerken size bir fincan kahve ikram edebilir miyim? Sophie de, tam tersine sakin görünmeye çalışıyordu.

Maximilian onu kısa bir süre önce evinden kovmuşken, neden Celia ile ilgilenmesini istemişti? Sophie'nin bunu kabul etmesinin tek nedeni, Maximili-an'ın ricada bulunurken son derece kibar davranmış olmasıydı.

Celia dudak bükerek, Sen Jennifer'in değil, Max'ın arkadaşıymışsın, öyle mi? dedi.

Sophie'nin aklı karışmıştı. Celia'nın, Maximilian ile ilişkisi varsa, neden pek de önemseyen bir gazetenin verdiği yalan habere inanıyordu?

Birden ikisinin arasında bir ilişki olmadığını anla dı. Celia bunun aksinin gerçekleşmesini arzu etse de, aralarında bir itişki yoktu.

Sophie'nin içini bir sevinç kapladı.

Celia öfkeyle konuşmaya devam ediyordu. Tehditlere rağmen, ikinizi de benim evime neden yolla mak istemediğinin sebebini artık anlıyorum. Ben de, beni sizin derdinizden kurtarmaya çalıştığını hisset-miştim.

Tehditler mi?

Ne tehdidi?

Sophie birden olanların tümünü düşününce, çok anlamlı geldiğini fark etti

Man.imilian ile mutfakta ilk kez karşılaştıkların da, onun kendisinden şüphelendiğini anımsıyordu. Maximilian Jennie'yı teyzesine yollamaya karar

vermişti. Sonra ortaya yeni bir asistan, Paul Wiseman, çıkmıştı. Sophie Jennie'nin onu tanımadığını hatırlıyordu

Artık he-şeyin sebebini anlıyordu. Evden ayrılırken haber vermelerini gerektiren kurallar ve zamanında hiç de anlamlı gelmeyen birçok tepki

Gracious Lady'nin eve getiriliş

Celia'ya dönerek, Bence bu konuyu Maximilian ile konuşmalısın, ’ dedi. Kendisinin de ona sormak is-ted' ği pek çok soru vardı.

Celia elindeki gazeteyi fırlatarak, Bu ne işe yarar? diye karşılık verdi. Zaten buraya gelmem bir hataydı. Max'a...

O sırada içeri girmekte olan Maximilian, Evet,
Celia, derken bir yandan da, hızla yürümekte olan Celia'ya çarpmamaya çalışıyordu. Onun dengesini kaybettiğini görünce kollarından tuttu. Dikkat et.

Menekşe rengi gözleri öfkeye parlamakta olan Celia,Senin dikkatini çekmek için yıllarımı boşa harcadım, dedi. Ama artık bitti. Dönüp Sophie'ye baktı. Boş hayaller kurma, Lady Sophie, diye ekledi. O-nun hayatında sürekli biryerin olacağını zannediyorsan, yanılıyorsun. Şu anın tadını çıkarmaya bak. Dudakları alaycı bir şekilde büzülmüştü. Hoşçakal, Max. Sözleri biter bitme’ odadan çıkarak kapıyı çarptı.

Onun bu öfkeli vedasınm ardından odayı derin bir sessizlik kaplamıştı. Sophie, Maximilian'a bakmaya bile korkuyordu. Onun Celia'yı öfkelendirecek bir şeyler yaptığını zannedeceğinden emindi. Ama yanılıyordu. Celia'nın onu hiç sevmediğini fark etmediyse, bu MaximiliaıTın hatasıydı.

Ona kaçamak bir bakış atınca, Maximilian'ın gülümsediğini gördü. Ağzı neredeyse kulaklarına varmıştı.

Sophie hayretle, Maximilian? dedi. Az önce Ce-lia'nın yarattığı sahneye rağmen Maximilian gülümsüyordu.

Onun boğuk bir sesle, işte yine yaptın, dediğini duydu. İsmimi söylemen beni nasıl etkiliyor, biliyorsun.

Sözleri biter bitmez onu kollarına alıp öpmeye başlayınca, Sophie şaşkınlıktan ne yapması gerektiğini anlayamadı. O kadar şaşırmıştı ki, hareket bile edemiyordu.

Kısa bir süre önce Maximilian onu evinden kovmamış mıydı?

Yeter artık! Onu iterek uzaklaştı. Sen ne yaptı ğmı zannediyorsun7

Seni öpüyorum. Omuz silkerek, Ama bir yerde hata yaptığım belli, dedi. Çünkü ne zaman seni öp-sem,ne yaptığımı anlamadığını söylüyorsun.

Sophie öfkeyle, Beni öptüğünün farkındayım, dedi. Sadece ne yapmak istediğin

Sevdiğim kadını öpmeye çalışıyorum.

Sophie onun kendisiyle konuştuğuna inanama dı. Ama odada onlardan başka kimse yoktu.

Kızım bana sevdiğim kadının da duygulanma karşılık verdiğini söyledi. Maximilian ona sarılarak, Ayrıca, seni hak etmediğimi de ekleı diye mırıl dandı. Ona şefkatle bakıyordu. Ben de hak etmediğimi biliyorum, ama sen kabul edersen burada kalmanı istiyorum.

Bir şeyler söylemek için ağzını açtıysa da, bunu başaramadı. Sonunda kendini toplayarak, Burada kalmak mı? diyebildi. Gazetede yazanlara inanma ya başladın, sanırım.

Ben burada kalmanı kast ederken, çok farklı bir konumu d üşünüyordum. Boğuk bir sesle, Hayatım dan çıkmanı ’stemiyorum, diye ekledi. Eşim olarak yanımda-kal.

Sophie soluk-alamıyordu. Onu yanlış anlamış olmalıydı. Maximilian ona gerçekten evlenme teklif etmiş olamazdı.

Sana karşı çok anlayışsız davrandığımın farkındayım. Aslında bunun birbahane olmadığının farkındayım, ama son bir haftadır hayatımın en endişeli günlerini yaşıyordum.

Sophie başını sallayarak, Gracious Lady için aldığın tehditler yüzünden mi? dedi. Birden olayın daha da büyük olduğunu anlamıştı. Ve de Jennie için...

Maximiliaı kaşlarını çatarak, Nereden biliyorsun? diye sordu.

Ondan hızla uzaklaşan Sophie öfkeyle,Yine başlama, dedi. Celia gazetedeki habere o kadar öfkelenmiş ki, artık ne dediğini umursamıyordu. Başını sallayarak, Bu çok büyük bir baskı, dedi. Oh, tanrım, bu çok korkunç. Birden Millie Teyze'ye ve diğer akrabalarına açıklama yapması gerekeceğini düşünerek titremeye başladı.

Burnett bu konuda sana ne dedi?

O da çok üzgün. Yüzünü buruşturdu. Tabii, ona inanırsan... ne de olsa, haberde onun adı geçmiyor. Olayı değiştirerek kullanmışlar.

Maximilian, Yine anlamsız konuşmaya başladın, dedi.

Tabii ki, ben saçmalıyorum. Ona çaresiz bir şekilde baktı. Jennie ve sen birbirinize düşman...

Artık değiliz. Maximiliaı onu sakinleştirmeye çalışıyordu. Gelecekte bazı anlaşmazlıklara düşeceğimizden eminim, çünkü birbirimize çok benziyoruz. Ama bunlar önemsiz şeyler olacaktır. Jennie onu sevdiğim için bu şekilde davrandığımı artık biliyor. Söyler misin, seni huzursuz edecek başka bir sorun kaldı mı?

Sophie ona öfkelenmiş gii baksa da, aslında hayatındaki karma: yi çözmesine memnun olmuştu. Jennie büyüme çağında olduğuna göre, başka sorunlar çıkması da çok doğaldı. Ama Maximilian ve kızı birbirlerini sevdikleri sürece bir daha ilişkileri kötü ye gitmezdi.

Yine de endişeli bir şekildegUstelik tehd ediliyordun, demekten kendini alamadı.

Maximi!ian'ın yüzü asılmıştı. Evet, tehdit ediliyordum. Beni telefonla arayıp, Lady'yı yarıştan çek rnezsem, onun veya Jennie'nin başına bir şey gelel ı leceğini söylediler. Genelde at sahiplerine b yle tele fonlar gelir. Ama bu kez durum çok ciddiydi. Lady birkaç gün önce aniden hastalandı. O hastalandıktan sonra yine arayıp, kızımın sırada olduğunu söyledi ler. Üstelik Jennie'nin, Lady kadar hafif atlatamayaca-ğını da ima ettiler. Ben de atı gözlem altına alabilece ğim bir yere, evime getirdim. Jennie de, Celia'ya giderse emniyette olataktı. Sesinden ne kadar üzgün olduğu anlaşılıyordu. Ama artık endişelenmemize gerek kalmadı. Bu sabah seyis yardımcılarından biri ata zarar vermeye çalışırken yakalandı. Ona bu işi yaptıranları da, polis arıyor Aslında Jennie'nin güvenliği için, atı bakıcısının yanına götürmeliyi im Ama o zaman pek d . düzgün düşünemiyordum. Birden susup ona baktı. Dün nereye gittiğimi zannnet-miştin ?

Sophie onun Celia Taylor ile birlikte olduğunu düşünürken, Maximiiian aslında atını haraya gotürmuştü.

Yanaklarının kızardığını gören klaximilian, Ah, dedi. Celia ile benim aramda hiçbir zaman ilişk yaşanmadı. Aksine, Celia konusunda çok aptalca davrandım.

Sen ve aptalca davranmak mı’

Gerçekten de, Celia az önce duygularını dile g« -tirene dek neler hissettiğinin farkında bile değildim Üstelik onu asla o şekilde düşünmec’’ n. Tanrı aşkına, o Jo'nun kız kardeşi. Jo ile anlaşamamış olabiliriz. Ama Celia ile asla birlikte olmazdım.

Bu sözler üzerine, Celia ne umarsa umsun, Maxi-milian ile arasında hiçbir ilişki olamayacağı bir kez daha anlaşılmıştı.

Jo öldüğünden beri ailemie ne kadar az ilgilendiğimi artık anlıyorum. Jennie nin, annesiyle aramdaki sorunları bildiğinin farkında bile değildim. Demek ki, kızımın ne kadar zeki olduğunu anlamamışım. Oysa, Jo ile sadece Jennie'nin hatırı .çin birlikteydik. Üzgün bir şekilde basını salladı. Belki de, çok genç evlendik. Evlendiğimizde Jo on dokuz, ben de yirmi yaşındaydım.

Sophie genç evlenmenin nasıl bir duygu olduğunu biliyordu.

Maximilian iç çekerek, Büyüdükçe, ikimiz de hayattan farklı şeyler istemeye başladık, diyerek anlatmaya devam etti. Ben daha fazla kazanmaya başla yınca, Jo seyahat etmek, paranın verdiği lükslerden faydalanmak istedi. Oysa ben çok farklı isteklere sahiptim. Omuz silkti. Bir ortak yol bulmaya çalıştım, ama Jo buna yanaşmıyordu. O istediğini, istediği an yapmaya alışmıştı. Çok geçmeden kavgalar başladı. Sonunda aramızdaki tek ortak nokta Jennie oldu. Bu şekilde yaşamak ikimiz için de kolay değildi. Ama başka seçeneğimiz olmadığını düşünüyorduk. Sonra bu gun Jo evlenmek istediği biliyle tanıştı

Evliliğinin çöküşü yüzünden Maximilian'ın hala çok kötü etkilendiğini gören Sophie, onu teselli edebilmek için koluna dokundu. Onun eşini artık sevme diğinin farkındaydı. MaxirrTilian başarısızlığa katlana-mamıştı.

O zaman Jennie nin velayetini ona verzney reddettim. Aramızdaki kavgalardan etkilenmemesi için, kızımı yatılı okula vermiştim. Yoksa onu kendimden uzaklaştırmaya çalışmıyordum. Yüzünden ne kadar acı çektiği anlaşılıyordu. Oysa, Jennie onu istemedi ğimi zannetmiş. Kızımız konusunda ne yapacağımıza karar vermemize fırsat kalmadan, Jo trafik kazasında yaşamını yitirdi. Olanları hatırlamak onu sarsmıştı.

Kızına karşı hissettiği suçluluk duygusu, neredeyse baba kızın ilişkilerini mahvedecekti. Neyse ki, aralarındaki anlaşmazlık artık sona ermişti.

Maximilian I itrek bir sesle, Lady yüzünden, Jennie tehdit edilince, hayatım karardı, diyerek konuşmaya devam etti. Tatil başlamak üzereydi Onu kendimden ve Lady'den uzak tutarsam güvenlig'ni sağlayabileceğimi düşündüm. Bu yüzden de, Celia'ya yol lamaya karar verdim. Seninle iş görüşmesi yapacağımızı tamamiyle unutmuştum. Ama artık unuttuğum için çok mutluyum. Aksi takdirde, gelmene gerek olmadığını bildirmek için sana telefon edecektim. O zaman, asla tanışamayacaktık.

Sophie heyecandan, onun teklifine cevap verecek durumda değildi.

Konuyu değiştirmek için, Ama Jennie, Celia'nın evine gitmek istememiş, dedi.

Onun paniğe kapıldığını anlayan Maximilian konuyu değiştirmesine göz yumarak, Jennie'nin pek çok konuda farklı istekleri olduğunu artık anlıyorum, dedi. Onun bütün uyarılarıma rağmen, Paul ve diğer koruma görevlilerini atlatarak Lady ile dolaşmaya çıktığını düşündükçe çılgına dönüyorum.

Demek, Paul'un güvenlik görevlisiydi.

Maximilian muzip bir şekilde, Onun yakışıklı, genç işadamı görünümüne hayran kalıp kalmayacağını merak ediyordum, dedi.

Onu fark etmedim bile. Çünkü başka bir yakışıklı, ama pek de genç olmayan bir işadamına kalbimi kaptırmıştım.

Maximilian bir kahkaha attı. Demek, pek de genç olmayan bir işadamı. Hımm. Ona sarılarak, Ja-ne, diye fısıldadı.

Sophie de gülüyordu. Yakışıklı bir işadamı, Mr. Rochester, diye düzeltti. Birden onun kendisine tutkuyla baktığını fark ederek ciddileşti. Maximilian...

Sophie, birbirimizi uzun zamandır tanımadığımızın farkındayım ama birlikte pek çok olay yaşadık. Zaten seninle ilk tanıştığımız gece çok farklı olduğunu anlamıştım. Sen çok özel bir kadınsın.

Kaşlarını çatan Sophie, Kısa bir süre önce benim dürüst olmadığıma inanıyordun, dedi. Buradaki konumumu kullanarak Brian'a haber sağladığımı iddia etmiştin.

Çünkü Burnett'e çok tepki duyuyordum. Sana aşık olmuştum. Burada kalman için ısrar etmemin tek sebebi de, Jennie değildi, dedi. Seni ilk gördüğüm an başka kadınlarla olduğundan çok farklı tepkiler verdiğimi anlamıştım. Ama senin başka bir erkeğe aşık olduğunu zannediyordum. Kalbin, kırılmıştı.

Sophie, Ama daha sonra Jennie seni sendiğimi söyledi, diye mırıldandı.

Bana çok daha fazlasını da anlattı. Açık öğrenime devam ettiğini, çünkü bir gün öğretmen olmak istediğini anlattı.

Jennie'ye bir gün öğretmen olmak istediğinden bahsetmişti. Okulu bitirmek uzun zamanımı alacak, neyse ki, üç yılımı tamamladım sayılır.

Biliyorum. Raporu hatırlıyor musun?

Hatırlıyordu! Üstelik, hala o konuda çok öfkeliydi.

Onun yüz ifadesinden neler düşündüğünü anlayan Maximilian, Biliyorum, dedi. Paul sadece işini yapmaya çalışıyordu. Ama raporda okuduklarım sana daha fazla hayranlık duymamı sağladı. Çenesinden tutup, başını kaldırdı. Benimle evlenirsen, daha da güçlü olman için elimden gelen desteği yaparım, istersen, okula devam etmene de yardımcı olurum

Maximi!ian, bana rüşvet teklif etmene gerek yok. Yanağını şefkatle okşayarak, Seninle evlenmek istiyorum dedi. Hem de her şeyden daha çok... Üstelik evlendiğinde de, eşiyle daha fazla zaman geçirmek istediğinden yine açık öğrenime de vanı edecekti. Ben seni istiyorum. Paranın..

Senin için önemli olmadığını biliyorum. Burıett konusunda fazla tepki vermiş olabilirim, ama senden başka konularda asla şüphelenmedim. Burnett iyi bir insan olsa da, onu ilk gördüğüm an nefret ettim.

Brain... Sophie nasıl söyleyeceğini bilemiyordu.

Maximilian kaşlarını çatarak, Evet? ded;

Ondan nefret etme. Yakında kuzeıvmle evlenebilir. O zaman da, akraba olacaksınız. Gözlerinin içine bakarak gülümsüyordu.

Kuzeninle mi? Maxiınilian çok şaşırmıştı. Ama ben sandım kiîzi'r-'

Bu çok uzun bir hikaye, sevgilim.

Bana dün gece ne dediğini duydum. Sesi giderek boğuklaşıyordu. Bu s-îcük bir an umuda kapılmamı sağladı. Bu yüzden de gazetedeki haberi görünce çok tepl ; gösterdim.

O haberi unut. Yanağını okşayora. ., Artık bir önemi kalmadı. Bizim dışımızda hiçbir şeyin önemi yok. Ona bakarken, onun eşi olarak sonsuza dek yanında kalacağını düşünüyordu.

Sophie buna inanamıyordu!

Onun bakışlarındaki sevgi dolu ifadeyi gören Maximi'.ian,Haklısın,dedi. Endişelenmemizi gerektiren başka konular var. Birincisi, şu an pembe gömleklerimden birini giyiyorsun.
Onun boşa gitmesini istemem... Soru sorarcasına bakıyordu. İkimiz de biraz dinlenmeliyiz. Ne de olsa, zor bir gece geçirdik.

Onun ne demek istediğini anlayan Sophie'nin yanakları kızarmıştı. Maximi!ian'la seviştikten sonra kollarında uyumaktan daha güzel bir duyguyu hayal bile edemiyordu. Kendini iyi hissediyor musun? Ne de olsa, dün gece çok...

Sevgilim. Gülümseyerek onu göğsüne bastırdı. Doksan yaşıma da gelsem,seninle sevişmek isteyeceğimden eminim.

O halde... Kapı aniden açılınca Sophie'nin gülümsemesi yüzünde donup kaldı.

Oldukça sabırsız görünen Jennie, Evet, dedi. Sophie üvey annem olacak mı, olmayacak mı?

Maximilian kızının habersiz içeri girmesi üzerine homurdanarak, yüzünü Sophie'nin boynuna gömdü. Evet, Üvey Anne. Kulağına, Otoriteni kullanıp, kızımdan birkaç saatliğine kurtul, diye fısıldadı.

Maximilian'ın omuzunun üzerinden Jenııie'ye bakan Sophie bir kahkaha attı. Jennie onun bakışlarıyla kendisine ne demek istediğini anlamıştı. Gülümseyerek kapıya yöneldi

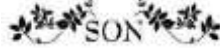
Kapının kapandığını duyan Maximilian da başını kaldırıp o yöne baktı. Bir an gözlerime inanamadım. Mutluluktan gözlerinin içi gülüyordu. Seninle tanıştığım gece bazı gizli yeteneklerin olduğunu anlamıştım. Ama karateden bahsetmiyorum.

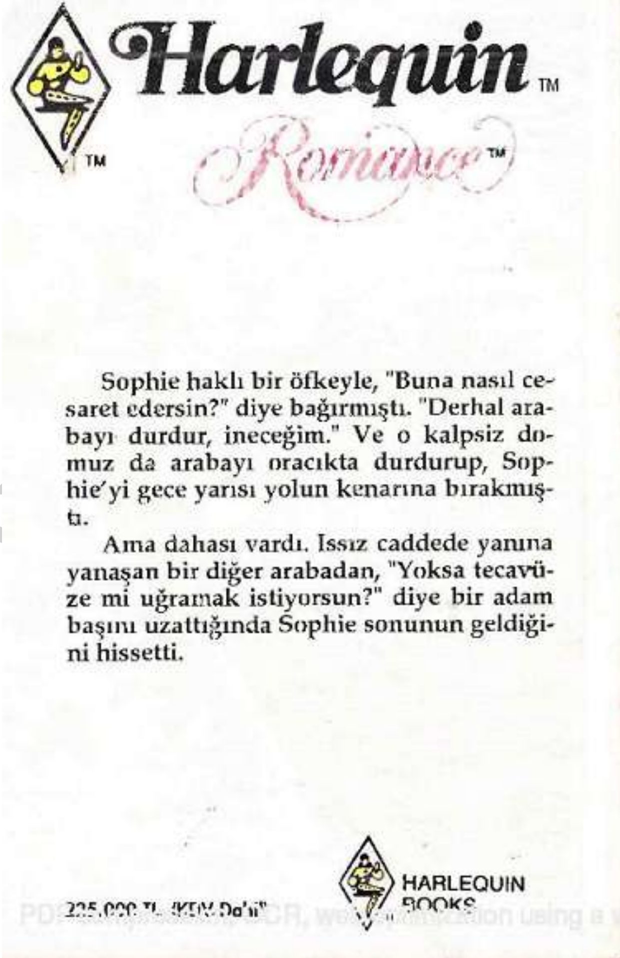
Ona karate bildiğini hatırlatan Maximilian'a gülümseyerek, Gizli yeteneklerden bahsetmişken, dedi.

Bu sözler üzerine onu kollarına alan Maximilian,
Benim odam mı, yoksa seninki mi? diye sordu'.

Senin için fark eder mi? Konuşurken yüzüne sevgiyle dokunuyordu

Maxımilian gözlerinde zaler pırıltılarıyla, Birhi. rnizı sevdiğimiz sürece hiçbir şeyin önemi yok, dedi. Göreceksin, hayatımın geri kalanında sana olan sevgimi değişik ortamlarda kanıtlayacağım. Yatak odası, salon,çayırlar, nerede olursa olsun,birbirimizi sevdiğimiz sürece hiçbir şeyin önemi yok.

Harlequin
Romance

Sophie haklı bir öfkeyle, "Buna nasıl cesaret edersin?" diye bağırmıştı. "Derhal arabayı durdur, ineceğim." Ve o kalpsiz domuz da arabayı oracıkta durdurup, Sophie'yi gece yarısı yolun kenarına bırakmıştı.

Ama dahası vardı. Issız caddede yanına yanaşan bir diğer arabadan, "Yoksa tecavüze mi uğramak istiyorsun?" diye bir adam başını uzattığında Sophie sonunun geldiğini hissetti.

HARLEQUIN BOOKS